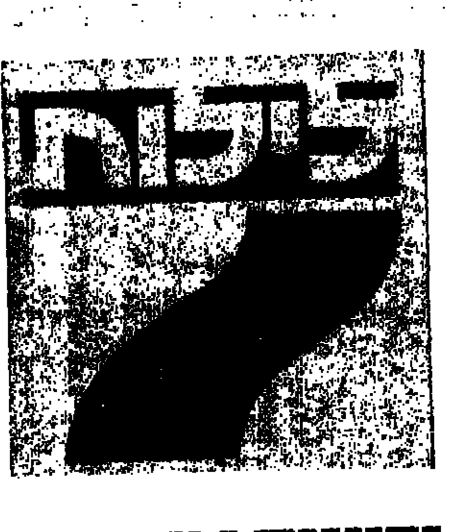




ידיעות אחרונות

מס. 393 • ח' בטבת תשמ"ו • 20.12.85

מדריך "7 לילות" השבוע




סווטלאנה מזו בצקיה ב"לילות מוסקבה"




חני אשל ומיכאל כורש, "טרומפלדור 85"

"מאגמה, קבוצת מחול": אור בגים ודיתי תור בקטע "זום". כוריאוגרפיה: דיתי תור






אילת שזר כאנה פראנק ויהודה אלמגור (פטר) בפנטאסיה "הכלה המתה" בתיאטרון החאן, ירושלים

השבוע במוזיאון ישראל – ירושלים

20

שעות הביקור: ימים א' ב' ד' ה' 17־10; יום ג' 22–16
(היכל הספר 22–10, מוזיאון רוקפלר 17־10);
שישי ושבת 14־10. טלפון 02־698211

תערוכות

•ציוני דרך באמנות ישראל" – יצירות שהפכו לציוני דרך בתולדות אמנות ישראל מראשית המאה ועד ימינו. "הקשרים" – תכנית אור־קולית מיוחדת תלווה את התערוכה.
גרות מצוות: רעיונות ודגמים של יוצרים בני זמננו –
ברי פרידלנדר: קפה כסית – צילומים.
מהדורה מוגבלת – קובצי יצירות צילום
אודילון רדון – ציורי שמן, פסטל, רישומים והדפסים
תיקום והאלוהי – אריגים קדם־קולומביאניים מחודרים.
באגף הנוער: "ירושלים תבנית" – אדריכלות בירושלים באמצעות מודלים, בניה באבן ומשחקי מחשב.
הדרכות – ימים א' ב' ד' ב־10.30; יום ג' ב־16.30
אירועים – ראה דפדפת חודשית ועתונות מקומית (פרטים בטל. 02־698213)
במוזיאון רוקפלר: "אשיב ממצולות ים": – מטעני ספינות עתיקות מחוף הכרמל;
•נוף־מקום" – אמנים מתייחסים לנוף ולמקום מנקודת מבטם. (במרכז פיילי, ליד מוזיאון רוקפלר).

תערוכות נוידות ברחבי הארץ

"מציאות ואשליה", מוזיאון השפלה – כפר מנחם, עד 30.1.86
"מכל חחי", מוזיאון בית אורי ורמי נחושתן – אשדות יעקב עד 19.1.86
"אחדות ישראל", בית רוגוזין, אשדוד עד 30.12.85
"חעת בראי ועט", הגלריה האוניברסיטאית בבאר שבע עד 22.12.85
"אנה טיכו – בית וילפריד, הארע עד 12.1.86
"לי בולטין – תצלום במוזיאון", בית תרבות חצור עד 3.1.86
"מחוות לירושלים" – הדפסים, תצלומים וכרזות, חישי ישראל, חולון מ־10.1.86
"הדפסים ישראליים" – אלביט, קרית המדע חיפה

פרטים בדבר השאלת תערוכות נודדות בטל. 02־698214

בקרו בביתן החדש לאמנות ישראל ע"ש אילה זקס־אברמוב
ובתערוכת "ציוני דרך באמנות ישראל".

מוזיאון תל־אביב
אירועי השבוע

שד' שאול המלך 27, ת"א 64239. מודיעין וקופה: טל' 261297. משרדים: טל' 257361.
שעות הביקור: א'־ה': 10.00–14.00, 17.00–21.00
שבת: 11.00–14.00, 19.00–22.00
יום ששי: סגור
הספריה פתוחה בימים: א', ב', ד': 10.00–15.45;
ג', ה': 10.00–12.45, 16.00–19.45.

תערוכה חדשה
ינקל אדלר (1895–1949) – הפתיחה ביום שני, 23.12 בשעה 20.00
התערוכה המקפת ביותר שנערכה בעולם עד כה לאמן אירופי־יהודי דגול זה. כ־150 עבודות אשר נאספו מפולין, גרמניה, בריטניה, בלגיה, צרפת, ארה"ב וישראל. קיום התערוכה התאפשר הודות לסיועם של משרד החוץ של הרפובליקה הפדרלית הגרמנית, ודב ורחל גוטסמן. הוצאתה לאור של המהדורה העברית של הקטלוג התאפשרה הודות לתרומתם הנדיבה של הידידים הבריטיים של המוזיאונים לאמנות בישראל.

תערוכות
חמש מאות שנות דיוקן עצמי בהדפס
תצוגה של מבחר מאוספי המוזיאון

מוסיקה
רסיטל לפסנתר, פנינה זלצמן. בתכנית: פורה, פראנק, דביסי, שופן. מוצ"ש 21.12, בשעה 20.30.
מיפגש שירה במקהלה, בהדרכת אבנר איתי. מיפגשים אחת לחודש, בימי שלישי, כאשר הקהל הוא המקהלה. בשתוף קרן לאמנות ותרבות לזכרו של משה עמית. יום שלישי, 24.12, בשעה 20.30; בתכנית – קטעי א־קאפלה, ו"המשיח" מאת הנדל.

ארוע מיוחד
הקרנת הסרטים הזוכים בפסטיבל הבינלאומי לסרטי פרסומת, קאן, באדיבות קבוצת "אריאלי" לתקשורת.
יום שישי 27.12, בשעה 14.00.

קולנוע
לרקוד עם זר (בריטניה, 1985, בצבע, 102 דקות. אנגלית בתרגום לעברית), פרס הצעירים, פסטיבל קאן 1985. יום יום, בשעות 16.30, 19.15, 21.30.

ביתן הלנה רובינשטיין,
רח' תרס"ט 6, טל' 299750.
הביתן סגור לרגל הכנת תערוכה חדשה.
חוגים למבוגרים – נותרו מקומות למספר חוגים; פרטים והרשמה במזכירות הביתן.

שישי

20.12.1985

08.15 קשת וענן: תן לי את יבנה.
08.40 מסך לספרות (יסודי): אגדות חוני המעגל.
09.00 מוסיקה (ד'-ו'): מי בחלילית 5 – אורכו של הצליל.
09.20 לשון ותקשורת א (ג'-ה'): נקודות ראות 1.
10.10 חשבון ד': הכל בגלל אגוז קטן.
10.30 בבית של פיסטוק: לא לוקחים כלי רשות.
11.00 מדעי הטבע (יסודי): ווי ומשפחת המרמיטות.
11.15 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – גלילה רון־פדר.
11.45 אזרחות (על־יסודי): כלכלה – קו יצור כלכלן – צמיחה כלכלית.
12.15 חברה ותרבות (על־יסודי): על הברדלים – בוא ונצא.
12.45 מוסיקה (על־יסודי): מסע על המוסיקה של הודו.
13.30 זהו זה (שידור חוזר).
14.30 האוניברסיטה הפתוחה.
15.00 משולשים מוסיקליים: מוצארט והקלרינית.
15.30 בין שתי ערים (פרק ד').
16.00 נריקים.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 משה רבנו. פרק שני: התגלות שנייה של האלוהים אל משה מן הסנה הבוער. משה רבנו חוזר מצרימה לשכנע את פרעה כי ייתן לבני־ישראל לצאת את מצרים (תרגום ערבי־עברי).
17.20 לקט שירים (ערבית).



ברט לנקסטר ואירן פאפאס „משה רבנו" (16.32)

17.30 סרט ערבי (תרגום עברי).
19.20 על המרקע (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.05 שירים לשבת.
20.15 מבט ליל שבת.
21.00 סיבה למסיבה.
22.05 גבר, אישה ובנק. סרט קולנוע.
23.50 פסוקים לשבת.
חדשות.

סרט קולנוע: „גבר אשה ובנק"

יום שישי 22.05

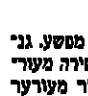
ריס הלפרן מתלים לשדוד בנק. חברו, נורמן, גאון־מחשבים, יודע בדיוק איך לחדור לתוך מערכת המחשב הסבוכה של הבנקים. ריס מתכנן הכל בקפידה, קונה כרטיסי־טיסה למילוס, ומודיע לנורמן להיות מוכן לתחילת המבצע.

הכל מתוכנן בקפידה, השניים משתפים פעולה לקראת הרגע הגדול – שוד „נקי", שייעשה כולו בפעולות של אוטומטים ומחשבים, ללא האלימות האופיינית לשוד רגיל. נראה, כי הכל פועל לפי התיכנון – פיגום ריסה, ללא הפתעות וזוויות נסתרות. מרט לאיה: ואהבה הופכת לגורם המסבך את ריס. ספקי בישוף, צלמת פירסומת, היא נערת חלומותיו של ריס. הבעיה היא, שנערת־חלומות זו יכולה ליהפך לחלום־בלהות – לא רק שהיא גונבת את ליבו של ריס, היא גם מנצלת אותו ומוכרת את תמונותיו לבנק. תמונתו של ריס מכסה, כמובן, פירסומת, את קירות המוסד אותו הוא שואף לשדוד.

הסרט, שהופק ב־1979, זכה לתשומת־לב רבה, לא מעט בזכות מעורבותו של פול מזורסקי, כימאי־הקולנוע המפורסם („אישה לא נשואה", „אני אוהב את גרושתי"), אלא, שהפעם מזורסקי הוא שחקן, המגלם דמותו של גוניף. הוא מתגלה כשחקן משעשע ומרתק. את דמותו של ריס מגלם דונלד סאתרלנד, ואת הצלמת – ברוק אדאמס. בימוי: נואל בלק. 101 דקות.

שבת

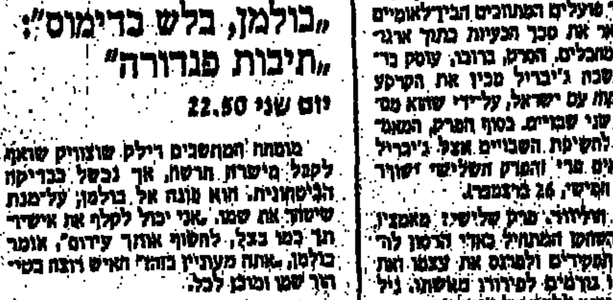
21.12.85



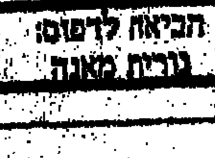
16.00 גבריתי השופטת: איש חף מפשע. גנבת תכשיטים מאלמנה עשירה מעוררת את החשד כלפי צעיר מעורער בנפשו. הוא נשוי לאישה הבוגרת בו עם חברו לעבודה.המצב מחמיר, כאשר הצעיר מתבצר בביתו עם בתו. השופטת מצטרפת אליו כד לנסות ולשכנעו שיסגיר את עצמו (תרגום ערבי־עברי).
17.30 קיצור החדשות (ערבית).
17.32 לקט שירים (ערבית).
17.55 צוות לעניין: המחיצה הגדולה (תרגום ערבי־עברי).
18.30 למשפחה: 1. פינת מלאכת־היד – הצעה לעשיית כריות נוספות על מה שהבאנו בתוכנית קודמת. מדגימה: סוכה ביאלה; 2. פינת הבריאות – על מכות קור אצל תינוקות, תופעה הגורמת למוות עקב טיפול לקוי של ההורים. סועאד קראמן מראיינת את ד"ר נאסו גובאני; 3. נושא המחשבים חודר לכל תחום. נשים רבות פונות למקצוע הזה. מנהלת מחלקת המחשבים של בנק בנצרת היא פרידה מנסה. עליה ועל עובדות המחשבים שם בכתבתו של נחמר בן ישי; 4. פינת הבישול – פסקל מרץ תדגים הכנת פשטידה תוניסית הנקראת „מינגה"; 5. אופנה – תצוגת בגדי עור (ערבית – תרגום עברי).
18.55 אורח באולפן. לילית נגר משוחחת הפעם עם מנהל בית־החולים האורתופדי בבית־לחם, ד"ר אחמר זעיתר, על השיטות שפיתח בתחום הזה למען תושבי האזור, על דרך עבודתו ועל נושאים אחרים (ערבית).


אנג'לה לאנסברי „רצח במשיכת קולמוס" (22.30)

19.30 חדשות (ערבית).
20.00 מכל מקום. מטרר חורשי. התוכנית תשודר הפעם מ„יד ושם", לרגל יום הקדיש הכללי הלל בי' בטבת.
20.40 מוסיקה יהודית.
21.00 מבט לחדשות.
21.15 ספורט: משחק השבת.
22.30 רצח במשיכת קולמוס: מאהבים ורוצחים אחרים. בשהייתה בסיאטל, ג'סיקה מעסיקה בחור צעיר והביב בתור מזכיר. כאשר המשטרה עוצרת אותו כחשוד לרצח, ג'סיקה משוכנעת שהצעיר הוא חף מפשע.
23.45 פסוקי של מקום: מערת צדקיהו.
חדשות.


„רק דורון"

הביאה לדפוס: נורית מאנה



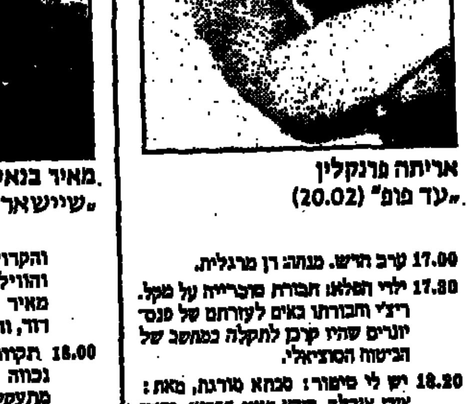
ראשון

22.12.85

08.15 תלמוד: שניים אוחזין – היכי דמי 2.
08.40 מסך לספרות (יסודי): גשם יהי.
09.00 אנגלית ו'.
09.20 השעה שלנו: אני אוהב לצייר.
10.10 אנגלית ז'.
10.30 פרפר נחמד: אני וגופי.
11.00 חשבון ה': מספרים מוזרים.
11.15 צרפתית.
11.30 גיאוגרפיה (ה'-ו'): כפר דייגים בהודו.
12.00 ספרות (על־יסודי): סיפור קצר מהו?
12.25 אנגלית ט'.
13.00 אנגלית י'.
14.00 גם אנו שותפים: העתון. הסרט מספר על מערכת עתון תלמידים בבית־ספר תיכון חקלאי. האם ידפיסו או לא ידפיסו מאמר המדבר נגד מנהל בית־הספר?
14.00 סלם ותעלם: שו וואדא. בתוכנית זו נכיר את המנהגים והביטויים הקשורים לאירוח, מתנות וברכות של היום, בערבית כמובן.
14.50 מאת ציורים מפורסמים. תוכנית נוספת מקבוצת התמונות העוסקת בדיוקן העצמי. הפעם: תמונתו של רמברנדט – דיוקן עצמי – „בתור השליח פאולוס".
15.00 האוניברסיטה הפתוחה.
16.00 רחוב סומסום: המקהלה. התרגשות גדולה ברחוב סומסום. מקימים מקהלה. מתקיימות בחינות־כניסה והמתח גובר ותולדו: מי יבחר? מי יוכל להשתתף ולשיר במקהלה?
16.50 תבונה ורגישות (פרק ו').






אריתה פרנקלין „עד פופ" (20.02)

17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.
17.30 ילדי הפלא: חבורת סוכריה על מקל. ריצ'י וחבורתו באים לעזרתם של פנסיונרים שהיו קרבן לתקלה במחשב של הביטוח הסוציאלי.
18.20 יש לי סיפור: סבתא טורגת, מאת: אורי אורלב, קורא מוטי ברכאן, בהשתתפות פבלו אריאל, איורים: אורה איתן.
קיצור החדשות (ערבית).
18.32 גיבור מעולם אחר: אבודים בחלל (תרגום ערבי־עברי).
19.00 יומן השבוע (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.07 עד פופ. הפעם במרכז התוכנית הזמרת ארתה פרנקלין, שכונתה „מלכת שירי הנשמה" של שנות השישים, וכעת היא חוזרת אל עולם המוסיקה. נראה אותה בשיר חדש עם הצמד „יוריתמיקס". עוד בתוכנית: שירים של כוכב הרוק הקנדי, בריאן אדמס, ניזכר בצמד „תאנדר" ונראה שיר חדש של אחד מן הצמד הזה, מרק אלמונד. מנחים: ענת דולבו ומנחם גרנית.
21.00 מבט לחדשות ומוסף „שער ראשון".
21.45 חיילים יקרים. פרק שני: הפרק מגלה כיצד פועלים המתווכים הבינלאומיים ומתאר את סבך הנכויות בתוך ארגוניהם. הפרק, ברונו, עוסק כרוזי שכה ג'יבריל מכין את הקרקע לעיסקה עם ישראל, על־ידי שווא מסתיר שני שבויים. בסוף הפרק, המגעים להפסקת השבויים אצל ג'יבריל נושאים פרי והפרק השלישי ישודר ביום חמישי, 26 בדצמבר.
22.15 נשי ותלוות. פרק שלישי: מאמציו של השחקן המתחיל בעזי הרסון להשיג תפקידים ולפרנס את עצמו ואת אשתו גורמים לפירורו מאשתו. גיל גריי נכנע ללחץ של ג'ינה גרמיין ומשיג לה מבחן כד לתפקיד הראשי בסרט „מפגש סוער".
23.00 כמה השאלה?
23.40 פסוק של יום.
חדשות.

שני

23.12.85

08.15 אזרחות (חט"ב): מה זאת אומרת – יום שחור כשרה אברהם.
08.40 בלי סודות: ביניים 5.
09.00 אנגלית ח'.
09.20 חשבון משוט ד': המרחק.
10.05 ארץ מולדת: ממשבר להתעצמות.
10.30 רגע עם דודלי: בואו נדבר.
11.00 ערבית מדוברת: יום עסל ויום בסל.
11.15 אנגלית ח'.
11.30 מדעי הטבע (ז'-ט'): כלבי־הים.
12.00 תלמוד: שניים אוחזין – ורמינהו, חלק 1.
12.25 אנגלית ח'.
12.45 צרפתית.
13.00 אנגלית ח'.
14.00 רגע עם דודלי: מי שמע מי ראה.
14.25 ביאוגרפיה: סין – ארץ מחודשת פניה. הסרט מתמקד במאמצי הסינים להפיק את המיטב מארצם.
14.45 קורס באנגלית מזורזת למבוגרים.
15.00 קסם קסם: בעלי־חיים.
15.25 קולרגול (פרק 48): קולרגול באפריקה.
15.55 בלי סודות: ס-ע. אלפי מציג את הצלילים ס, ע. אין גבול לסבלנותו של אושיק במסעדה. חנן וקבוצת ילדים מראים לנו מתי לעבור את הכביש ומתי לעצור במדרכה.
16.00 שלוש הנשיקות.
17.00 ערב חדש. מנחה: רמי רשף.
17.30 שיישאר בינינו. הפעם התוכנית מארחת את מיטב כוכבי־הפזמון: „בי והקרושים", „פלפל סול בלוני" ו„ני והווילונות הרוטסים". משתתפים: מאיר סויסה, מאיר בנאי, איריס בן דוד, והמנחה: דודו נשר.



מאיר בנאי „שיישאר בינינו" (17.30)

18.00 תקוות גדולות. פרק עשירי: פיפ גבוה בשריפה, אבל למרות זאת הוא מתעקש לעזור למאגוויץ לברוח.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 סקירת תוכניות (ערבית).
18.35 ספורט (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 תהילה. מציבת באהבה. עניינים של פוליטיקה יוצרים מהומות בבית־הספר לאמנויות, וגם קשרי נפש משתלבים בהם.
20.50 נקודת חן.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 עוברים ויורת.
22.00 זה הזמן. מנחה: רם עברון.
22.50 בולמן, בלש ברימוס: תיבות פנדורה.
23.40 פסוק של יום.
חדשות.

„בולמן, בלש ברימוס": „תיבות פנדורה"

יום שני 22.50

מומחה המחשבים דילק שוצוויק שואף לקבל מישרון חרשה, אך נכשל בבדיקה הביטחונית. הוא פונה אל בולמן, על־מנת שיטהר את שמו. „אני יכול לקלף את אישיותך כמו בצל, לחשוף אותך עירום", אומר בולמן, „אותה מעניין בזהוי האיש ורצה בטיהור שמו ומובן לכל".

בולמן וצוותו לא מצליחים למצוא כל רבב בעברו ובאישיותו של מומחה־המחשבים, עד שהם מגיעים לאשתו, הנערה זה שש שנים. ואם רצח אותה? אם כך הדבר, מדוע הועלה בדרגה למרות ואחז בולמן וצוותו פותחים תיבות פנדורה.

שלישי

24.12.85

08.15 חשבון משוט ד': המרחק.
08.40 בלי סודות (ב'-ד').
09.00 אנגלית ח'.
09.20 מדעי הטבע (ה'-ו'): העיכול.
10.10 אנגלית ז'.
10.30 רחוב סומסום.
11.00 צרפתית.
11.15 חשבון ה': כפל בשברים.
11.30 גיאוגרפיה (ז'-ט'): סלעים ומינרלים.
12.00 ארץ מולדת: היציאה מן החומות.
12.25 ספרות (על־יסודי): אדיפוס המלך – התאוששותו של אדיפוס.
13.00 מוסיקה: המשולש המוסיקלי – באך והעוגב.
14.00 קשת לחיות סינגוריו.
15.00 רחוב סומסום: חנית אסורה.
15.30 קשת וענן: תן לי את יבנה. דמותו של רבן יוחנן בן־זכאי מוצגת על הרקע ההיסטורי של ירושלים הנצורה ערב החורבן.
16.00 פרפר נחמד: טוב לצחוק.
16.30 איזיס (פרק 20): חלומות על תעופה.
17.00 ערב חדש: מנחה: גדעון רייכר.
17.30 הרפתקה מאית. הדבור גוסטאב מתפאר במעשי גבורתו, אבל בסופו של דבר מתברר, שהוא פחדן גדול.
18.00 באותו ענין. מנחה: יעקב נאור.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 סוליד גולד. תוכנית בידור מיוחדת לרגל חג המולד (ערבית).
19.00 מפגש בין תרבויות: אירופה ואיי האוקייאנוס השקט (פרק אחרון).


גרהם מקגראט ודיוויד לנגטון „יום תענית" (22.20)

19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 שלושה בדירה אחת: הנערות. לג'ק ולג'נט יש סיבות מספיקות לחשוד שסינדי בחטפת, והם יוצאים להציל אותה.
20.30 כלבוטק.
21.00 מבט לחדשות.
21.40 מבט שני.
22.20 ימי תענית: דרמה אנגלית.
23.45 פסוק של מקום.
חדשות.
23.50 מיסת חג המולד של העדה הקתולית. שידור ישיר מבית־לחם (ערבית).

דראמה בריטית: „ימי תענית"

יום שלישי 22.20

המחזה, פרי־עטו של מייקל וילקוקס, המתרחש באמצע שנות ה־50 באנגליה, הוא סיפורו הנוגע־ללב של פול בליק, בן 12½, הנער חי ולומד בפנימיית־הבנים „ג'ורג' פארק". בעבר ניהלו את המוסד הוריו,שנהרגו בתאונת מטוס.

המוסד באחריותה של סבתו הזקנה. מנהל המוסד ורעייתו, בני הזוג אדוארדס, שראים לקבל לידיהם את המוסד ידוי וסבתא ועויינים את פול הצעיר. כמעשת הפסחא עוזבים הנערים את בית־הספר ויוצאים לבתיהם. פול נותר בודד במוסד. האדוארדסים אינם סובלים את נוכחותו הנער בודד, מגרי כני ואומלל. בתוך בדידות זו הוא מוצא לעצמו חבר, מר פייטלנד, המורה הזקן, בעוד בני הזוג אדוארדס וסבתו עסוקים במאבקי־כוח מתחברים המורה הקשיש והנער וחולקים זה עם זה את סודותיהם.

מערכת־היחסים ביניהם מעוצבת בעדינות וברגישות ומצולמת במשמשיי. בתפקיד הנער גרהאם מקגרייט. את מר אדוארדס מגלם שחקן־הקולנוע הבריטי דיוויד לנגטון. את דמות המורה הקשיש – תאוי אנדריוס, פיקוח.

רביעי

25.12.85

08.15 ארץ מולדת: ממשבר להתעצמות.
08.40 אנגלית ו'.
09.00 מדעי הטבע (יסודי): 1. השמש; 2. קור.
09.20 אנגלית ז'.
10.10 מדעי הטבע (ה'-ו'): העיכול.
10.30 פרפר נחמד: אבי וגופי.
11.00 חשבון ד': המלך ואט.
11.15 Have you been there, No. 3
11.30 מושגים ביהדות: תהילה לדוד (חלק ב').
12.00 אנגלית ח'.
12.25 אנגלית י'.
13.00 מדעי הטבע (חטיבה עליונה): האבולוציה 2 – מחביון העבר.
14.00 עולם הולך ונעלם: הגבר משבט המסאי.
15.00 האוניברסיטה הפתוחה.
16.00 בלי סודות: (ט-כ). אלפי מציג את הצלילים ט, כ. נראה מה קורה כשתני מוצאת טבעת קסמים בגן.
16.25 פיצוחים. שעשועון טלוויזיה.
17.00 ערב חדש. מנחה: גדעון רייכר.
17.30 הגן הגלקטי.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 תמונת מצב (ערבית).
18.45 חידושים והמצאות: תחבורה
19.00 חקלאות היום.
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 בין הכיפאות. מגאזין דו־שבועי בעניני משפחה וחברה.




אנטוני קווין „חוזה במארסיי" (22.05)

20.30 תצפית. האם ים המלח הולך ונעלם? התוכנית „תצפית" ירדה למקום הנמוך ביותר בעולם כדי להתחקות על התשובה. עוד בתוכנית על מרכו מרפא שהוא מוקד משיכה עולמי, על תרבות עתיקה ומיוחדת שהסתה לפני 9000 שנה והתגלתה רק בזמן האחרון, ולקינוח סיפורה של נמלה המנהלת מפעל אריגה לתלובת כנימות. מנחים: פרופ' יורם לס ויעל רן.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 מוקד.
22.05 חוזה במארסיי: סרט קולנוע.
23.50 פסוק של יום.
חדשות.

סרט קולנוע: „חוזה במארסיי"

יום רביעי 22.05

סטיב ונטורה (אנטוני קווין) הקשוח והלאקוני הוא סוכן־חשאי של המישטרה הפדראלית האמריקנית, העושה מאמצים נואשים לחסל אירגון־פשע גדול. האירגון עוסק בהברחת סמים מצרפת לארה"ב, במסלול החוצה את האוקיאנוס האטלנטי, בקנה מידה של מאות־מיליוני דולארים.

בראש האירגון עומר בריזור וג'יימס מייסון, המוגן היטב על־ידי אנשיו ועל־ידי הפוליטיקאים אותם הצליח לקנות. שלושה מאנשיו הטובים ביותר של ונטורה כבר שילמו בחייהם, בנסותם ללכוד את הכריש השמן, חחי ברוב הוד כרוזם־צרפת. המישטרה המקומית אינה יכולה לו, מפקח, בריזור (מריס רונה), הסרי־אונתם. ברוב יאושו מחליט ונטורה לחסלו בעזרת מתסל־מיקצועי. הוא בוחר בתכרה הוותיק והקשוח רידיי (מייקל קיין), אותו לא פגש זה שנים.

החבר מצליח לתרום לאירגון, אך חיסול הכריש אינו משום והעלילה מסתבכת. הסרט צולם כדובו בחופי צרפת והופק על־ידי הבית „וורנר" האמריקנית. בימוי: רוברט פאריס.

חמישי

26.12.85

08.15 מושגים ביהדות: פתיל התכלת.
08.40 בלי סודות: ביניים 5.
09.00 ארץ מולדת: היציאה מן החומות.
09.20 מדעי־הטבע (חט"ב): צורות ותנועות במים.
10.10 אנגלית ה'.
10.30 רחוב סומסום.
11.00 אנגלית ו'.
11.15 ערבית מדוברת: ויין ולירז
11.30 מדעי־הטבע (חטיבה עליונה): תורשה – כיצד פועלים גנים בחיידקים.
12.00 אנגלית ח'.
12.25 הסטוריה (על־יסודי): המהפכה האמריקנית – לידתה של אומה.
13.00 אנגלית ט'.
14.00 גיאומטריה: מדידות א'
14.20 אנשים ומסילות. הסרט מתאר את תולדות רכבת־ישראל, השלובים בתולדות הארץ.
14.40 צרפתית.
15.00 רכבת ההפתעות. סרט אנימציה.
15.20 עוד סיפור.
15.30 נילס הולגרסון (פרק 26): שתי ילדות מחפשות בית. סערה עזה משתוללת ואווזי הבר מנסים למצוא מחסה. הסוס הזקן בוקי מחפש את בית אדונו שבו חי בצעירותו, אך האיכר מגרש אותו. גם שתי ילדות יתומות מבקשות מיקלט בבית האיכר, ורק לאחר שהן מבצלות את אמו הזקנה הוא מסכים לקבלן.
16.00 זהו־זה (שידור חוזר).
17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.




אושיק לוי „בלי סודות" (08.40)

17.30 סיפורים בראש.
18.00 הבובושקה: סדרת סרטים מצוירים.
18.30 קיצור החדשות. (ערבית).
18.32 מועדון השף: חג המולד. לכבוד החג האריים הילדים כיבוד ברבים לכמתיקים. הילדים שרים ומשתתפים במשחק פנטומימה, והם גם צופים בסרט אנימציה על ילד וילדה שיוצאים לעיר נוד כדי להרוויח כסף שבו יוכלו לקנות מתנה לסבא (תרגום ערבי־עברי).
19.00 מפגש (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 מבט ספורט.
20.45 לקראת שידור.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 חיילים יקרים. פרק שלישי: תחילתו של הפרק בפתרונות החלקים של הרות הנעדרים, ושוב – בעיקה המסובכת עם שרפאות.
22.15 כתוב בעתון – תכנית שבועית שעניינה ביקורת העיתונים בישראל. מגיש: מאיר שלו.
22.30 „כסו את פניה".
23.20 סוף ציטוט. מנחה: ירון לונדון.
24.00 פסוק של יום.
חדשות.

סידרת־מתח בריטית: „כסו את פניה" (ד)

יום חמישי 22.30

דבורה ויסקי צרקה בחושה שהפנישה עם מאלי היתה טעות חמורה. מישפחת מקסר סוצאת עצמה במרכז חקירת מקירה הרצח. אותו עורך אדם רלגליש.זה נחרץ כדיקוד לחשוף יותר פרטים מעברה של מאלי ואת קשריה עם סוכן־הסמים שנרצח. החקירה אינה סומה גם על האורחים, והגיעים לסוף־שבוע לבית הכפרי, והחקירה מגלה מתחים וחשדות בקרב בני־קיבית. דבורה, הנעלמת מן הבית, נאלצת להסכיר ארוכות את מעשי הליל...

שישי

27.12.1985

08.15 קשת וענן: תן לי את יבנה.
08.40 מסך לספרות (יסודי): גשם יהי
09.00 מוסיקה (ד'-ו'): מי בחלילית 6 – פסח המקצב.
09.20 לשון ותקשורת (ג'-ה'): נקודות ראות 2.
10.10 חשבון ו': בין המספרים הרציונליים.
10.30 בבית של פיסטוק: קדרסה.
11.00 מדעי הטבע (יסודי): התנהגות בעלי חיים.
11.15 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – גלילה רון־פדר.
11.45 אזרחות (חט"ב): מה זאת אומרת – יום שחור כשרה אברהם.
12.15 חברה ותרבות (על־יסודי): על הברדלים – את ואני.
12.45 מוסיקה (על־יסודי): מסע על המוסיקה העממית של רוסיה.
13.30 זהו זה (שידור חוזר).
14.30 האוניברסיטה הפתוחה.
15.00 משולשים מוסיקליים: בריטן והקול. הסרט מוקדש למלחין הבריטי בנג'מין בריטן. הזמר פיטר פירס מספר על בריטן ועל היצירות שחיבר לקול. פירס כר אחרים משיריו של בריטן כגון: „מולי אוליבר המתוקה" ו„אל תתנאה, המוות".
15.30 בין שתי ערים (פרק ה'). לוסי וצ'רלס דרני נישאים ויוצאים לירח־דבש. בר לורי וג'רי פרוס מנצלים את העדרותם ומסלקים את כלי־עבודתו הישנים של ד"ר מאנט, אליהם נהג לחזור ברגעי משבר. בצרפת, פורצת המהפכה וההמונים מסתערים על הבסטיליה. הזקן אותו כתב ד"ר מאנט בכלא נמצא.


נורית גלרון „זימרת הארץ" (21.00)

16.00 ערב חדש – מבקר לשבת. מנחה: דן מרגלית.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 משה רבנו. פרק שלישי: פרעה והקשה לבו וסירב להתיר לבני־ישראל לצאת ממצרים. עקב זאת ירדו עשר מכות על מצרים, ובסופן נבגע פרעה ושלח את בני־ישראל.
17.20 סרט ערבי: האהבה והמכשפות. עם המפיק־השחקן – פריד אלאטרש. הסרט, עפ"י סיפורו של אלכסנדר דומה „הגברת עם הקמליות", משודר לציון 11 שנים למותו של פריד אלאטרש (תרגום עברי).
19.20 על המרקע (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.05 שירים לשבת.
20.15 מבט ליל שבת.
21.00 זימרת הארץ. התכנית עם אהוד מנור. התוכנית השלישית בסדרה מיוחדת לשיריו של המלחין דוד זהבי. משתתפים: נורית גלרון, שלמה גרוניך, שלמה ידוב, מזי כהן, רמי ליבני, גלי עטרי, נתן שרעבי.
22.00 מהתגלות. סרט טלוויזיה. בזרה לאמונה שאחרי המבורשם מאוד, חרש כספרי (ותר הדבה וכרוזשות) הרבות מתלמידיו, מסכים לקבל בחורה צעירה ואלמנית שהיה תלמידתו. וזה עד שה אותה לסבכה, וגם מתאהב בה. השחקן הבריטי סיר איאל מגלם את התפקיד הראשי של המורה לפסנתר, ולצדו השחקנית לורי פוסטר בתפקיד התלמידה והזמרת כילרוה. מלא בסרט „רוב סוביות" אליוט אשר לי, שחקנית תיאטרון ידועה בבקווי, מופיעה בתפקיד המורגנית של הוגרת הצעירה. דירה ואישה של המורה. הקשאי והתנתי הארוי, סרט אחר שביים עם סיר איאל הוא „זונה בחורה".
23.55 פסוקים לשבת.
חדשות.

הירדנית

כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית רק בערוץ 13

שישי 20.12

13.35 כדורגל בינלאומי וספורט רק בערוץ 11.
16.00 אטוכון רק בערוץ 13.
17.30 סרט עלילתי בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 לקט שירים בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 סרה (קומדיה אמריקאית על פרקליטה צעירה).
21.00 מרטון רוקובנסרי.
21.10 נערר בן הבית ודראמה אנגלית על כעל משפחה עם סיווג ביטחוני שלא חוזר בעבודתו.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 בקירורר ולאור וסידרה אמריקאית על צמד שוטרים – היא והוא.

שבת 21.12

17.10 סרטים מצויירים וגם בערוץ 11
18.00 מסביב לעולם קבוצים יום ובצרפתית.
18.10 מוכרת הלחם – וצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 המהלך הבא הוא שלך וקומדיה.
21.00 אוטופיה וסידרה דוקומנטרית ועל ה„סגנון לכבוניות".
21.30 בידור תו"ל.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט עלילתי באורך בלא.

ראשון 22.12

17.20 סרטים לצויירים וגם בערוץ 13.
18.00 תוכנית הצרפתית (בידור).
18.45 הרפתקאותיו של בנג'י ורים בערוץ 13.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 רגשות ואהבה וצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 אחר למיליון וסקיצה אנגלית על סלור ביאלו.
21.00 דרכו של לוחם ועל פיטור הגנה עינות – דוקומנטרי.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 ספינת האהבה.

שני 23.12

17.20 סרטים מצויירים וגם בערוץ 11.
18.00 תוכנית בצרפתית.
18.20 על סוס ועל רוח (רק בערוץ 13.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 בגאון ספורט בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 שלושה למעלה ושתים למטה וקומדיה אנגלית.
21.00 מרטון רוקובנסרי.
21.10 ברגראק וסידרת מתח אנגלית המתרחשת על אי התעלה ג'רזי.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 רצח היא כתבה וסידרת מתח אמריקאית.

שלישי 24.12

17.10 סרטים מצויירים וגם בערוץ.
18.00 תוכנית הצרפתית.
18.45 כרי בול ניק בערוץ 13
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 זה הילד שלי.
21.00 לקראת שנות האלפיים.
21.10 וחרו של הרופא השחור וסידרה אנגלית המתרחשת סרוסיה בשנות שעברו.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.
24.00 העברת מיסת חצות מותיקן ברומא ולרגל חג המולד.

רביעי 25.12

17.10 סרטים מצויירים וגם בערוץ 13.
18.00 תוכנית בצרפתית.
18.00 חיות בעולם רק בערוץ 13.
18.45 בשת מכפי רק בערוץ 13.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 תיאטרון הכולור הצרפתי.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 שלושה בדירה וקומדיה אמריקאית.
21.00 קומדיה וסדרה דוקומנטרית.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 וראתגסון פטיל וסידרת מתח אמריקאית.

יום חמישי 26.12

17.10 סרטים מצויירים וגם בערוץ 13.
17.30 עולם השריג, גם בערוץ 13.
18.00 תוכנית בצרפתית – שרשים.
18.25 המסתו והורשת הכל רק בערוץ 13.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 חוזר פרץ וסמריה אמריקאית עם השחקן הפולונה אליוט גולד.
21.10 מחמות השמש וסידרה.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

המזה"ת

שישי, 20.12

13.00 אחרון הפראים.
13.30 חיים אחרים.
14.00 מועדון 700.
14.30 התקבלות.
15.00 סרט: גז הריקה.
16.30 איש העכבים.
17.00 המפקח גרג'ם.
17.30 ספר הספרים.
18.00 ברק ומינדי.
18.30 ווכסטר.
19.00 חדשות.
20.00 פול גאי.
21.00 חיים אחרים.
21.30 סרט ערבי
מועדון 700.

שבת, 21.12

13.00 פלאש גורדון.
13.30 הקטנים.
14.00 פליפר.
14.30 ימי העמק האבודים.
15.00 ספינת פטרול.
16.00 הספורט עולמי.
17.00 ספורט מהעולם.
18.00 כדורגל.
20.00 היאבקות.
21.00 סרט: מפתח הזכוכית.
חדשות.

ראשון, 22.12

13.00 חיות, חיות, חיות.
13.30 בית־חולים (סדרה).
14.00 מועדון 700.
14.30 תיקות.
15.00 סרט: הנסיכה של מרכז סי. קיי.
16.30 תוכנית לילדים.
17.00 המפקח גרג'ם.
17.30 הבית המעוטה.
18.00 כשילים.
19.00 שירים של פט בון.
20.00 בינג קרוסבי וחג המולד כפי שהיה פעם.
21.00 שעת משפחה.
21.30 סרט: השיר.
חדשות

שני, 23.12

13.00 אחרון הפראים.
13.30 חיים אחרים.
14.00 מועדון 700.
14.30 התקבלות.
15.00 סרט: הילד סס אר. קיי. 800.
16.30 ספיידרמן.
17.00 המפקח גרג'ם.
17.30 ספר הספרים.
18.00 ימים כמשרים.
18.30 לברן ושירלי וסדרה.
19.00 חדשות.
20.00 מאבנים וסדרת מתח.
21.00 חיים אחרים.
21.30 כדורגל.

שלישי, 24.12

רביעי, 25.12

חמישי, 26.12

שישי

20.12.85

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. טלמן: קונצ'רטו לחצוצרה, 2 אבובים וקונטינואו (אנדרס / פיירלו / אנסמבל כלי / וורון לקרואה); טלמן: סונטה לחליל־עץ וצ'מבלו, בסול מג'ור (ודישנה / וורון לקרואה).
07.30 שחרית מוסיקלית. רכמ'ק: שני שירים תנ"כיים (גרוסמאייר רולוף); באך: קונצ'רטו ברה מינור, לשני כנרות ותז' (גרומיו / טויורה / תז' של לפאררו / לפראר); בלדה אנגלית: ארוורד אדוורד (הולש); ברהמס: 4 בלדות אופ' 10 (גולדה); הנדל: קונצ'רטו בלה מג'ור (אטלינגר / האנסמבל הקמ' הישראלי / ברתיני); שומאן: סימפוניה מס' 2, אופ' 61 (התז' הפיל' הישראלית / ברנסטיין).
09.30 קונצרט בוקר. פרגולזי: קונצ'רטו בסול מג'ור, לחליל וכלי־קשת (רממל / הסולנים מונטו / שימונה); היידן: רביעיה מס' 1, אופ' 3, לכלי־קשת (הרביעיה הישראלית החדשה); שוברט: הטוחנת היפה / מחזור שירים (שרייר / אנגלה באך); סונטה ברה מינור, לחליל וצ'מבלו (רממל / ריישר); מוצרט: סימפוניה מס' 41, ברה מג'ור (התז' הקמ' האנגלית / ברנבוים).
11.05 במחיצתו של נגן הצ'מבלו איגור קיפניס.
12.00 קונצרט צהריים. באך: סוויטה מס' 1 לתז', ברה מג'ור (תז' באך ממינכן / ריכטר); צ'ייקובסקי: קונצ' מס' 2, לפסנתר ותז', אופ' 44 (טאוס / תז' האופרה הלאומית ממונטה קארלו / ענבלג'; ז'אק איבר: קטע לחליל (טוכמן); סזאר פרנק: סימפוניה ברה מינור (תז' פילדלפיה / אורמנדי).
15.00 הזמינוטר. מוסיקה + עצים.
16.00 לבקשתכם. אלקי: סונטה־קונצרטית לצ'לו ופסנתר, אופ' 47 (תני / אארי); שוברט: אמפרומפטו מס' 1 רג, אופ' 142 (סרקין); ברהמס: הקונצ'רטו הכפול, בלה מינור, לכנור צ'לו ותז' (צוקרמן / הארל / הפיל' של ניו־יורק / מהטה); אמיל דלטור: קונצ'רטינו לנבל ותז' (ראלובה / תז' התיאטרון הלאומי של פראג / סימק).
18.30 זהו הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: סיגטי בקונצ'רטים הגררלים. מוצרט: קונצ'רטו מס' 5, בלה מג'ור, לכנור ותז' (אורמנדי); ברג: קונצ'רטו לכנור (מיטרופולוס).
19.00 זמנות מוסיקליות.
20.05 קונצרט ליל השבת. ביזה־שחקי ילדים (תז' שויץ המערבית / אנסרמה); מוצרט: קונצ' לפסנתר ותז', בסי במול מג'ור, מס' 15 ק' 450 (ברנבוים / התז' הקמ' האנגלית / ברנבוים); היידן: סימפוניה מס' 93, ברה מג'ור (הפיל' מניו־יורק / ברנסטיין); ברהמס: השישיה בסי מג'ור, לקלרנית וכלי־קשת, אופ' 115 (ברוק / רביעיית ציריך התרשה); מרטינו: הפרסקות של פיירו דלה פרנצ'סקה (התז' הפיל' הצ'כית / אנצ'רלה); שוסטקוביץ': סימפוניה מס' 10, במי מינור, אופ' 93 (הפיל' של לנינגרד / מרוינסקי).
23.30 קולות. באך: העצבות, עיני ינצו מרמור (גיבל / פוריארטה הקמרית / רדלג); מוצרט: האימפרסריו (גריסט / אוגר / שרייר / טל / תז' דרזדן / בהם); בריטן: ספינת הזהב, לקולות, ונבל, נערים ופסנתר, אופ' 78 (מקהלת הקתדרלה של ווינצ'סטר / ניירית).

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. מרחבים.
12.05 ליבי במזרח. שירים מזרחיים ואקספרסיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. עשרת בנות: מאת מרים גילינק. לקראת שבת: אגדות וגרוסות שלכם בהגשת שרים ומרכות.



רבקה זוהר: „בשיחה חופשית", יום ו', גלי צה"ל, 18.05.

15.00 קבלת שבת. פרשת ויגש.
16.05 עם אנשים. אסתר לויט, כלת פרס ישראל.
17.10 שיר לילשבת. שירים עבריים.
18.06 כוסף רדיו לספרות.
19.05 שובי השולמית. הווי ושירים לשבת.
22.05 פריטיל. ריווק ישראלי. יוסי שטרן.
23.05 במחשבה שניה. בכתביית במערב.

רשת ב'

08.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי, עם יוסי גרבר.
12.10 שריקת פתיחה. כדורגל בשבת.
13.00 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 ששת. עם דויד גרוסמן.
15.06 עוד מעט שבת. יעל בן־יהודה מספרת.
16.10 שאלה של טעם. עם חיים קינן.
17.05 מאחורי הכותרות. רדיו, טלויזיה ועיתונות.
18.06 השבוע שלי. עם יוסף לפיד.
19.05 המוזר השבועי.
20.05 ואני תפילתי. בעריכת משה שרלצקי.
21.05 השרשנה מורחת. רומנסות ושירי־עם ספרדיים.
22.05 הבא נצא במחול. ריקודי עם.
23.05 בין שישי לשבת. שיחה בשניים: יצחק לבני ודוד אבידן.
00.10 שיר איטי כמנגינה.

רשת ג'

06.05 יום שישי זהו. שירים עבריים.
08.05 להיות שם. שעה אחת, שנה אחת.
09.05 משהו משהו. עם מנחם פרי.
11.05 המעשים המוזרים. עם יגאל רביד.
13.05 צפירות בדבש. עם דן כנר.
16.05 לפנות ערב. שירים עבריים.
17.05 כאן, שם ובכל מקום.
18.00 זמר שבת.
19.05 צללי שבת.
20.05 פיזול לילי. שירים עבריים.
21.05 איזה לילה. בסיבת ריקודים.

גלי צה"ל

09.05 בילוי נעים עם טלי ספידא.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.
12.05 מגרלים. שעתיים נעולות עם דורי בן־זאב.
14.05 עוד לא שבת. עם שלמה ארצי.
15.05 תרוק. הבעיר עולה המנגינה תוסורת חיל האוויר.
16.05 שיר בשקט בשקט. עם ארז טל.
17.05 שלושה רבעים (וקטמגמויים).
18.05 רבקה זוהר ושלמה ארצי בשיחה חופשית.
19.00 שעה ערבית. עם ערבים בישראל.
20.20 לא על חלוף לבד. מוסיקה ומשחקי רדיו.
22.05 עשן במיניקי.
00.05 פיסגן הדירוז והאינטימטו. יואב קוטנר.

שבת

21.12.85

קול המוסיקה

07.09 שחרית לשבת. רוסיני: הפתיחה סמירמיס (התז' הפיל' של רדיו צרפת / שימונה); פרטוריוס: מחולות (להקת המוסיקה העתיקה מלונדון / מונרו); מוצרט: קונצ' מס' 2, במי במול מג'ור, לקרן ותז', (טאקול / סיינט מרטין / מרינר); רספיגי: 3 תמונות של בוטיצ'לי, לתז' קטנה (התז' הקמ' של פראג); ראבלו מבוא ואלגרו לנבל, עם רביעית כלי־קשת, חליל וקלרנית (לסקין / רביעיית ויה נובה / מריון / לאנסלו); כרוביני: הפתיחה אנקריאון (הפיל' הוינאית / מינשינגר).
09.00 החידון המוסיקלי.
10.00 קונצרט השבת. התז' הסימפ' ירושלים, רשה"ש. מנצח: גארי ברתיני / סולן: יפים ברונפמן, פסנתר. צבי אבני: מוסיקה תוכניתית 1980; ליסט: קונצ'רטו מס' 2 לפסנתר ותז'; סטרווינסקי: פטרושקה; באך: קנטטה מס' 211 (הקפה).
12.00 רדיודרמה. אהבת דון פרלימפלין לבליסה בגן, פ' לורקה. (מישא אשרוב, רמה סטטנוב, חיה רוזוכסקה ועוד)
13.00 אמנים שהקלטנו. וריה ויידמן, כנור / עמנואל קרמוססקי, פסנתר. אלגרו: סונטה, אופ' 82; ברהמס: סונטה מס' 1, אופ' 78.
14.05 מן העם ואליו. שירי־עם ויצירות ברוח עממית. שירי עם מאנגליה; בריטן: שירי עם אנגליים.
15.00 קונצרט לצהרי השבת. באך: וריאציות גולדברג (פלגג בטהובן); רביעית כלי־קשת מס' 15, אופ' 132 (רביעיית בודפסט); מוצרט: סרנדה מס' 1, ברה מג'ור, (אנסמבל מוצרט הוינאי / בוסקובסקי).
17.00 הרוסים באים! הרוסים באים! פלישת הבאלט הרוסי למערב: כסאות מוסיקליים.
18.00 מוסיקה מן העבר הרחוק.
19.00 קונצרט הערבית של מוצאי השבת. מוצרט: דיברטימנטו ברה מג'ור, (אני סטבל כלי־הנשיפה של הפיל' הצ'כית); קלרה שומאן: שלישיה אופ' 17 (שלישיית יובל); יהודה אנגלש: אקדמה ומחול (ורדי / ריבנר); הנדל: קונצ' מס' 3, בסי במול מג'ור, לאבוב וכלי־קשת וקונטינואו (הוליגר / התז' הקמ' האנגלית / לפארד).
20.05 אופרה. ורדי: ארנני (דומינגו / בוסון / פרני / ביאורוט / מקה' ותז' של לה סקלה של מילאנו / מוטי).
23.00 מוסיקה קאמרית. בטהובן: שירי עם מאנגליה ומסקוטלנד, אופ' 108 ו־126 (מאטיס / פישר־דיסקאו / אני גלג); ברטוק: רביעייה מס' 4 לכלי־קשת (רביעיית גוארנרי).

רשת א'

09.05 עולם המדע. בעריכת יוסף סריג.
09.30 סיפורי רדיו. כלב, מאת צפורה פרי.
10.00 מוסיקה לבוקר שבת. קורפינסקי: מזורקה; ויניאבסקי 3 מחולות פולניים; אנטון רובינשטיין: מחול; רוסיני: 2 אריות מתוך הספר מסביליה; לואיג'יני הבלט המצרי אלבייב: הר מירה קיילה: הרומנס הופה.
11.05 עד הנה. הזואולוג ד"ר אברהם ארבל.
12.05 מישהו תעודה. 35 שנה לבית־שמש.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. שירים הם חברים של סיפורים: מעשה בשלושה שמנגנים ספר לשבת הגפילה, מאת יפה האוזר האוזרים, מאת מרגלית הלפרט: לקראת שיזור.
15.05 דרכי אדם. עם רחל חלפי.
16.05 מילים שמנגנות לנעה.
17.10 ביממה ונגיש. בעריכת יובל מסקין.
18.00 רדיודרמה. מראשיתה וער סופה, מאת סמואל בקט. ניוסי ידין, אוהר שור וסגורה שירה.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 שיחת חולין. דיון בעניני היום.
23.05 מילים שמנגנות לנעה.

רחל חלפי: „דרכי אדם", שבת, רשת א', 15.00.

רשת ב'

09.05 תן חיוך. מערכונים וקטעי הומור.
09.55 עוזריה אלון מספר על נוף הארץ.
11.05 הכל זהב. משירי דוד זהבי.
12.05 האמת כל והאמת ורק האמת. משחק רדיו.
13.10 תמונות בשחור לבן.
14.11 הבו זמר. שירים עבריים.
14.30 שירים ושערים. השערים במשחקי הליגה.
17.05 ארץ המרת.
18.06 מטיק ודי.
18.30 ממגרש הספורט.
19.05 הקול קלנוע.
20.08 ניגונים.
22.05 פרקי היום בתנ"ך. ישעיהו, פרק ל'.
22.10 מלוות מלכה.
23.05 העולים בחומה. הסופר והמשורר משה בן־שאול.
00.10 תוי ארצי מלוחי. שירים עבריים.

רשת ג'

10.05 על בטוח. להיטי כל הזמנים.
12.05 להיטים להיטים.
14.05 כוכבים.
15.05 עונג שבת.
17.05 שיר בין־ערביים.
19.05 זמר שבזה.
20.05 פזמונחמן, בבקשתך.
22.05 פרח בבני.

גלי צה"ל

09.05 מקהלה עליזה. שירים וסיפורים.
10.05 טוב לשמוע. מגאון בידור ומשה.
11.05 במצב הנוכחי. אקטואליה שבועית.
12.05 מפגש מחודש בכסית. לזכרו של חצקל איש כסית.
13.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון ועמוס קינן.
14.05 הכל זורם. עם רוני לניק.
16.05 סינמה שבת, קולנוע.
17.05 הנ"א. לציון שבוע הנ"א.
18.05 אבוד בין כוכבים. קורט וייל 1985.
19.05 מוסיקה תמיד. עם צבי גורן.
20.05 ממורת ממוחת. במוצאי יום מנוחה.
21.30 פזמונים לבולבם.
22.00 קונצרט שבועי. באך: קונצרטו ל־3 פסנתרים ברה מינור; שופן: קונצרטו לפסנתר אופ' 11; ברהמס: בלדות לפסנתר אופ' 10; מוצרט: אקסולטטה יובילטה; הייקו פרמאנטו, קטעים מתוך מיסה מינית בנוסח ג'ז.
00.05 ציפורי לילה. חיים קינן.

ראשון

22.12.85

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. פליקס מנדלסון ואיגנץ מושלס: וריאציות על נושא מתוך פרציוזה של וובר (טרנקנר / פלשקוב).
07.30 שחרית מוסיקלית. שוסון: פואמה, לכנור ותז. (פרלמן / תז. פאריס / מרטינון); דריקא: סימפוניה ברה מג'ור (התז. הפיל. מלונדון / וולרף); ראבל: ציגאן, לכנור ותז. (פרלמן / תז. פאריס / מרטינון); קופלנד: אביב בהרי האפלצ'ים (התז. הפיל. מניו־יורק / ברנסטיין); גרשווין: אמריקני בפאריס (התז. הפיל. מלונדון / פריצ'רד).
09.30 קונצרט בוקר. שוברט: מסע החורף, מחזור שירים (פישר־דיסקאו / מורג); בטהובן: קונצ. מס. 4, לפסנתר ותז., אופ. 58 (פוליני / התז. הפיל. מוינה / בוהם); ברהמס: רביעית פסנתר אופ. 25, בתזמורו של ארנולד שנברג (התז. הפיל. הגרמנית הצעירה / צנדר).
12.05 אמנים באולפן. רן צמת, פסנתר. בטהובן: סונטה אופ. 2/1; תמי רז, מצו סופרן / רות חפץ, פסנתר.
13.00 קונצרט צהריים. צ'ייקובסקי: מרש סלבי אופ. 31; בטהובן: קונצ'רטו לכנור אופ. 61 (הוברמן / תז. פיל. מוינה / סל); רחמנינוב: שני שירים לפי פושקין (סדרסטרום / אשכנזי); שמבונייר: סוויטה; ד. אנגלברה קבוט של שמבונייר (גילברט); מנדלסון: 4 קטעי מקהלות, אופ. 50 (מקה. רדיו לייפציג / נוימן); פורה: 4 קטעים (בריסק); מבוא לתז. לבני הנעורים, אופ. 34 (תז. מינסוטה / מרינר); וורדי: בגוקו, 2 פרקי מקהלה (מורים אמברוזיים / תז. פילהרמוניה / מוטי); צ'ייקובסקי: גופק (תז. סימפ. של לונדון / מקרס).
15.05 החידון המוסיקלי.
16.00 קונצרט מנחה. באך: קנטטה מס. 11 (סולנים / אנסמבל כלי וקולי מלחאן / קורבוז); ראמה: סוויטה (אטלינגר / ולצמן); רודריגו: פנטסיה לבן־אצולה, לגיטרה ותז. (רומרו / הסימפ. מלהרון / פרבין); דביסי: סונטה לחליל, ויולה ונבל (מלצר / הרן / הרייט); סזאר פרנק: פסיכה, פואמה סימפונית לתז. ומקה. (מקה. רדיו בלגיה / הסימפ. ליאז' / שטראוס).
18.30 מוסיקה ליום ראשון. באך: חלקים 4, 5, 6 של אורטוריית חג המולד (אולק / מוקנהים / שרייר / שטנה / מקה' גשנינגן / קולגיום באך משטוטגארט / רילינג); צרור שירים לחג המולד (נשפני המתכת הקנדיים עם גרידי).
20.05 ערב טוב. באך: סונטה במי במול מג'ור לחליל וצ'מבלו (ניקולה / ריכטר); ויואלדי: קונצ'רטו בדו מינור, לשני כנורות ותז. כלייקשת (אויסטרך / סטרן / נגנים מתוך תז. פילדלפיה / אורמנדי).
20.30 הקונצרט הקאמרי. שלישיית קמרטה עם ודו חן, כנור ויולה. מוצרט: שלישיה במי במול מג'ור; בטהובן: שלישיה בסי במול מג'ור, אופ. 11; שוברט: שלישיה בסי במול מג'ור, אופ. 99.
22.30 ממורות מוסיקליות בארץ. תפילת השחר של כל המלאכים בכנסיה הרוונית האורתודוכסית.
23.00 מוסיקה מן העבר הרחוק.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. ברשתות למתחילים.
12.05 שיר המזמן. מבחר שירים מזרחיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. לפעוטות. שירים הם חברים של סיפורים: ברלה ברלה צא החוצה, מאת פנינה קין מתוך ליקום של כסף, מאת מרי מייסדורנג: לקראת שידור.
14.45 לילדים הגדולים. התול בשק. ילקוט כליבו.
15.30 עולם המדע. בעריכת יוסף סריג.
15.55 מסר חריש. סקירה.
16.05 השבוע שלי. עם יוסף לפיד.



פליכס מנדלסון: „בוקר טוב", יום א', קול המוסיקה, 07.07.

17.20 האוניברסיטה הפתוחה. יהודה ורדמא.
18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
18.47 פרקי היום בתנ"ך: ישעיהו, פרק ל'.
22.05 .יפות ועין. בין הורים לילדיהם.

רשת ב'

08.05 מעו לשלום. עורכת: רחל ויטלה.
09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.
10.10 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 גל פתוח. חדשות ופזמונים.
14.06 יש ענין. עם גבי גזית.
15.10 מעו לשלום. מנחה: גדעון הוד.
16.05 שירים ושעורים.
17.10 יומן בלבלה. עורך: גדעון ולינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 מסיבת עתונים.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
19.35 עם ישראל. ענינים יהודיים. בעולם.
20.05 אומר בשבחך. סיפורים ופרקי חזנות.
22.05 תזמורות בלי־נשיפה. נעימות ותזמורות משוויץ.
23.05 צלצול שלישי. שבועון לאומנויות.

רשת ג'

14.05 לי ולך, שיר וברכה.
15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 הצגת יומית. עם יקיר אביב.
18.05 מצעד הפזמונים הלועזיים.
21.05 אורח עתיק. עם מרים אלון.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
11.05 טעם של מעם. עם אורלי יניב.
12.05 להיט לתאבון.
13.05 במיגנון ישראלי. עם אלי ישראלי.
15.05 ספק זמן.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.55 באותן מילולי. אבשלום קור.
17.00 יומן גלי צה"ל.
17.30 בוחנת. צבא ובטחון.
17.50 יומן ספורט.
18.05 רדיו ספורט. מגאזין ספורט.
19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 רחוק מן העין. שירי עמים.
21.30 אוניברסיטה משודרת. שיחות עם המוסיקה של המאה ה־20.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 שעת ערבית. עם ערבים בישראל.
00.05 ציפורי לילה נודדות. עם דני קרמל.

שני

23.12.85

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. קורלי: סונטה לכנור וצ'מבלו, אופ' 5, מס' 7 (מנוחין / מלקולם / דונינגטון); וויליאמס בויס: קונצ'רטו גרוסו בסי במול מג'ור (להקת קנטילנה / ספרד).
07.30 שחרית מוסיקלית. ורדי: הפתיחה לערביות סיציליאניות (התז' הפיל' של וינה / סינופולי); בטהובן: סרנדה אופ' 25, לחליל, כנור וויולה (סרהם / ברוייר / בנימיני); פאיזיילו: קונצ'רטו בדו מג'ור, לצ'מבלו ותז' (לקרואה / הסולנים מונטו / שימונה); ביזה: סימפוניה בדו מג'ור (תז' מרכז האמנויות של קנדה / מסהה); דריוס מילו: סקרמוש (איולדי / ליג); גרשווין: פורגי ובס, תמונה סימפונית (התז' הסימפ' של דטרויט / דוראטי).
09.30 קונצרט בוקר.
12.05 מאוצר הסרטיה. נגני הבארוק בישראל. טלמן: קונצ'רטו בלה מינור לחלילית, אבוב, כינור וקונטינואו; ויואלדי: שלישיה קונצרטית בסול מינור, לחלילית, בוב וקונטינואו; טלמן: קנטטה: אל באפך תוכיחני; באך: טריו סונטה בסול מג'ור, לכינור, אבוב וקונטינואו.
13.00 קונצרט צהריים. רבוז'אק: שני שירים תנכיים (גרוסמאייר / רולוף); באך: קונצ'רטו ברה מינור, לשני כינורות ותז' (גרומיו / טויורה / תז' של לפארד / לפארג); בלדה אנגלית: אדוורד אדוורד; ברהמס: 4 בלדות אופ' 10 (גולדר); הנדל: קונצ'רטו בלה מג'ור, לקלרנית ותז' (אטלינגר / האנסמבל הקמ' הישראלי / ברתיני); שומאן: סימפוניה מס' 2, אופ' 61 (התז' הפיל' הישראלית / ברנסטיין).
15.05 מוסיקה ויזת. יוני קאפאיגן: שלישיה אופ' 21, לקלרנית, פסנתר וצ'לו וחברי אנסמבל אריי מיוזיק; הנרי קוצ'ארדיק.
16.00 קונצרט מנחה. דבוז'ק: סרנדה לכלי־קשת, אופ' 22 (התז' הקמ' האנגלית / ברנבוים); מוצרט: קונצ' מס' 2 לכנור ותז', ברה מג'ור (צוקרמן / התז' הקמ' האנגלית / ברנבוים); סזאר פרנק: חמישיית פסנתר וכלי־קשת (ברמן / גרוניך / מרקוס / שטיינברג / מנזהג פול דיקא: לה פרי (התז' הפיל' פרוטרוס / ויגנון); שוסטקוביץ': סימפ' מס' 6, אופ' 54 (התז' הסימפ' הלונדונית / פרבין).
18.30 הסימפ. ים. רשתיש. מנצח: יצחק תמיר / סולן: הלל זורי, צ'לו. עמי מעייני: דבירטימנטו; הינדמית: קונצ'רטו לצ'לו ותז', אופ' 133; שוברט: סימפוניה מס' 4, בדו מינור.
20.05 ערב טוב. שומאן: נובלט מס' 3, ברה מג'ור (זק).
20.30 מגדולי הקונצרטים בעולם. ממסעי של באך במאה ה־20. באך: מיסה בסי מינור 232 (שפייאר / הולקרס / קראוס / הול / להקה קולית וקונטורנו של קאוס / חברי תז' התיאטרון העירוני־קאס / ציגלר).
22.33 מן המקורות. שירת יהודי ספרד כארצות הבלקן.
23.00 דשי פסנתר. היידן: סונטה מס' 12, בלה מג'ור (גוכבינרוה); ברהמס: וריאציות על נושא של הנדל, אופ' 24 (אראו); פרוקופייב: מראות חולפים, אופ' 22 (יוסלוק).

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. בריאות, הבוררה בדוק.
12.05 מעשי המורות. מבחר מזמורים מזרחיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. סקי חבי: סקי, מאת סונה הרשקוביה, הסתומות לאריבה, מאת פירה בריהלל; מחלקיים של בסף, מאת מרי מייסדורנג; סיפור השבוע: מה רוצה ניגון, מאת שלמה טנא.
15.00 לילדים והגדולים. בארץ הלמה.
15.25 הבדור קטל. ספורט לנוער.

אשר צרפתי: „רדיודרמה", יום ב', רשת א', 16.05.

15.53 מאוצר הספרים. סקירה.
16.05 רדיודרמה. מרץ, חיי אמן, מאת היינר קיפהרט. ומיכאל וורשביאק, נחום בוכמן, אשר צרפתי, אברהם רונאי, מרים גבריאלי ועוד).
17.20 האוניברסיטה הפתוחה. הטלאי הצהוב.
18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.
18.47 פרקי היום בתנ"ך: ישעיהו, פרק ל"א.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 קשר לילי. מאזינים מתחלקים בחוויות.

רשת ב'

08.05 מעו לשלום. עורכת: רחל ויטלה.
09.05 ביקור בית עם רבקה מיכאלי.
10.10 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 גל פתוח. חדשות ופזמונים.
14.06 יש ענין עם גבי גזית.
15.10 מעו לשלום. מנחה: גדעון הוד.
16.05 שירים ושעורים.
17.10 יומן בלבלה.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 שעה חופשית. ענייני חנוך.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
19.35 דין ודברים. חוק ומשפט.
20.05 מבעד המזוזות.
22.05 מתמשים את הפסנתר. בעריכת זאב ענר.

רשת ג'

14.05 לי ולך, שיר וברכה.
15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 הצגת יומית. עם יקיר אביב.
18.05 אתם הזמרים ואת השירים!
20.05 קבת אחרת. עם אורלי מורג.
22.05 משלט. שירים עבריים.
23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
11.05 טעם של מעם. עם אורלי יניב.
12.05 להיט לתאבון.
13.05 במיגנון ישראלי. עם אלי ישראלי.
15.05 ספק זמן.
15.45 אלף הדמיות. בחיי הצבא.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.55 באותן מילולי. אבשלום קור.
17.00 יומן גלי צה"ל.
17.30 משהו שלשה. עניני הארץ.
17.50 יומן ספורט.
18.05 שעה קלה על הלכלות.
19.05 רדיו רדיו, עם יואב קוטנר.
20.05 משלט. מבצר הפזמונים העבריים.
21.30 אוניברסיטה משודרת. יהדות הרציונליזם הפורחרי בפילוסופיה.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 יעקב אגמון מארח את עמוס קינן.
23.30 בער הזמן, לינה לאומית בכדורסל.
00.05 ציפורי לילה. יעקב גלעד.

שלישי

24.12.85

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. צ'ייקובסקי: 7 פרקים מתוך „העונות" (ויילר).
07.30 שחרית מוסיקלית. הומל: קונצ'רטו בפי במול מג'ור לחצוצרה ותז' (מרסליס / הפיל' הלאומית / לפרדג ברהמס: שירי צוענים, אופ' 103 (מקה' רדיו שטוקהולם / אריקסון); שוברט: מבוא ווריאציות על נושא הפיד פרחים קמלים (גולואי / מולא); מוצרט: קונצ'רטו מס 14 לפסנתר ותז' (פרסלר / הקמ' הוינאית / סייפנגרסג ברודין: סימפוניה מס' 2, בסי מינור (תז' סימפונית כבריה"מ / סבטלנוב).
09.30 קונצרט בוקר. אופרה: אריה מתוך צדיינה (הורן / תז' פיל' בתנטה־קרלו / פוסטרג גרינג: קטעים לריים וקנארים; ברהמס: קונצ'רטו לכנור ותז', אופ' 77 (אויסטרך / תז' סימפ' של בריה"מ / אויסטרך); מאהלר: סימפוניה מס' 1 בדו ריאו בינור ותז' סימפונית של רדיו בוואריה / קובליק).
12.05 מוסיקה קאמרית. ויואלדי: סונטה לצ'לו, מס' 6, בסול מינור (חנני / פרטי־גיברג גון ולס: סוויטה לקלרנית, בסון, קרן והבישיית כלייקשת ולהקת מלוס של לונדון; באך: טריו סונטה בסול מג'ור ורממל / שטרן / פרנס / סטילי / רישר).
13.00 קונצרט צהריים. שוסון: פואמה, לכנור ותז' (פרלמן / תז' פאריס / מרטינון); ריקא: סימפוניה בדו מג'ור (התז' הפיל' מלונדון / וולרף); ראבל: ציגאן, לכנור ותז' (פרלמן / תז' פאריס / מרטינון); קופלנד: אביב בהרי האפלצ'ים (התז' הפיל' מניו־יורק / ברנסטיין); גרשווין: אמריקני בפאריס (התז' הפיל' מלונדון / פריצ'רד).
15.05 מבחר תקליטית.
16.00 קונצרט מנחה. בריטן: 4 אינטרלודים מתוך פיטר גריימס (תז' פיל' ניו־יורק / ברנסטיין); הארפי: קונצ' לפסנתר ותז'; ברוואלד: שביעית בסי במול מג'ור (להקת נאש); קטלה: אגדה פנטסטית (מייסון־סטוקסון / תז' / סלטקין); טריג: פר גינט (סוס / הזמרים האמברוזיים / סיינט מרטין / מרינר).
18.30 אתנחתא. מיכאל חרן, צ'לו / אילן רכטמן, פסנתר. בטהובן: סונטה מס' 3, אופ' 69; א' רכטמן: 5 אחתות; שוברט: סונטה בלה מינור (ארפג'יונה).
20.05 ערב טוב. פרוקופייב: מוסיקה מתוך סינדרלה (הפיל' מניו־יורק / ברנסטיין); סזאר פרנק: וריאציות סימפוניות לפסנתר ותז' (ורה לרוצ'ה / הפיל' המלכותית מלונדון / והבורגוס).
20.30 מגדולי הקונצרטים שלנו. התז' הפיל' הישראלית / שישרין, מנצח: אנדרי פרויס / בלה ודוידוביץ, פסנתר. רוזינס: סוויטה; בריגג קונצ'רטו לפסנתר בלה מינור; נילסן: סימפוניה מס' 4.
22.30 סקס ועוד. ג'והנה סינתולה: נאפקיוד (באכר / ויסליקה).
23.00 הרוסים באים! הרוסים באים! פלישת הבאלט הרוסי למערב: כסאות מוסיקליים.

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. קהילות ישראל.
12.05 מעשי המורות. מבחר מזמורים מזרחיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. טוב לי בקיבוץ, מאת ברוריה הולס; תחליקים של כסף, מאת מרי מייסדורנג; מעשה בלולית... מאת דבורה עומר.
14.45 לילדים הגדולים. התול בשק. ילקוט כליבו.
15.00 השכלה ודעת לכל. מרחבים.
15.55 מסר חריש. סקירה.
16.05 שירת כמושות את ציונה.

אילן רכטמן: „אתנחתא", יום ג', קול המוסיקה, 18.30.

17.20 האוניברסיטה הפתוחה. שיחות על סופרים ישראליים: — עמליה כהנא־כרמון.
18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.
18.47 פרקי היום בתנ"ך: ישעיהו, פרק ל"ב.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 שניכו ביותר ובל אחד לתיה.

רשת ב'

08.05 מעו לשלום. עורכת: רחל ויטלה.
09.05 ביקור בית עם רבקה מיכאלי.
10.10 כל צבעי הרשת מגזין יומי.
12.10 גל פתוח. חדשות ופזמונים.
14.06 יש ענין. עם גבי גזית.
15.10 מעו לשלום. מנחה: גדעון הוד.
16.05 שירים ושעורים.
17.10 יומן בלבלה.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 אבכם על הדופק, בריאות ורפואה.
18.45 היום בספורט.
19.05 היום הזה.
19.35 עולם הדיש. האדם וסביבתו.
20.05 פרקי חזנות בבקשתך. בימור שיר.
22.05 עוד פעם אחת. בילים שנכנסות לי גען: צפיר אחות קסם — מתוה לי משוררת ולוה.
23.05 קפה ראשון. חרזנים בגוונים.

רשת ג'

14.05 לי ולך שיר וברכה.
15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.
18.05 סקס במכורת. המצעד הישראלי.
21.05 אורח עתיק. עם מיכל גזית.
22.05 שיר ניחוח. עם לאה ליאור.

גלי צה"ל

09.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
11.05 טעם של מעם. עם אורלי יניב.
12.05 להיט לתאבון.
13.05 במיגנון ישראלי. עם אלי ישראלי.
15.05 ספק זמן.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.55 באותן מילולי. אבשלום קור.
17.00 יומן גלי צה"ל.
17.30 בוחנת. צבא ובטחון.
17.50 יומן ספורט.
18.05 שעה קלה על הלכלות.
18.35 בוכם הקרים.
19.05 רדיו רדיו, עם יואב קוטנר.
20.05 לא רק רוק.
21.10 אוניברסיטה משודרת. ציונות, עולם של תצפיות ותפסקות.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 ציפורי ערב קלאסיות.
00.05 ציפורי לילה. עם יובל מסקין.

אנה פראנק רוצה לחיות!

„הכלה המתה", פנטאסיה על התאווה־לחיים בעולם של מוות, בתיאטרון החאן הירושלמי

מאת אבי סיוון



אנה (איילת שור). מטר והיא רק התנשקו

צילום: קלוד אריה

„זה לא יועיל, לא לנו ולא לאלה שבחוץ, אם נשקע בקבורות. מה נר־ווית אם נהפוך את המחבוא ל'מחבוא הדיכאון'?"

אני לא עוסק באקטואליה. זה לא מעניין אותי - אומר איש־התי־אטרון הוותיק יוסי יזרעאלי, המ־חזאי, הבימאי והמעצב של „הכ־לה המתה", המועלית בימים אלה בתיאטרון־החאן בירושלים. „תי־אטרון של פנטאסיה הוא שמעסיק אותי יותר".

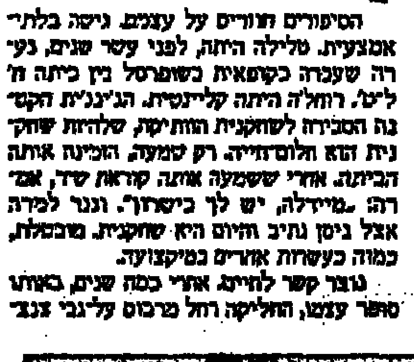
כך הוא מכנה את „הכלה המתה", מחזה קאמרי, שנכתב במיוחד לקבוצה הצעירה והמתפתחת של שחקני החאן. פנטאסיה. חלום רע. הזיה. הלוצינאר־ציה כפייתית. מתוליגיות אינסופי. הגנה על תא־ווה־לחיים בעולם של שואה ומוות. אנה פראנק, היא „הכלה המתה", רוצה לחיות. בכל כוחותיה. היא שבה וחוזרת מן האבדון ומן השיכחה, אל הזיכ־רון. אל בימת התיאטרון.

„המתים האלה", אומר יזרעאלי על דמויותיו – אנה (איילת שור), אמה (אורה מאירסון), אביה (שבתאי קונורטי) ופטר (יהודה אלמגור) – „לא מוותרים את ההצגה. הם לכודים בתוך המוות, אך ממשיכים להשתתף במישחקה של אנה, הרוצה לחיות את חייה עוד פעם ועוד פעם".

יומנה של אנה מונח אי־שם ברקע. הוא לא ניבוד המקווה. „היומן עצמו הוא שרוצה לפרוץ לתוך החיים", מסביר הבימאי והמחזאי. „אנה לא רוצה למות. רוצה לחיות. מכריחה את הנפשות המרכזיות בעולמה להמשיך ולחיות את חייה. הן עושות זאת מתוך רחמים. כבר נמאס להן מהמישחק הזה".

[illegible]

רחל מרכוס, פרידה



מאת עמנואל בר־קדמא

אנוש כחציר ימיו. רק לפני שבוע הופיעה ב„הארץ" רשימתה של תמר מרוז על רחל מרכוס, והיא שמחה, התרגשה, ענתה לטלפונים, הודתה למברכיה. נעשה מסיבה, הציעו לה ידידים. ובאותו יום, סוף. אנחנו כבר שבוע אחרי, על־מות.

לרחל מרכוס היו עיניים שמצטמצמות כרייסדק, כל אימת שצחקה. והיא צחקה הר־בה, ובקלות. צחוקים מתגלגלים. הרבה הו־מור־עצמי. מאוד יהודי. נולדתי בפורים, אמ־רה. בשנים האחרונות, קיפל הצחוק הרבה טראגדיה. יכול להיות, שהוא שימש לה, לטראגדיה, איפור.

„הויקנה היא איפור", כתב המשורר נתן אלתרמן, ביום הולדתו ה־70 של השחקן יהו־שע ברטונוב. ברטונוב עוד הוסיף לחיות 22 שנים לאחר־מכן, ועוד שיחק תפקידים הרבה. שורה זו יכולה היתה להיתפר גם על־פי ריוקנה של רחל מרכוס, רעיית המשורר. ביום צאתה לגימלאות מהתיאטרון הקאמרי, במלי־את לה 60, היתה רחל כמלוא אונה וכמלוא כישוריה כשחקנית. אם הויקנה היא איפור – הפנסיה היא גיליוטינה. לרחל, יכול־להיות, הצחוק היה איפור.

„אם רצית לשמח אותה, היית צריך לסדר לה נסיעה לקריית־שמונה"

כולם קראו לה רוחל'ה. רמות אהודה ביו־תר בעולם של שחקנים, שממעטים לפרגן זה לזה. לא זוכר ששמעתי פעם מלת רעה עליה.

אדם עם חזות פתוחה אל העולם. אם היתה מרירות, איש לא חש בה. רק המקורבים לה ידעו את ערכי־הבדידות הקשים שעברו עליה. את העקרה, שלא חלפה דקה בשמונה שנות חייה האחרונות בה לא נשאת, כהילה סמויה, את דמותה של תרצה, בתה היחידה, שנתקפ־רה באסון. „תרצה מסתכלת מלמעלה ורווה נחת", נהגה לומר למראה נכדתה ונכדת, יעל ונתן, ילדים מוצלחים מאוד. ונתן אלתרמן, בחיין איש קשה, בוהמיין, גאון וחכם – וכמותו אבידה אישית בלתי־חוזרת. אהבה נואשת, חד־פעמית, מיוסרת. „יש יפות ממנה, אך אין יפה כמוה", כתב לה המשורר־הגבר. והיא אמ־רה עליו „מיום שפגשתי אותו, כבר לא ראי־תי אף אחד. כל חיי". ועוד אמרה: חייה עם נתן אלתרמן היו חיים למרגלות הר־געש. קשה היה לחיות עם. קשה פי־כמה – בלי.

הצחוק חייב, איפוא, להיות רק איפור.

„יש יפות ממנה, אך אין יפה כמוה", כתב עליה אלתרמן

יכול־להיות, שאיפור כזה עובר רק אצל אדם היודע לחלוק עצמו עם זולתו. לחלוק, לפעמים עד אין־ישיור. היא חיתה – סיפרה לתמר מרוז – „בצילם" של נתן ותרצה. „היי־תי סאנשו־פאנשו שלהם, והרי סאנשו־פאנשו היה די מאושר לרלוק על חמורו אחרי אנשי־ החלומות הגדולים".

היא ידעה ליצור קליקים אמיתיים עם בני־אדם. בלי התנשאות. גם עם צעירים. בע־צם, תמיד הקיפה עצמה בצעירים. בשנים האחרונות היו סביבה טלילה וגנר, איתנה מרץ ואחרות. שחקניות צעירות. אימנה אותן. עוד־רה. התפריט הקבוע של שחקנים צעירים – ולא רק צעירים – בתיאטרון הוא נפרדעים. רחל השתדלה להמתיק להן את הטעם. טלילה יצקה מים על ידיה. סייעה לה פיזית וקיבלה בתמורה צידה רוחנית, שתספיק לה לכל החיים.

הסיפורים חוזרים על עצמם. גישה בלתי־אמצעית. טלילה היתה, לפני עשר שנים, נע־רה שעבדה כקופאית כשופרסל בין כיתה ח' ליט'. רוחל'ה היתה קליינטית. הג'ינג'ית הקט־נה הסבירה לשחקנית הוותיקה, שלהיות שחק־נית זהו חלום־חייה. רק כמעט, הזמינה אותה הביתה. אחרי ששמעה אותה קוראת שיר, אמ־רה: „מיידלה, יש לך כישרון". וגנר למדה אצל ניסן נתיב והיום היא שחקנית. מוכשלת, כמוה כעשרות אחרים במיקצועה.

נוצר קשר לחיים. אחרי כמה שנים, באותו סופר עצמו, החליקה רחל מרכוס על־גבי צנב־נת־דיכה שנסרה והתנפצה, ונותרה, לאחר שר־רה של ניתוחים כואבים, מוגבלת בהליכתה. זה אמנם חסם בפניה את הבימה, אבל לא את הפעילות. היא לימדה קריאת־שירה בבית־צבי ואצל ניסן נתיב. מיקרה יחיד של דילוג כזה, מעבר למיתרס הניצב בין שני המוסדות. גם את דמי־הפיצויים שלה על התאונה חילקה בין שניהם, שתהיה לפרחי־התיאטרון קרן לש־את ממנה לעת־צרה.

אם נמנה על ההתנדבויות של רחל מר־כוס, לא נגיע לסוף הרשימה. מצווה־תרצה ועד המתנ"סים של רימונה ומעלות. „אם רצית לשמח אותה", אמר לי יוסי פרוסט מאמנות לעם, „היית צריך לסדר לה נסיעה לקריית־שמונה". לא סתם. הכל גם מעוגן בהשקפת־עולם סוציאליסטית, שליוותה אותה כל ימיה. גם כאשר נתן אלתרמן היה מפא"יניק, מקורב לבן־גוריון, היתה רוחל'ה הרבה יותר שמאלה. 1 במאי היה בהחלט החג שלה, והיה לה רפר־טואר מיוחד למיקרא כגון זה. היא אהבה את שירו הפאציפיסטי הגדול של אלתרמן „אל תתנו להם רובים".

גילה אלמגור היתה צעירה נרגשת, כשר התקבלה לקאמרי בסוף שנות ה־50. הקליק בינה לבין רחל היה מיידי. „היא אימצה או־תי", אומרת גילה. גילה לא רק שיחקה את בתה בהצגות רבות – כמו „מאריוס", „לילה במאי" או „רוזנים ואביונים". רחל יכולה היתה לגשת אל גילה עם הטקסט של המחזה ולסייע לה, כהערה שלעת, למקד את לבטיה באשר לאופן גילום התפקיד.

רוב שנותיה שיחקה בתיאטרון הקאמרי. הגיעה לשם אחרי שפוטרה ב„הבימה". התי־אטרון הלאומי, במסעו לאמריקה ב־1947, לא רצה לקחת עימו סבירים וסי־שר את כולם. רוחל'ה ביניהם. היא נתקבלה מייד לקאמרי. התפקידים הגדולים – „שוכי סבא הקטנה", „יונו והסווס". אבל, גם מחוץ לקאמרי. את האם ב„כיכר הבוכית", תפקיד־אמי מפולה, עשתה ב„זווית". תפקיד־אמי נוסף, גם כאן אם, עשתה ב„לילה במאי", כבימות. היא היתה אחת מקריינית־השירה הטובות ביותר הארץ. עם „מסע אישי", פרנ־מיקרא שהעלתה סמוך למותה של תרצה, רצה שנים ארוכות. ולאח־רונה, ערב נוסף „פגישה לאין קץ".

חייה עם נתן אלתרמן היו חיים למרגלות הר־געש. קשה היה לחיות עם. קשה פי־כמה – בלי

הכתבה של תמר מרוז שימשה אותה לאידקין. [illegible] ... רחל מרכוס, אמר.

אנוש כחציר ימיו.

„הייתי סאנשו־פאנשו של נתן ושל תרצה, והרי סאנשו־פאנשו היה די מאושר לדלוק על חמורו אחרי אנשי־החלומות הגדולים"



רדיו כל השבוע • רדיו כל השבוע • רדיו כל השבוע •

רביעי

25.12.85

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. שופן: מזורקה אופ' 59, מס' 2 (אשעני); בריטן: סימפוניה פשוטה (התז' הקמ' האנגלית / ברי־טן).

07.30 שחרית מוסיקלית. סחרית מוסיק־לית. פורה: פאבאן (התזמ' הסימפ' יים רשה"ש / קאפולונגו); וייטן: קונצ'רטו לכינור ותז', מס' 4, ברה מי־נור (פרלמן / ת'ז פאריס / ברנבוים); שופן: 24 פרלודים, אופ' 28 (פארי־יה); ברליוז: הסימפוניה הפנטסטית, אופ' 14 (התז' הסימפ' מבוסטון / אוז־אווה).

09.30 קונצרט בוקר. באך: וריאציות גול־דברג (מורקה מוצרט: קונצ'רטו לפ־סנתר ותז', מס' 20, ברה מינור (פראיי / התז' הקמ' האנגלית פראייה); שו־מן: שלישייה לפסנתר, כינור וצ'לו אופ' 8 (שלישיית בוזארה).

12.59 אמנים באולפן. בוריס בריכן, פסנ־תר. פרנק: פרלוד, כוראל ופוגה; צי־לה גרוסמאייר, סופראן / ותרי אייגלר־קאשי, חליל / אליזבט רדי־לר, עוגב. דואטים ושלישיות מאת הנדל, פרנק, קאפלה ומרטן.

18.00 קונצרט אחרים. הדיין: הפתיחה לער־ביות סיציליאניות (התז' הפיל' של וינה / סינופוליה); בטהובן: סרנדה אופ' 25, לחליל, כינור וויולה (שוהם / ברוייר / בנימיני); פאיזיילו: קונצ'רטו ברו מג'ור, לצ'מבלו ותז' ...



זאב ענר: „משחקי לילה", יום ד', רשת ב', 23.05.

17.20 האוניברסיטה הפתוחה. הידרוגיאו־לוגית.

18.47 פרקי היום בתנ"ך ישעיהו, פרק לב.

22.05 חבר מאותו כוכב. היכרויות רדיו־פונית.

רשת ב'

08.05 בוקר לשלום. עורכת: רחל ויסלה.

09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.

10.10 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 גל פתוח. הרשת ופומבים.

חמישי

26.12.85

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. ובר–ברליוז: הזמנה למ־חול (תז. פיל. לאומית / בוניגג); והמגינוב: מחול סימפוני מס. 2, ולס (תז. הגבנדהאוס / מאוור).

07.30 שחרית מוסיקלית. מרקדנטה: סינ־פוניה (תז. בית האופרה של מונטה קרלו / שימונה); דבוז'ק: קונצ. מס. 1, לצ'לו ותז. (סלו / תז. פיל. צ'כית / נוימן); ברליוז: לילות קיץ, אופ. 7 (נורמן / תז. סימפ. מלונדון / דיי־ויס); ברוקנר: סימפוניה מס. 2, בסה מי־נור (תז. הגבנדהאוס / מאוור).

09.30 קונצרט בוקר. פרוקופייב: פתיחה על נושאים יהודיים (חפץ / דורפמן / רביעיית המאה העשרים); דורפמן: מחוללית יהודית, 5 שירים יהודיים (זכאי / דורפמן); עמי מעייני: שירים יהודיים, מחזור שני (זכאי / דורפמן); שוסטקוביץ': מתוך השירה היהודית העממית (זכאי / טונה / גרב / דורפ־מן); יצירות מאת ג'וזפס, ראבל ואורון.

12.05 מאוצר התקליטים. באך: אריה לסופרן, קרן ופסנתר (ירון / שוחט / פוקסון־היימן); דביסי: שירי ביליטיס, נוסח לחליל, פסנתר ומספר (תל־אורן / פוקסון־היימן / גיאה); פולנק: שירי־ כפר (ירון / פוקסון־היימן); הינדמית: סונטה לפסנתר ה־4 ידיים (תז. סימ־פונית מכריה"מ / סבטלנוב).

15.05 מפגשים מוסיקליים.

16.00 אתנחתא. אליהו שלמון, כנור / ענת שרון, פסנתר. בטהובן: סונטה מס. 1, אופ. 30/2; בלוך: פואמה מיסטית; פרטוש: יזכור; ברהמס: סונטה מס. 3, אופ. 100.

17.30 קונצרט מנחה. שוברט: מסע החורף, מחזור שירים (פישר־דיסקאו / מור); בטהובן: קונצ. מס. 4, לפסנתר ותז., אופ. 58 (פוליני / התז. הפיל. מוינה / בוהם); ברהמס: רביעיית פסנתר בסול מינור, אופ. 25 (התז. הפיל. ...

עוזיה אלון: „נוף הארץ", יום ה', רשת א', 15.25.

18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.

18.47 פרקי היום בתנ"ך ישעיהו, פרק ל"ג.

22.05 לכל אורו כוכב. האסטרולוג אילן פקר: מזל גדי.

רשת ב'

08.05 בוקר לשלום. עורכת: רחל ויסלה.

09.05 ביקור בית. עם רבקה מיכאלי.

10.10 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 גל פתוח. הרשת ופומבים.

רשת ג'

גל"צ

רשת א'

פאריז פלוס

חוה קארין, פאריז

ערוץ חמישי, פרטי

סוסי בת 19

אנשים בלחץ

עוולה גוררת עוולה ב"עוולה", מאת ישראל המאירי, על־פי י.ח. ברנר. הקצין הבריטי, שמצא מיקלט־לילה ומיטה לוהטת בצריף של קבוצת־ההתיישבות, מוסגר על־ידי אחד מחבריה לתורכים וגומל להם בעוולה מצדו. החברים, שחוקים ומותשים, חוד־החנית של עם אומלל בארץ נידחת, פוגעים זה בזה לאורך כל הדרך. מתח־מיני חריף. חיבוטים אידיאולוגיים. ויכוחים קולניים. המחזאי: "אנחנו מסתכלים על התנהגותם דרך זכוכית־מגדלת". 'הבימרתף'

מאת עמוס אורן



קצין בריטי נקלע בליל־חורף של 1917 לביקתה של קבוצת מתיישבים יהודים בארץ־ישראל. המארחים אינם מהססים להלין את האורח הבלתי־קרוא, אך נחלקים ביניהם אם להסגירו לידי השילטון התורכי, או לנסות להסתירו ולמלטו, בבין־ברית אפשרי בהתחלף השילטון.

אחת מחברות הקבוצה, צעירה לוהטת, "אונסת" באישון־לילה את הקצין התמיד. שעה קלה לאחר־מכן חומק אחד החברים ומלשין לתורכים על הימצאות מרגל בריטי מאחורי קוויהם. הקצין נלכד ובחקירתו מעליל על מארחיו בקבוצה שגנבו את שעון־הזהב שלו. עוולה תחת עוולה.

וזהי תמצית עלילת "עוולה", מחזהו הראשון של ישראל המאירי, המבוסס על סיפור בשם זה מאת יוסף חיים ברנר. המחזה, המועלה בימים אלה ב"הבימרתף", בבימויו של עמית גזית, מגולל ערב, לילה ושחר בחיי גרעין־התיישבות עוברי – כנראה, בקירבת המושבה חדרה – שכל הבעיות, ההתרחשויות והאירועים ביישוב של אז משתקפים ומתנגשים בו.

הימים, שלהי האימפריה התורכית והתקרבות הבריטים. המילחמה־העולמית־הראשונה בעיצומה. העליה השניה עברה כבר את שיאה. התורכים מגלים את תושבי יפו ותל־אביב צפונה. המוני פליטים מסתובבים בארץ. היישוב נסער ומתלבט. האם לעזור לפליטים ולהסתכן במחלות ובמגיפות שהם נושאים, או להתכנס בתוך עצמם ולהתרכז בהגשמת אידיאל ההתיישבותי. הלהישאר במקום היישוב החדש או לעקור ממנו? מה כוחה של האידיאולוגיה? האם היא חזקה מן המאורעות?

רק שלד הסיפור – אהבת־לילה חטופה בין היהודיה (ענת הרפזי) לבין הקצין הבריטי (ג'ף גרנר), שאול מברנר. ארבעת חברי הקבוצה הנוספים, נכדו מליבו של המחזאי, שעשה שימוש בסיפור נוסף של ברנר, "המוצא", ממנו שאל את דמות המורה שמואלי (אלכס פלג), וכן ברסיסים מיצירות אחרות שלו. "אני מאוד אוהב את ברנר. לדעתי, הוא הסופר הגדול ביותר שקם לנו", אומר המאירי, 38, מורה לסיפרות במיקצועו. "אני הולך עם הרעיון לעבד את 'עוולה' כבר 20 שנה. בכלל, אני אוהב לעבד – גם כעושה, גם כצופה. הטיפול בחומרים של פעם חשוב מאוד לתרבות של היום.

"האתגר הוא להחיות את הסיפור. אצל ברנר, בסיפור זה, הגישה מאוד סאטירית וביקורתית, כלפי חברי הקבוצה. הוא מציג אותם כעדר ההולך אחרי הקנאי שבראש. הכיוון שהלכנו בו – עמית, השחקנים ואני – אינו פסיכולוגי. אנחנו מנסים להסתכל דרך זכוכית־מגדלת על התנהגות האנשים. גם באידיאולוגיה שלהם, גם במעשים. זאת דראמה. סיפור של אנשים בלחץ".

העוולה מופיעה במישורים שונים: העוולה שנעשית לקצין הבריטי הופכת לבומרנג, עוולה הפוגעת בהם. "הם משתחררים מן הכורח המצפוני להודות בעוולתם, בכך שהעלילו עליהם וגרמו להם עוולה", מסביר המאירי. "יש עוולות נוספות. הם פוגעים זה בזה לאורך כל הדרך. יש גם איזושהי עוולה בכך, שהם נזרקו לארץ־ישראל, להיות חוד־החנית של עם אומלל במסע־ההתיישבות שלו".

ההתלבטות האידיאולוגית והעימותים הקולניים מזכירים לא־במעט את "ליל העשרים" של יהושע סובול. המאירי מצביע על השוני בין שני המחזות: "הבחירה בתקופה היא משמעותית מאוד. אצל סובול מדובר בעליה השלישית, שאנשיה בתולים ובתולות, מאופיינים על־ידי לובן וטוהר. האנשים של ברנר הם אנשי סוף העליה השניה, שכבר התגלגלו הרבה בארץ, שחוקים ומותשים".



"עוולה": ענת הרפזי ואלכס פלג. אירוטיות חריפה לאורך כל המחזה

מירב גרי ודני מוג'ה. הפגנות בעלות

במחזה ובהעמדתו הבימתית נסוכה אירוטיות חריפה. המתח־המיני חשוב מאוד בהצגה, סבור המאירי. זה היה נושא בו הירבו להתחבט בתקופת העליה השניה. "כה אנשים צעירים לא יכלו להרשות לעצמם להקים מישפחה". הניה (מירב גרי), חברת הקבוצה, בהריון. חנה (הרפזי) חושקת ב"אאוט־סיידר" שמואלי (פלג) המשיב לה חיבה, אך לא יותר מזה. מרדכי (איציק אביטל) רוצה כחנה, אך היא רק מתגרה בו. יהודה (דני מוג'ה) מפספס, בהפגנת־בעלות, באיבריה של הניה, אשת־חיקו. כל החבורה שוקעת ברגע מסויים במעין "אסטגופני". החשמל ניצת בין חנה לבין הבריטי.

"עוולה" כמו 'נזרק' לחצר־האחורית של "הבימה", ל"הבימרתף". המאירי עובר על כך לסדר היום. "העלאת ברנר על הבימה היא צעד בכיוון הנכון", הוא אומר. "היא תעורר עניין בברנר. בכלל, יש לברנר באחרונה רנסאנס אדיר. אני מקווה, שגם יקראו אותו יותר".

הוליבוד פלוס
רמי דרומי, לוס־אנג'לס

הולמס, "שורשים"

אם יזכיר לכם הסרט "שרלוק הולמס הצעיר" את "אינדיאנה ג'ונס", את "הגרמלינס" או סרטים אחרים בהם מעורב סטיבן שפילברג, אין זה מיקרה. גם סרט זה יצא מבית־מדרשו של "הקוסם". הוא החליט הפעם לעשות מה שסר קונן דויל, יוצרו של שרלוק הולמס, לא עשה: לתאר את הרקע ממנו צמח הבלש המפורסם ואת האירועים שעיצבו את דמותו.

כך ניתנת לצופים ההזדמנות להבין מדוע שנא הולמס נשים ולא היה מוכן לסמוך עליהן, מדוע לא משה המקטרת מפיו, מתי החל ללמוד לנגן על כינור ואיך ומתי נפגש לראשונה עם דוקטור ווטסון. מיפגש זה, ששינה את ההיסטוריה של הסיפורת הבלשית, התרחש בגירסת שפילברג בין כותלי הגימנסיה בת מאות השנים. ווטסון, תלמיד חדש, אבל מודע, כשלפתע נשנית לצעיר בחוש וגבה־קומה, שעמד וניגן בכינור. ווטסון, צעיר מחונך מבית טוב, ביקש להציג את עצמו, אך זה היה מיותר. הולמס ידע את כל הפרטים, למרות שמעולם לא נפגשו...

כבר בתחילת דרכם המשותפת נקלעים השניים להרפתקאות מסמרות־שיער במיקרש מיסתורי, מסתבכים עם אנשי כת־דתית מוזרה ונפגשים אפילו עם רוקסון מוריאטי, שיהפוך בעתיד לאויבו המושבע של הולמס. על־פי שפילברג, היה זה הולמס שהמציא את המכונית המעופפת הראשונה, לה היה זקוק כדי לרדוף אחר פושע מסוכן, עוכרו.



קורוס ליין, הסרט

דזמונד הוצ'אוף אטנבורו, שלדעת רבים עשה את הבלתי־אפשרי כשהצליח לביים את "גאנדי", עשה זאת שוב, הפעם עם "קורוס ליין" (שורת המקהלה), המחזמר הלוהט של ברודוויי זה 11 שנה. [illegible] שאי־אפשר להפוך אותו לסרט, עתה עשה זאת אטנבורו.

העלילה עוסקת בסיפורם של 16 רקדנים, המתחרים לתפקיד [illegible]

מיסטר טי – לישראל?

[illegible]

האנרגיה של "מאגמה"

מאת שרה ארנון

חרנו לשוחח עם בעלת השם הקצר ביותר, לאחר שראינו אותן רוקדות והתקשינו להבחין ביניהן, גובה כמעט אחיד, רזות, חזקות, שחרחורות, קצוצות־שיער, בעצם, דומיניות משהו. מי היא מיז הבחירה נפלה על אור בגים, אחת משלוש הרקדניות־היוצרות של להקת "מאגמה, קבוצת מחול", שתופיע ב־29 בחודש זה ב"צוותא" תל־אביב וב־2 בינואר ב"מרכז לדאי בכר", ירושלים.

יש להן אומץ, העזה, חוצפה. בימים שארגו חרש יותר מפעמיים אם ללכת להופעת באלט של להקה מוכרת, קם גוף חדש, צעיר, אנונימי, ללא תומכים, כלי מערכת של יחסי־ציבור ובלי כסף.

הלהקה מציעה בתוכניתה הראשונה מחול פרות, הפסקה קצרה, שני מחולות, הפסקת־קפה, ולסיום מחול נוסף, הבנוי מחמישה פרקים. לאחר שרואים אותן וקולטים את האנרגיה שהן מקרינות, התחושה היא שהגרעין הזה מכוון לצמוח.

השלוש, אור בגים, רנה ברש ודיתי תור, החלו לרקוד בסוף שנות העשרה שלהן ונפגשו ב"תיאטרון מחול רנה שיינפלד". רנה עובדת עם רקדניה בסורנג, שהיא בוד־היתוך לרעיונות־מחול. היא עומדת על כך, שהריקוד הוא לא רק מבצע אלא גם יוצר. "ובעבודה של עשרים איש עם בורות, קשה ליצור וליקורים", אומרת אור. "יש מחוייבות לכוריאו. מזה מאוד הבנתי – וכך קרה גם לשתי השותפות שלי – שחלק מההתפתחות שלנו תהיה עבודה עצמאית".

המונחים ערכים־אישיים, מוסר ועבודה־קשה נשמעו הרבה במהלך השיחה. "אצל רנה מתחנכים לעבודה. הריקוד הוא שורש־השורשים. הוא כל חייך, כל היום. צריך להעז, לרקוד ולהתמיד, אפילו שאף אחד לא יבוא לראות".

ברור מכאן, שכשחשבו על פריצה אל הקהל, לא חשבו אפילו על הדעת סיכוי של רווח כספי. מי בכלל יבוא לראות? "זה היה צורך אישי, לבטוח את הזמנת הקבוצה, לצבור יחד ולעמוד. בכלי לחשוב מה קורה בחוץ, בלי להתחשב בלהקות אחרות".






רנה ברש, דיתי תור ואור בגים ב"עלוקה", לבור של דיתי תור "יש עדינות ואהבה, לא חשוב אם בין גבר לאשה או בין אשה ואשה"

היום, בת 27 ונראית כמו בת 17, נשואה לאריכל (שאפשר להיוועץ בו בענייני חללים וצבע), נושמת אורמחול כל היום. לאחר שבע שנות ריקוד אינטנסיבי היא אומרת: "אני מאושרת. לחברותי ולי יש הכוח לנהל את החיים שלנו בדיוק כפי שאנחנו רוצות שיהיו, ואנחנו מאושרות". לפרנסתן הן עוסקות בהוראת מחול. המרחב בסטודיו של אור צר מהכיל את התנועות הגדולות והרחבות, אבל האש בוערת.

כשאור מדברת על עבודת הריקוד ועל מחוייבותו לעצמו ולשותפיו היא מדברת על מחוייבות, על כבוד־הדדי ועל רמה מוסרית האחת כלפי השניה. הקירבה הפיסית והרוחנית ביניהן הולידה חופש ויכולת להיפתח. העובדה, שעל הבימה נשים בלי בד, בלי גבר, עלולה ליצור אצל הצופים תחושה, שהן עושות דברים שגברים עושים. אירוטיקה, יחסים לסביים? "יש עדינות ואהבה, ואנחנו שמחות שרואים את זה. ולא חשוב אם בין גבר לאשה, או בין אשה לאשה. אנחנו עובדות באינטימיות רבה ולכן יש בינינו חופש גדול. האם אנחנו מממשות פנטאזיות? אנחנו יוצרות. מה שקורה בראש של הצופים – לזה אנחנו לא אחראיות".

על ההשוואה לשלוש בנות להקת "רוזאס" מבלגיה, שהופיעו באביב החולף בפסטיבל־ירושלים? "נכון, הן עשו עלי רושם כביר. אהבתי את התנועה, את הקצב ואת עיצוב־החלל שלהן. התנועה המעורפל־עצמה, האופיינית לריקוד שלהן, מופיעה גם בריקוד שלי. יצרתי אותו עוד לפני שראיתי אותן. הושבתי רקדנית על כיסא, כשפלג גופה העליון, מצד הגב, חשוף ופונה אל הקהל. רציתי להראות מה הגב יודע לעשות. לכן, הורדתי לה את החולצה. שחלק־גוף זה יקבל את מלוא התנאים להפגין את יכולתו, אירוטיקה, דוזאס, הכל הולך".

השלוש גם הגדירו את האנרגיה שלהן – "מאגמה": אותו חומר לוהט, השוצף ומבעבע במעמקי האדמה ובוקע בהתפרצות געשית. יש לקוות, שהתפרצות המאגמטית שלהן לא תהיה חד־פעמית.

מוסקבה על הירדן

„לילות מוסקבה", מופע בשפה הרוסית. שילוב קלאסיקה ונוסטאלגיה. צ'כוב ופושקין ואכמטובה במקור, לצד שירי מחתרת ואחרים. ששה משתתפים ותזמורת, גארדרובה מהבית, תפאורה מינימאלית. ברקע, הרבה כאב ותחושת־החמצה של שחקנים־זמרים מנוסים, שהמיבטא הזר עומד להם למיכשול בפני השתלבות בבימה הישראלית

מאת אביבה שאבי

מרכז ז'ראר בכר בירושלים לא ידע הרבה ערבים כאלה. הקהל, שמילא את האולם כדי מחציתו ביום חמישי שעבר, היה מורכב ברובו מגברים ומנשים בגיל־העמידה, מגבעות, מעילי־צמר כבדים. כך, פחות או יותר, נראים הקוראים הקבו־עים של „נאשה סטראנה", ושל „קרוג". מוסקבה על הירדן. המודעות בישרו על מופע מוסיקאלי בשפה הרוסית, שילוב קלאסיקה ונוסטאלגיה, תחת הכותרת „לילות מוסקבה". צ'כוב ופושקין ואכמטו־בה במקור, לצד שירי־מחתרת ושאנסונים ידועים. המשתתפים כולם עולים מרוסיה, לשעבר שחקני תיאטרון וקולנוע בארצם, שלא הצליחו להשתלב בתיאטראות המקומיים. מיבטא רוסי כבד, למרבה האירוניה, הוא היום מחוץ לאופנה.

חמש נשים בשנות ה־40 שלהן, גבר אחד עם גיטארה והתזמורת הקטנה של מיקי לזרוביץ, שיש בה שני רומנים לרפואה. במה חשופה, למעט עץ מקרטון, שמצרו השני חנוכיה. הרבה מטפחות־באבושקה צבעוניות, נעלי־לכה שחורות ואדומות, שמלות־ערב נוצצות על־פי מיטב המסורת הקבארי־טית, הכל מהגארדרובה האישית של השחקניות. המפיק, חיים כהן, אומר שזה מה שהם ביקשו. שיהיה פשוט וצנוע. הקהל אוהב אותם גם ככה. לא בכל יום מזדמן לו לשמוע את „ירושלים של זהב" ברוסית. וכשז'ניה פיירמן שרה בקול דרמאטי מלודיות שאוהבים, הגברת הקטנה במעיל האדום מאחורי צועקת בראוו. ז'ניה היא זמרת־אידיש ידו־עה, שהופיעה שנים רבות במקברט „רספוטין" המ־פורסם בפאריז. אחר־כך היא תגיד, שהחלום שלה היה לשחק בתיאטרון העברי, אבל היא חושבת שכבר איחרה את המועד.

ז'ניה, שחקנית־זמרת מיקצועית, גם מחוץ לבי־מה, חיה, מאז הגיעה ארצה ב־69', על קו רמת־גן – פאריז. מאחוריה עשרות הופעות ברחבי העולם, סמריות באידיש, לצד משפחת בורשטיין ואלכ־סנדר יהלומי, תוכניות־יחיד בצרפתית, פסטיבלים, תקליטים. לא היתה לה סבלנות לחכות עד שהקהל הישראלי יגלה אותה. במארס שעבר הופיעה בערב

משותף ברוסית עם סווטלאנה מזובייצקיה, לשעבר שחקנית קולנוע ותיאטרון ידועה בבריה"מ.

באה אל כהן, מפיק ערבי־אידיש, וזרקה לו רעי־ון: למה לא להעלות מופע לדוברי־רוסית? כהן אמר: למה לא? יש בארץ קהל פוטנציאלי של כמה רבבות. אל השתיים הצטרפו גלינה סוירנסקי, שחקנית קומית, שיחד עם סווטלאנה ביימה את המופע, עליזה בלכרוביץ', סולנית להקת „אנחנו כאן", אליזבט יונתן (אינוטייבה), זמרת־סופראן שעלתה ארצה לפני 4½ שנים, ובוריס רימר, הצי־ער בחבורה, שהופיע ב„קאמרי" ובפסטיבל־עכו. כולם פועלים בשולי המימסד התיאטראלי: תאלטר־נטיבות, הצגות־יחיד, חוזים לעונה בתיאטרון הרפר־טוארי. והמיבטא עומד להם למכשול. ג'יטה מונטה ורוזינה קמבוס, בהקשר הזה, הן היוצאות־מן־הכלל.

„יש דיעה בארצנו, ששחקן עם מיבטא זר הוא מבוטל. ואני צועקת, ורוצה לצעוק שוב, שזה לא נכון. אני אומרת, ששחקן יכול להשפיע הרבה לא רק עם כלי־הדיבור ושזה לא הדבר היחיד שיכול לקבוע אם לחיות או לא לחיות. אם השחקן טוב, אז יש לו זכות לעבוד. למה מהנדס, או צייר, יכולים לעבוד עם מיבטא זר? כל התיאטראות בארצנו מל־אים מיבטאים. אומרים לי: יש לך בעייה אחת, המיבטא. יש לי באמת רק בעייה אחת, אין לי בעייה אחרת. אני רוצה לעבוד בתיאטרון. אני מצלצלת, אני צועקת, בלי שום בושה, עם בכי. וקשה לי, כי אני לבד, ואני במאבק כל הזמן".

גלינה סוירנסקי, 13 שנה בארץ, עבדה כל חייה ברוסיה בשטח הבידור. היא השתייכה ל„מוסקונצרט", המוסד הגדול ביותר בעולם לשח־קנים וזמרים, התמחתה בהומור ובסאטירה, הופיעה בסרטים. בארץ הצטלמה בתפקידים אפיזודיים בסרטים כמו „חייל הלילה" של דני וולמן, עבדה כמה עונות ב„קאמרי" וב„הבימה", והופיעה בתוכ־ניות־יחיד במסגרת „אמנות לעם". בתשע השנים האחרונות לימדה מישחק אצל ניסן נתיב. לאחרונה הופיעה ב„קאמרי", ב„רולטה צרפתית" של פיירו, בתפקיד המשרתת אגריפינה. תפקיד זה, שלא היה קיים אצל פיירו, כתב נסים אלוני במיוחד עבורה. תפקיד עם מיבטא. היא אומרת, שהצרה הכי גדולה שלה היא, שבשנים הראשונות בארץ עבדה רק ברוסית, כמו לעבוד במרינה בתוך מרינה.

סווטלאנה מזובייצקיה (במקור צביה רוזנסון) תרמה למופע את הצד התיאטרלי. בלונדית בעלת מראה של שיקסע, 11 שנה בארץ, עבדה בתיאטרון בלנינגראד, עם אחד מגדולי הבימאים בבריה"מ, והופיעה גם בסרטי קולנוע. בארץ עבדה במחלקה הרוסית ברדיו, בקאמרי, בסרטים ישראליים, בתוכ־ניות־יחיד. היום כמעט ויתרה על הרעיון להופיע בעברית. יש בעייה בלימוד השפה. עליזה בלכרו־ביץ', אחותו של מישה, מוסיקאית, מנצחת וזמרת, 12 שנה בארץ, נבחרה לזמרת־חשנה בשפה הרו־סית. האירוע נשאר מוגבל לתחומי הקהילייה הרומ־נית והרוסית המקומית.

„יש פה שחקנים רוסיים מעולים, שאילו למדו עברית כמו שצריך היו מן הטובים בארץ", אומר בוריס רימר, 35. „יש שחקנים שהם תוצר של התי־אטרון הסובייטי, שעברו דרך אמנותית ארוכה. בר־גע שהם נוחתים בארץ ומתחילים להתדפק על הדלתות, הם מקבלים את הובנג של השפה. המיב־טא שלהם כבד ביותר. הם צריכים ללמוד לדבר מחדש. מדי פעם הם תופסים הפקה בעלת אופי רוסי. יש כאלה שנשברים בדרך. גם לי יש בעייה של מיבטא. יש אנשים שאומרים: בשביל מה אתה צריך להיות שחקן, עם שרירי־הפה העבים של הרב הרוסי? לרוב בימאים נבהלים מזה. כשעבדתי

„אומרים לי: יש לך בעייה אחת, המיבטא. יש לי באמת רק בעייה אחת, אין לי בעייה אחרת. אני רוצה לעבוד בתיאטרון. אני מצלצלת, אני צועקת, בלי שום בושה, עם בכי. וקשה לי, כי אני לבד. למה מהנדס, או צייר, יכולים לעבוד עם מיבטא זר?"

במעגל הגיר הקווקאזי", בקאמרי, הייתי צריך לש־חק את תפקיד המציג...

גלינה, בוריס, ז'ניה ואליזבט. „אם השחקן טוב, אז יש לו זכות לעבוד"

„לילות מוסקבה": גלינה סוירנסקי, בוריס רימר, ז'ניה פיירמן, מיקי לזרוביץ, עליזה בלכרוביץ, אליזבט יונתן, סווטלאנה מזובייצקיה. „שחקן יכול להשפיע הרבה"




„אני לא מסתובבת כל הזמן בתחושת נח... אבל אני בהחלט מודאגת"

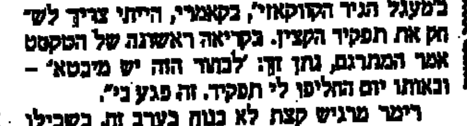
כאן ג'וני מיצ'ל

הזמרת, אחת המרתקות ביותר בעולם הרוק, בראיון טלפוני טראנס־אטלנטי טרם בואה ארצה – על אלבומה החדש „כלב אוכל כלב", על השירים שכתב בעלה, על גיטארות פשוטות ואלקטרוניקה, על שירים רומאנטיים ופוליטיים

מאת [illegible] קוטנר

היא משהו מיוחד. בגיל 42 ואחרי 20 שנות קאריירה, ג'וני מיצ'ל היא עדיין אחת היוצרות המרתקות והמפתיעות ביותר בעולם הרוק. כל תקליט שלה הוא יצירת־מופת, שלמות במוסיקה...

בהופעות חיות, או בהקלטות הבאות. נכון, כשאתה מכיר את העבודה עם המכונות זה הופך להיות נקי מדי. אתה פוקד על המכונות לעשות את הדברים. זה נותן תחושה של עבודה בסרט־נע במיפעל־הרכ־בה. אין בזה הריגוש, שיש בתהליך־היצירה הרגיל. לא היה איכפת לי לעשות תקליט אקוסטי, אבל...



בשר+דם: בימים ההם, בזמן הזה

הסרט „רומן הדמים", של פול ורהובן, משחזר באותנטיות מדהימה את העולם הברוטאלי של המאה הט"ז, כמראה המשקפת את זמננו. טירור, ביזה, חטיפת בני־ערובה, התאכזרות מינית, קרבות עקובים־מדם – הקורבנות ואלה המשכילים להישרד. סרט מהמם, שהעבודה עליו נמשכה 10 שנים. לא כדאי לקחת ילדים



סצינה מתוך „רומן הדמים". החשוב ביותר הוא אינסטינקט ההישרדות

פול ורהובן הוא הבימאי ההולנדי המוכר והמצליח ביותר מחוץ לגבולות ארצו. כמה מסרטיו זכו להצלחה בכל רחבי תבל, ביניהם סרט־מין משעשע בשם „רחת לקום" והוקרן בארץ בבתי־קולנוע 'בלתי מהוגנים' ובגירסה מקוצרת, מחמת הצנזורה הישראלית המטופשת, שלא הבינה את הלצותיו החזותיות הפראיות והאנרכיסטיות ולקחה אותו ברצינות־יתר), וסרט רציני, הומאניסטי ויפה, על המילחמה־העולמית השניה, „ששה חיילים, ששה חברים". בשניהם השתתף הכוכב ההולנדי רוטגר האוור, כוכב „רומן הדמים", המוקרן החל מהשבוע על מסכינו.

את „רומן הדמים" הגה ורהובן כבר למעלה מעשר שנים, מתכנן בקפידה הולנדית את כל מס־כת הזוועות שהוא כולל ודואג לביסוס היסטורי ולאותנטיות של שפיכות־הדמים. הוא אסף אלפי איורים, תעודות, תלבושות, כלי־נשק. עתה, מש־חברה אמריקנית גדולה ניאותה להשתתף בהפקה ולספק את המימון לשיחזור ההיסטורי, ניגש ורהו־בן למימוש החלום העקוב־מדם.

עלילת הסרט, הנקרא במקורו „בשר + דם", פשוטה למדי. מרטין (רוטגר האוור ההולנדי) הוא שכיר־חרב בצבאו הסטרטוטי של קפטן הקשור (ג'ק תומפסון האוסטרלי), הנלחם למען האציל ארנול־פיני, המבקש לכבוש את העיר שגירשה אותו. הוא מבטיח לחיילים המורעבים ביזה כיד־המלך, אך אי־נו עומד בהבטחתו. הוא מחרים את השלל שאספו ומגרש אותם באכזריות.

מרטין וחבריו – שכירי־חרב, כמה זונות, ילד...

כמו גבינה בולגרית

קינאת בן־כפר, שכלתו נחטפה ממנו והוא מאחל ומתכנן אלף מיתות־משונות לבעלה גס־הרוח ומיטה מחורשת לו ולאהובתו – ב„גורל", הסרט הבולגרי הראשון המוקרן בארץ. הרבה עזים וחמורים, גניחות, אנקות, נהימות, נעירות והידהודים, הגיגים קיומיים, מוסר־השכל אנושי, שלג. מה יפיתם הרי בולגריה!

גורל הבולגרי הוא חיים כמחזיקת עזים וחמורים, על רקע שלג נצ־חי וערפל הררי – אם לשפוט על־פי סרטו של ניקולא קורא־טב „גורל", החל מהשבוע בתלי־אביב. העותק שהואילו הבולגרים להעמיד לרשות הפצה הבולגרית בישראל...

צב המקומי גס־הרוח, תכולת קתי עזים. במשך 40 שנה, והאה התחתן את אהובתו בשיגרת חיי־הנישואין עם בעלה, ועיניו כלות. גם הוא כתתחתן בינתיים ומעמיד ולדות, אך זו נחמה פורתא בלבד. חייו עוברים עליו במאווייבקנה ציוריים ומפורטים.

כסוף תיי־היסורים שלו, מתגשמת משאת נפ־שו. שכנו נופל למשכב. סוף־סוף יוכל לבצע את...



בוריה [illegible] ב„גורל". דם והרגלים – המיתרכים והחשובים ביותר

עמוס אורן על שני אלבומי־בכורה שיצאו לאחרונה ועל יוצריהם

דורון מזר: אין לי עיניים גדולות

דורון מזר, 27, יליד־תושב גבעתיים, רגיל בהחמצות. כשהיה נער, חילק זמנו בין בית־הספר התיכון־אמנותי על־שם תלמה ילין לבין מיגרש הכדורגל של הפועל רמת־גן. חשב שניתן לשלב בין שירה לכדורגל. כשהגיע לצבא, ושירת בצוות־הווי של פיקוד־הדרום, נאלץ לוותר על כדורגל. היום הוא מצטער. אולי היה עושה קאריירה.

לפני שנתיים, אחרי שהות בת ארבע שנים בצרפת, הקליט את „אני חוזר הביתה", להיט־ענק ש„הפציץ" את גלי־האתר. משא־ומתן ממושך־מדי עם חברת־תקליטים מנע את הדפסתו המיידית של ה„מאקסי סינגל" – או חידוש בשוק־התקליטים הישראלי. כשראה אור, שלושה חודשים מאוחר יותר, הצליח למכור כ־5,000 עותקים, למרות שבשוק כבר הסתובבה גירסה אחרת לשיר, של הזמר בני אלבז.

לפני עשרה חודשים, פיספוס נוסף: דורון משתתף בתחרות הקדם־אירוויזיון, עם „הילולה", שכתבו אילן גולדהירש וננסי ברנדס. היש עיתוי מוצלח מזה להוציא את אלבום־הבכורה? „תיכננו להוציא תקליט מייד לאחר הקדם, אם השיר יתפוס. מאחר שזה לא קרה, חזרתי לעבוד בקצב שלי. המשכתי לחפש חמ־לילים. השלמנו את התקליט רק לפני חודשיים".

למרות זאת, אינו מצטער. „הצלחתי מאוד. תוך יום נהייתי מוכר. אני שמח ומודה על שהזדמן לי להיט כזה. אין לי עיניים גדולות. לא היה לי חומר לתקליט ולהופעות. לא רציתי לשיר בצרפתית. לא הסתנוורתי. היה להיט – יהיו עוד. אני רגוע".

צרפתית? חודש לפני שהשתחרר מצה"ל גילה אותו אמרגן צרפתי בפיאנו־בר של מלון „דן" בתל־אביב. להצטרף כזמר להלהקת־מחול מנתניה, לסיבוב של חודשיים בצרפת, לא יכול היה לסרב. כשנגמר הסיבוב, הזמין להשתתף במופע של ה„פולי ברז'ר" הפאריזאי, שם הופיע במשך שנתיים, לפני 2500 צופים, מדי ערב.

ז'אן־פייר מנייה, בעלה של ריקה זראי, החתים אותו לחברת־התקליטים „פיליפס", שהפיקה עבורו שני תקליטונים (מכירה של 100 אלף עותקים). כך הגיע לתוכניות־טלוויזיה בצרפת, בלוכסמבורג ובמונטה־קארלו. אולם, מאוכזב מיחס תעשות הדרין, החליט לחזור לארץ – „לנקות את הראש".

זה היה ב־83. הוא גילה מחדש את השמש ואת הים. כסף היה לו – גם עכשיו הוא חי עדיין על החסכונות מתקופת „פולי ברז'ר". אילמלא התקין רווח שלו מונן אצל המוסיקאי ננסי ברנדס, אפשר שהיה ממשיך להתפנק. „השוק כאן לא עניין אותי. מה כבר אפשר לעשות בישראל? אם להקליט, אז רק את 'אני חוזר הביתה', שהבאתי מצרפת". וכך התגלגל הסיפור...

את אלבום־הבכורה שלו הוא רואה כברטיס־ביקור. „מוסיקה רומאנטית, מנגינות יפות ומלודיות. רגש על מבצע, הנעור בתזמורת. מושך בכיוון אירופאי, דברים שהולכים באיטליה ובצרפת. התקליט מתאים לכל הציבור, לכל גיל. אני משתדל לתפוס את כולם. גם את הקהל המיזרחי, שאהב את 'אני חוזר הביתה'".

עשרה שירים בתקליט. רק שניים הפיק בעצמו. את הכסף לאחרים, ולאלבום כולו, „שם" המפיק יהודה טלית. בימים אלה אמור טלית לחזור מלוס־אנג'לס, שם השמיע את החומר של מזר לידידו, המפיק חיים סבאן. קשרים כאלה לא יכולים להזיק. „מכחינה מיקצועית אני לא ממצה את היכולת שלי בארץ", טוען דורון. „אחרי שהתרגלתי ליחס אחר, לסיטואציות־עבודה אחרות, קשה ליהנות מהמיקצוע בישראל. זאת הסיבה שאני עובד עכשיו על חזרה לחו"ל. לא במתכונת העבר. אשהה כאן ואגיח לשם מדי פעם.

„יש כאן תיסכול מבחינת הקאריירה. הקהל מפרגן, אבל אין 'האכלס'. אני מקווה להגיע גם לטופעי־יחיד. זה יקרה ברגע המתאים".

מזר. היה להיט – יהיו עוד

ראובן ארז: נער־הלילה זה אני





ארז. סוף פסוק לעידן המיזרחי

ארז חובק את „נער הלילה". לדורון מזר תקליט הנושא את שמו. לשניהם זה אלבום־בכורה, כרטיס־ביקור. שניהם בני אותו גיל, כמעט. שניהם שירתו בצבא באותו צוות־הווי. הקאריירה של שניהם מתאפיינת עד כה ב„פיספוס" הורמוניות מצויינות. שניהם בטוחים ביכולתם ובכישרונם, כו־נים עתידים באיטיות. בעבר של שניהם, אם תרצו, קשר צרפתי ושניהם נעזרים בשירותי מפיק־מוסיקאלי רומני.

את ראובן ארז, 29, נשוי ואב לשניים, נוטים לשייך לזמר המיזרחי. חמשת פס־טיבלי „דרור", בסיגנון עדות־המיזרח, בהם השתתף, הדביקו בו חותם, ממנו הוא רוצה להינתק.

הקהל הכיר אותו לראשונה ב„אל"ף בי"ת", להקת־הליווי של יזהר כהן, ב„אבניבי", אירוויזיון 78', פאריז. קדמו לכך שנים של אלמוניות בלהקת הנוער־העובד, בטרנת־התיקווה, בתוכניות לגילוי כישרונות־צעירים ובצוות־הווי פיקוד־הדרום, לצד נתן דטנר, נתן נתנזון, אורי בוכמן וחיים צרוק.

הנסיעה ההיא, עם יזהר כהן, לאירופה, „היתה חלום. כשאתה מישהו, מתייחסים אליך כאל מישהו. כל התקופה, ההופעות, היו בשבילי בית־ספר מצויין. אבל, תמיד חלמתי לצאת החוצה לבד. הרגשתי לא שלם כאחד מחברי הלהקה. להיות צללית של יזהר כהן לא היתה שאיפת־חיי".

עוד לפני התחרות שם עליו עין המפיק חיים סבאן, שישב אז בפאריז. נתן לו מיספר טלפון וביקש שיתקשר. „בלי הט ההצלחה בתחרות, שכחתי ממנו. רק כשחזרתי לארץ, נזכרתי. אולי כאן פיספסתי. אולי, אם היה נוצר הקשר, לא הייתי מחכה שבע שנים לאריך־הנגן הראשון שלי".

הרעיון לצאת לדרך סולנית קינן בו כבר אז. אבל, לא היה לו כסף. לא היה לו חומר. „רק במשך השנים אתה מתבשל, אוגר חומר, מתפתח. ידעתי שזה יבוא, לא ידעתי מתי. הדלתות שעליהן דפקתי אז לא נפתחו בפני. אולי חוסר מרפקים, אולי חוסר אמביציה, אולי סבלנות. אני נותן לזמן לעשות את שלו. לא נורא".

מפיסגת ההווייה באירופה חזר למישרה הפקידותית האפורה בבנק דיסקונט. קצת מתוסכל, אבל עם המון תיקווה. כדי להישאר בתמונה, החל להיגרר אחרי ההזמנות. פסטיבל מיזרחי אחד, ועוד אחד, עד החמישה. האחרון היה אשתקד. שר את „שורשי" (גבי דהן ואברהם לוי), הלהיט היחיד באלבום שהוא סוחב מן העבר. „את תחילתה האמיתית של הקאריירה שלי אני רואה ב'שורשי'. זאת היתה הפעם הראשונה שלקחתי לפסטיבל שיר שהייתי שלם אתו בכל לבי, מבלי להתחשב בסיכוייו".

השיר נתגלה כלהיט, אלא שראובן לא יכול היה לנצל את 'המומנטום'. לא היה בידו חומר.

על אלבום־הבכורה התחיל לעבוד ברצמבר אשתקד. ארתור גורביץ', פיונאי ומלחין מקריית־מלאכי, הזמין אותו להאזין ליצירותיו. „התאהבתי בשירים. הם כאילו נכתבו עליי". בעיית ההפקה נפתרה בעזרת תושב נוסף של קריית־מלאכי, איש־העסקים מוטי קורן.

תשעה מבין עשרת הפיזמונים ב„נער הלילה" נכתבו והולחנו על־ידי גורביץ' (עיבוד והפקה־מוסיקאלית: יגאל חרד). שם התקליט לקוח מהשיר הפותח. „זה שיר שנכתב עליי ובשבילי. נער־הלילה זה אני. קם אחרי־הצהריים, יוצא לעבודה בשבע־שמונה בערב, כשכולם הולכים לישון. היום זה עדיין לא אקטואלי – אני עובר כפקיד ב'הסנה' – אבל בעתיד זה יתאים".

באלבום הוא רואה כרטיס־כניסה טוטלי לזמר הישראלי. „אני רומנטיקן ללא תקנה. החומר בתקליט פונה לאוכלוסיה שאוהבת את שירי ארץ־ישראל". כיוון זה מפרנס אותו מדי יום ד', במועדון־הזמר העברי של „הביקתה" בתל־אביב. תוך חודשיים הוא מתכוון לצאת במופע, למעונים המוצהרים של הזמר העברי: מתנ"סים, צוותאות, מושבים וקיבוצים. עידן הזמר־המזרחי שלו, כך נראה, הגיע לסוף־פסוק.

ווסט־אנד פלוס

מאת יוחנן לחב, לונדון

אמנון ותמר נוסח שפר

פיטר שפר, מחברו של המחזה (והסרט) „אמדיאוס" – בעיני רבים, המחזה הטוב ביותר של העשור – שוהה ביוון ועבד על מחזה חדש, כשנתקע באמצע הכתיבה: „היה ברור לי, שעלי להניח אותו במגירה ולעבור על משהו אחר". הוא נזכר ברשימות שרשם לעצמו, עשר שנים קודם־לכן, אחרי קריאת ספרו של הסופר היהודי הדרום־אפריקני דן ג'ייקובסון, „אונס תמר", שעסק בפרשה התנ"כית של אמנון ותמר.

התוצאה: המחזה „יהונדב" (בתורת־מישנה: „המציץ"), המועלית עתה בתיאטרון־הלאומי של לונדון, בבימויו של מנהלו, פיטר הול. יהונדב, אחיין המלך דוד, הוא כופר־ציניקן, בתקופה שהכל עדיין מאמינים או מעמידים־פנים כמאמינים. הוא יוזם את אינוסה של תמר על־ידי אחיה, אמנון, ולאחר־מכן מנסה לשכנע גם את אבשלום לעשות בה אותו מעשה. הוא מבקש, בתמורה, כי יותר לו להתבונן באונס.

תמר הפכה במחזה לדמות הרבה יותר עמוקה, מעניינת ורבת־פנים־וחמורות מאשר נרמז אודותיה בתנ"ך. יש בה אפילו סממנים של פמיניזם מודרני, היא מורדת נגד המעמד המועדף של הגבר בהוויה היהודית של אז.

ההצגה זוכה להצלחה רבתי, גם בגלל ההפקה היפה וגם בזכותו של צוות השחקנים המעולה, בראשות אלן בייטס, המגלם את יהונדב. לישראלי המתכנן נסיעה ללונדון כדאי להזמין כרטיסים מראש, שכן הסיכוי להשיג כרטיס במקום, אפילו להצגת־צהריים, קלוש ביותר.

ההצגה, כהצגותיו האחרות של המחזאי האנגלי המתגורר בניו־יורק, תעבור מלונדון לברודוויי.



סמית. ויכוח בין־מעצמתי

אהבה בשתי שפות

אוהארי פרש (נהמן), שניסה לרצוח את הדגול ג'יומו של הזוך בקולנוע, והנסיך מזיילס בסידרה הטלוויזיונית על המלך שוויתר על כיסאו „למען האשה שאהב". נחשב לאחד הגדולים שבשחקני בריטניה מצי פסות – לאותה מ„שתי הגדולות" של התיאטרון הבריטי. השניים גלגרת נקסון, כשפוקס וסמית חוזרים יחד בהצגה, חושה עליה שתהיה טובה.

[illegible]

לא מחזה גדול, אבל מהנה [illegible]

טוב למות בעד ארצנו?

מאת אביבה שאבי

„הבית מלא והיטים יפים, במבוק וטיק ושללי־מילחמה
כל היום חמסנו, כך עושים כל הכובשים,
ובערב פשטנו את מדי־הצבא
סלון מג'נין, כורסת־קטיפה מדיר־יאסין,
מורשת אבות מוסלמית, עשינו עיסקה טובה
ומול כוננית לטלוויזיה מירדן... תפסנו תנומה נעימה".

ב' נפתח „טרומפלדור 1985", מחזה עם פיזמונים מאת שמעון צימר, שיועלה החל מהיום, במסגרת 'במה 3' ב„צוותא". 'במה 3' היא במה ניסיונית, שהוקמה על־ידי התיאטרון הקאמרי בשיתוף עם „צוותא" ובסיוע קרן־התרבות אמריקה־ישראל. יום אותה ומנהל האמנותי הראשי של „הקאמרי", אילן רונן, במטרה לעודד מחזאות מקורית. העיקרון: עבודה בהתנדבות, בימאים כשחקנים, במשך כל תקופת החזרות. אחרי ארבע הצגות, ישפטו הקהל והביקורת אם ההצגה תמשיך לרוץ.

„טרומפלדור" הוא סאטירה חברתית־פוליטית, עם מסר אנטי־מילחמתי. האלמנטים מוכרים: חיילחלל, מילחמת יום־הכיפורים, הורים שכולים, שר־ביטחון, אלמנת מילחמת תשי"ח. באלמנטים אלה משתמש צימר כדי לתקוף את ההוויה הבינלאומית שלנו.

מעניין איך יגיב הקהל למשמע מלים כמו „עם כחירה, עם בחירה, כשאני תוקע נאד אין ריח רע". העלילה מתרחשת במשך לילה אחד בבית משפחת טרפשטיין, ששכלה את בנה, יעקב, במילחמת־יום־כיפור. ביום־ההולדת של הבן שנפל מופיע שר־הביטחון אצל ההורים השכולים, ומציע להם עיסקה: על־פי הסכם עם מלאך־המוות, הוא יחזיר את בנם לחיים, בתנאי שייצא שוב למילחמה. „ואני רוצה אותו ילד טוב עם אידיאלים, בדיוק כמו אז".

ההורים נענים, ומגדלים שוב ילד יהודי מוצלח עם אמביציה, שילמד לנגן בכינור כמו שטרן, יפלס דרכים חדשות במתמטיקה ובפסיכולוגיה ויישא על גבו אלפיים שנות גלות. כשעולה הבוקר הוא מתייצב, במדים וכתגור, ללכת שוב לקראת מותו. אבל, החייל של 85', שלמד לדקלם את „טוב למות בעד ארצנו" של טרומפלדור, הוא חייל שהולך למילחמה כי „כולם הולכים... ככה זה". החיילים של היום הם לא החיילים של פעם.

„טרומפלדור" הוא מחזהו הרביעי של צימר. בעבר העלה שני מחזות בנווה־צדק. „ברוך הזיומן מציץ", ו„אשת איש". מחזה אחר שלו, „יזכור", הוצג בפסטיבל־עכו. צימר, 35, בחור שתקן, בא מתחום השירה. הוא אומר, שהמחזה הוא תוצאה של חשבון־נפש שלו עם הדברים שקורים לנו. "זה לא מחזה בוטה, החיים בוטים פי אלף". השחקן הוותיק אלברט כהן, המגלם את תפקיד האב, צופה שיעורר עננויות.

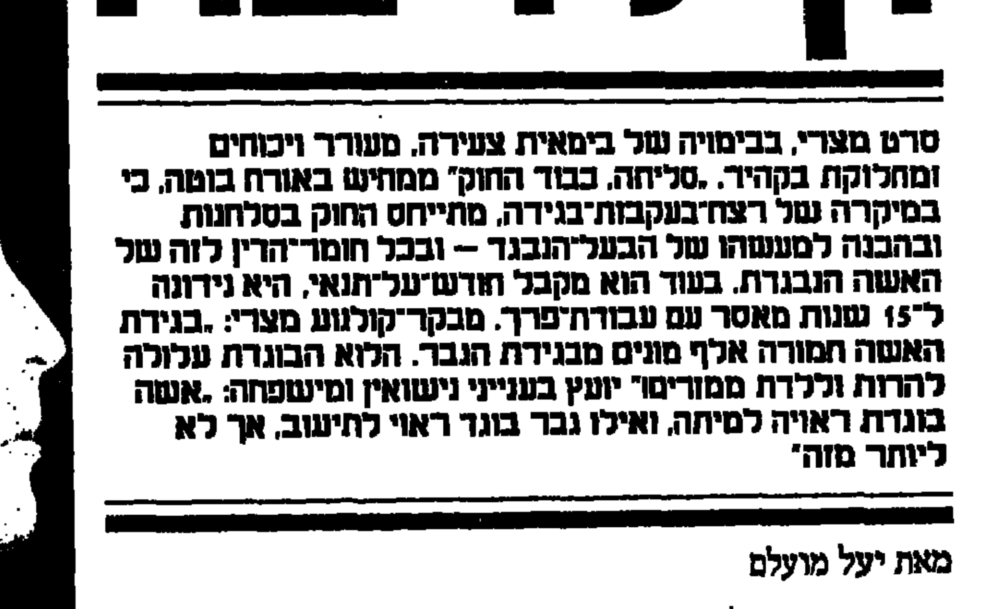
בהצגה משחקת גם עליזה רוזן, ששבה לבימה אחרי תשפתר־היעדרות ממושכת, וכן מיכאל כורש, ששי טעד, תמי אשל־כרמון ויהודית פרידלנדר, את המוסיקה כתב דני הנדלסמן.

יוסי כרמון, הבימאי: „במחזה יש הרבה פסח, אבל מתחת לו יש הרבה כאב.

„טרומפלדור 1985", סאטירה חברתית־פוליטית, עם פיזמונים, ב'במה 3' של הקאמרי ו„צוותא". שר־הביטחון מציע עיסקה להורים שכולים: בנם יחזור לחיים, בתנאי שייצא שוב למילחמה ● הבימאי: „זה לא מחזה בוטה, החיים בוטים פי אלף"

„טרומפלדור 1985": עליזה רוזן, מיכאל כורש ואלברט כהן. „כולם הולכים... ככה זה"

רשיון לרצח



סרט מצרי, בבימויה של בימאית צעירה, מעורר ויכוחים ומחלוקת בקהיר. "סליחה, כבוד החוק" ממחיש באורח בוטה, כי במיקרה של רצח־בעקבות־בגידה, מתייחס החוק בסלחנות ובהבנה למעשהו של הבעל־הנבגד — ובכל חומר־הדין לזה של האשה הנבגדת. בעוד הוא מקבל חודש־על־תנאי, היא נידונה ל־15 שנות מאסר עם עבודת־פרך. מבקר־קולנוע מצרי: "בגידת האשה חמורה אלף מונים מבגידת הגבר. הלוא הבוגדת עלולה להרות וללדת ממזרים" יועץ בענייני נישואין ומישפחה: "אשה בוגדת ראויה למיתה, ואילו גבר בוגד ראוי לתיעוב, אך לא ליותר מזה"

מאת יעל מועלם



הבימאית, איניאס דגידי
"גישה פמיניסטית בלתי מציאותית"

רט־קולנוע מצרי, המוקרן בי־מים אלה בקהיר, משלהב ויכו־חים סוערים בין מצדדים ושולי־לים – לאו־דווקא בשל איכותו וערכו האמנותי אלא בגלל המסר החברתי הטמון בו. התס־ריטאית והבימאית של הסרט, צעירה מצריה בשם איניאס דגידי, שזהו סרטה השני, מפנה בו אצבע־מאשימה כלפי מערכת המישפט המצרית, המפלה – אפליה מדהימה – בין גברים ונשים המובאים לדין בשל אותה אשמה ממש: רצח בעקבות מע־שה־ניאוף.

בסרט, "סליחה, כבוד החוק", מככבים שניים מגדולי שחקני־הקולנוע במצרים, המוכרים היטב גם לצופי הסרטים הערביים של יום ו' בטלוויזיה הישראלית: פריד שאווקי ונג'לא פתחי. הוא מביא את סיפורן של שתי מישפחות מצריות, בהן התרחש מעשה־בגידה בחיי הנישואין – כשהנבגד רוצח את הבוגד. אולם, בשעה שהחוק מעניק יחס של הבנה וסלחנות לגבר שנקם נוס את כבודו המחולל, הריהו מחמיר עם האשה, הרוצחת את בעלה בנסיבות דומות.

סמיר, גבר בגיל־העמידה מן המעמד הבינוני (פריד שאווקי), יוצא, כמאות־אלפי מצרים אח־רים, לנסות את מזלו באחת מארצות הנפט העשירות. את הקשר עם אשתו, עקרת־הבית, ועם שני ילדיו הוא שומר באמצעות מיכתבים וכן באמצעות מישפחת מחמוד, ידידי המישפחה זה זמן רב. הידיד מנצל את היעדרו של הבעל וכא־מתלה של דאגה לשלום הילדים הוא יוצא ובא בבית האשה, מחזר אחריה ומנסה לפתותה בכל הזדמנות.

ערב קיץ אחד, הוא בא לביקור בשעה מאוח־רת, אחרי שילדים כבר שכבו לישון. האמתלה: הוא קיבל מיכתב מבעלה ורצה לספר לה עליו. המיכתב – אם אמת היה או בדייה – לא נועד לידיעתה של האשה. תוכנו שימש בנשק־פיתוי בידי מחמוד, במאמציו לכבוש את אשת־ידידו. לדבריו, תיאר בו מחמוד בפירוט רב והרפתקת־אהבים שהיתה לו עם אלמנה עליזה בארץ [illegible] סהה. היה זה הקש ששבר את חומתה של האשה. אחרי חודשים רבים של התנזרות, היא מתמסרת למחמוד.

המשך כמעט מתבקש מאליו: הקשר בין הידיד והאשה הופך לרומן קבוע. הבעל, שאולי חשר במשהו, חוזר במפתיע ותופס את שניהם "על חם". הוא כורך מן המיטבח סכין ארוכה וחד־דה, מסתער על אשתו ודוקר אותה בכל חלקי גופה, עד מוות. את ה"ידיד" הוא מגרש מעל פניו, לאחר שזה מנסה לשכנעו כי האשה היא שמשכה אותו למיטתה, כאשת־פוטיפר בשעתה, והוא, נעבעך, נכנע ליצריו ברגע של חולשה...

בסיפור השני, המוצג במקביל, האשה היא שמפתיעה את בעלה. היא (נג'לא פתחי), מורה במיקצועה, חוזרת הביתה מוקדם מן הרגיל, עקב כאב־ראש, ורואה את בעלה, פקיד ממשלתי בכיר, מתנה־אהבים עם מזכירתו במיטתם המשותפת. השניים אינם מבחינים בה. היא מאבי־רת עשתונותיה, ניגשת לחדר־העבודה של הבעל ומוציאה משם את אקדחו הטעון. היא שבה לחדר־השינה וביד רועדת מכוונת את האקדח לעבר יריבתה ואחר לעבר בעלה. היריה הראשו־נה החטיאה. השניה פגעה בחזה הבעל. מאמצי הרופאים להצילו עלו בתוהו והוא מת על שולחן־הניתוחים.

בחלקו השני של הסרט מומחשת אמות־המי־דה השונות בתכלית, של השופטים, בבואם לגזור את דינם של בעל־רוצח־אשתו ואשה־רוצחת־בעלה. הרכב־השופטים הראשון, הדן בבעל־הרוצח, גוזר עליו – על־פי החוק – מאסר־על־תנאי של חודש אחד. הרכב השני, הדן בעניינה של האשה־הרוצחת, גוזר עליה 15 שנות־מאסר עם עבודת־פרך. החוק מכיר בזכותו של הבעל לנקום את כבודו המחולל ואינו מכיר בזכות האשה לעשות זאת, בנסיבות דומות.

רוב מבקרי־הסרטים המצריים, כולם גברים, תקפו את הבימאית הצעירה על "גישתה הפמי־ניסטית, הבלתי־מציאותית, שאינה מתאימה לחברה המצרית", למרות שהחמיאו לכושר־הבי־מוי שלה.

כתב מבקרו של השבועון "אל־כוואכב", דיא־א־דין בִּיבָּרס, תחת הכותרת "סליחה, הבימאית אינאס": "הרעיון, שהבימאית הנכבדה רוצה להו־בילנו אליו, שיש להשוות כביכול בין העונש המוטל על גבר ועל אשה במיקרה של רצח־בעק־בות־בגידה, הוא רעיון־נפל ממאיר, בעל השלכות חמורות ביותר. בגידת האשה חמורה אלף מונים מבגידת הגבר. הלוא אשה הבוגדת בבעלה עלו־לה להרות וללדת ממזרים! אם התופעה תתפשט, תימלא הארץ ממזרים! הגבר, גם אם הוא ראוי לגינוי על ניאופו, הרי אין במעשהו משום איום על אושיות החברה; בניגוד לאשה, תוצאות בגיד־תו אינן ניכרות בגופו...

"האשה היא 'כבודו' של הגבר – אך הגבר אינו 'כבודה' של האשה", כותב עיתונאי אחר, היועץ לקוראי השבועון "אוקטובר" בענייני ני־שואין ומישפחה. "על־כן, אשה בוגדת ראויה למיתה, ואילו גבר בוגד ראוי לתיעוב, אך לא ליותר מזה. באשה יש הרבה מן הקדושה, בעוד שבגבר יש מידה לא מבוטלת של גשמיות וארציות".

רק מבקרת־סרטים אחת, פאוזיה חמדאן, הכותבת בעיתון אופוזיציוני, תמכה בבימאית ובמסר השיוויוני של הסרט. היא היפנתה את תשומת־לב קוראיה לכך, כי נסיבות מעשה־הני־אוף של הגבר בסרט היו חמורות הרבה יותר מא־לה של האשה. אשתו לא נסעה למרחקים והותי־רה אותה בודדה. הוא לא פותה כחלקלקות־לשון ובכזבים. ההיפך הוא הנכון; הוא עצמו היה המפ־תה, שניצל את מעמדו כ"בוס" כדי להשכיב את מזכירתו. אם ירצח האיש את אשתו השניה, כות־בת חמדאן, יהיה כל עונש־הכפול תורש בבית־הסוהר! זאת, בשעה שהאשה הרוצחת בעל אחד בלבד ניהונה להירקב 15 שנה בכלא ולשאת לב־צח את־קין של רוצחת־בעלה. הכותבת מסיימת בפניה נרגשת אל בתי־המישפט ואל המחוקק המצרי, שיכירו גם בזכותה של האשה להגן על כבודה.







השחקנית נג'לא פתחי
שתי יריות אקדח





השחקן פאריד שאווקי
סכין־מיטבח מגואלת בדם





המבקר דיא־א־דין ביברס
"רעיון־נפל ממאיר"



מתוך הסרט "סליחה, כבוד החוק"
"האשה היא 'כבודו' של הגבר, אך הגבר אינו 'כבודה' של האשה"

סרטים

(★★★★★) "שושנת קהיר הסגו־לה". סרטו הגאוני של וודי אלן. בשנים האחרונות מאז "זליג" ו"ברודווי, דני רוז", כונס הבימאי היהודי הנוירוטי את מקומו הבלעדי בסרט האמריקאי האיכותי. הסרט אינטלקטואלי וחכם מאד, ועוסק ביחסים שבין הפיקשן והמציאות, הקולנוע והחיים. קולנוע נטול רגשות. ב"שחף" תל־אביב, ב"שביט" חיפה וב"מיטשל" ירושלים.

(★★★★) "בחזרה לעתיד". סרט מלי־בב שנכתב ובויים ע"י רוברט זמקיס, בהש־ראתו של סטיבן שפילברג. לכאורה, זהו סיפור מדע־בידיוני, אבל למעשה הסרט מעמת את שנות ה־50 עם שנות ה־80 כאר־ה"ב ומעלה גם הירהורים כמו־פילוסופיים על הגורל ועל המיקריות שבחיינו. "אור־לי" תל־אביב.

(★★★★★) "אמדאוס". קנאתו של המלחין סאליירי במוצרט הגאון. צילום, עריכה ופסקול מצטרפים להרמוניה קולנו־עית מענגת. סרט מרהיב של מילוש פורמן. "לב" תל־אביב.

(★★★★) "לרקוד עם זר". אהבה בלי־תי אפשרית בין מארחת במועדוני לילה לנער־שעשועים מן המעמד הגבוה. סרט מלודרמטי בנושאו אך מאופק בסגנונו. מבוסס על משפט שנערך בבריטניה בשנות ה־50. במוזיאון תל־אביב, תל־אביב.

(★★★★★) "אפוקליפסה עכשיו". הקרנה חוזרת לסרט הענקים של פרנסיס פורד קופולה, בכיכובם של מארלון בראנ־דו ומארטין שין. בבית־לסין, תל־אביב.

(★★½) "הבז ואיש השלג". סרטו של ג'ון שלזינגר ("קאובוי של חצות") מבו־סס על פרשיית־ביון שאירעה בארה"ב באמצע שנות ה־70. שני צעירים מקליפור־ניה הסגירו סודות לשגרירות הרוסית במכ־סיקו, האחד – מטעמים אידיאולוגיים והשני – מתוך רדיפת בצע. מישחק מעולה של שון פן. בקולנוע "בן־יהודה", תל־אביב.

(★★★½) "הכבוד של פריצי". הבימ־אי הקשיש ג'ון יוסטון ביים קאריקטורה אופראית על סרטי הגנגסטרים הנודעים ועל הקודקס המוסרי של המאפיה. ג'ק ניקול־סון, כבד ומסורבל, מזכיר את דיוקנו המ־אנפף של מארלון בראנדו, ושתי הנשים בחייו, קאתלין טרנר החושנית ("כחום הגוף") ואנג'ליקה יוסטון (בתו של הבימ־אי), מתחרות על ליבו ועל לב הצופים. הסרט רצוף בדיחות וקריצות־עין אבל מר־בל מאישיות מוטרות. "לימור" תל־אביב.

(★★★★) "שנת הדרקון". סרט בעל עוצמה מחשמלת, העוסק במאפיה הסינית בניו־יורק. לא אתפלא אם הבימאי, מייקל צ'ימינו, יואשם בגזענות; גם בסרטו הקודם, "צייד הצבאים", ניכרה אצלו איבה כלפי העולם־השלישי. מיקי רורקה, מ"ראסטי ג'יימס", בתפקיד איש־מישטרה, מגיש מישחק מקורי ביותר וצילומיו של אלכס טומסון מצויינים. "רב־חן" תל־אביב, "רב־גת" חיפה, "אואזיס" רמת־גן ו"אורן" באר־שבע.

תיאטרון

עירו ועירם (ת' החאן) – עפ"י ש"י עגנון, ביים: יעקב רז. ביום א', ביוזר "מוצ"ש כי־מים ב' וג', ביים "החאן".

פלשתינאית (ת' חיפה) – מאת יהושע סו־בול, ביים: גדליה בסר. ביום א' וב', בת"א "הקאמרי".

טירונות (הבימה) – מאת: ניל סיימון, ביים: עמית גזית. בימים ב' וג', בת"א.

קדיש (הקאמרי) – מאת: שמואל הספרי וב־ימויה. במוצ"ש, בת"א "צוותא".

כולם רוצים לחיות (הקאמרי) – מאת: חנוך לוין ובבימויו. ביום א', כרמלה ביום כ', בקרית־שמונה בימים ב' – ה', בכרמיאל.

האם ביריך שיראל בחירות (ת' באר־שבע) – מאת: רדיל פו, ביים: רוגר סוית. בימים א' – ה', בב"ש "תיאטרון".

הכלה המתה (ת' החאן) – כתב וביים: יוסי יזרעאלי. במוצ"ש ובימים ד' וה', ביים "החאן".

אנשים קטנים (הבימה) – מאת: שלום עליכם, ביים: שמואל בונים, עם שלושה השמוליקים. הערב, בראשל"צ "מופת"; ביום א', בת"א ביום ג' (17.30), בב"ש "היכל ותרבות".

גמרי והבריבורדות (הבימה) – מאת: יעקב שבתאי, ביים: חנן שניר. משתתפים: מוסקו אלקלעי, יוסי גבאי, נחום בוכמן, רבקה גור, שמואל סגל ועוד. במוצ"ש, בת"א.

סירוד זמני (הבימה) – מאת: הלל מיטל־פונקט ובבימויו. במוצ"ש (2 הצגות) ובימים א' – ה', בת"א.

עוללה (הבימה) – מאת ישראל המאירי, עפ"י י"ח ברנר, ביים: עמית גזית. ביום ב', בת"א "הבימרתף".

דמש פו"א (הקאמרי) – מאת: אנטון צ'כוב. ביים: אילן רונן. בימים ג' – ה', בת"א.

הירוק מהכרך (חיפה) – מאת: ז'אן פול וגרל. ביימה: אירית מוסלפונקט. הערב, במוצ"ש ובימים א' – ה', בחיפה "ביתנו".

שש דמויות מחפשות מחבר (ת' חי־פה) – מאת: לואיג'י פירנדלו, ביימה: רינה ירושלמי. במוצ"ש ובימים א' – ה', בחיפה "תיאטרון".

אוסטרליה הדרומית (ת' חיפה) – מאת: יוסי הדר, ביים: אילן תורן. במוצ"ש ובימים א' – ה', בחיפה "אודי סאליב".

רובינזון קרוזו (הבימה) – אימפרוביזציה, מאת יוסי פולק וצבי פישון, בבימוים ובכי־צועם. בימים ג', ד' וה', בת"א "הבימרתף".

המשפט (הבימה) – עפ"י קפקא, ביים: סטי־בן ברקוף. ביום א', ביים "תיאטרון"; בימים ד' וה', בת"א "הבימה".

קסטנר (הקאמרי) – מאת: מוטי לרנר. ביים: אילן רונן. במוצ"ש, בת"א.

פן – מאת: עתי ציטרון. ביימה: מיכל פורת. מחזה מוסיקלי על המשורר אלכסנדר פן. הער־רב, בכנס־ציונה "מופת"; במוצ"ש ובימים א' וכ', בת"א "בית ליסין"; ביום ד', בגבעת־חיים "בית שרת".

בצחוק ודמע יהודה נטלת בצחוק ודמע יהודה תקום – מאת: רוני ענבר ובבימויו, עפ"י מחזה של אברום גולדפאדן "ימות המשיח". הערב ובמוצ"ש, בת"א "נוה צדק".

תעשה לי טובה – מאת: מרק קמלוטי, ביים: אריה סוכר, עם זאב רווח, אברהם מור ועוד. הערב, בחדרה "תוף"; במוצ"ש, ברחובות "ויקס"; ביום ג', בת"א "בית החייל".

שותפים לדירה – כתב וביים: שמואל אמיר. הערב ובמוצ"ש בת"א "בית ציוני אמ־ריקה"; ביום ה', בת"א "בית פועלי ציון".

זמרת הרחובות – ("גאסן ויגער"). מאת: נתן הכט, ביימו: יונה רודן. בהשתתפות: זאב ברלינסקי, טובה פורת, אתי מרמור ועוד. הע־רב, בנצרת "היכל ברקוביץ"; במוצ"ש, בק־ריית־ים "ניצן"; ביום א', בעכו "אודיטוריום"; ביום ב', בטבעון "זוהר"; ביום ג', ברמת־אביב "תמוז"; ביום ד', בקרית־גת "היכל התרבות"; ביום ה', ברחובות "בית גורדון".

הכל תלוי בתליון – מאת: שמואל אמיר ובבימויו, עם דובי גל ונתן נתנזון. במוצ"ש, בב"ש "קונסבטוריון".

אנשים בלילה – מאת: יהושע סובול והל־ל מיטלפונקט. במוצ"ש, באשקלון.

איך להיות אמא יהודיה בעשרה שיעורים – קומדיה מאת: פאול פוקס, עפ"י דן גרינברג, ביים: ישראל גוריון, עם רבקה מיכאלי, מני פאר ועוד. הערב, בהרצ־ליה "רוזי"; במוצ"ש, באכזיב "בית הגוד־רים".

נשים של ממש – עם סוסה גורן. במוצ"ש, ביים "פרגור".

שש אוזרי – מאת: יגאל אנקאוה, ביים: מיקי ורביאק. הערב, בקיבוץ עין־החורש.

פסודובלת – מאת: יהושע סובול. ביים: גדליה בסר. הערב (23.00), בת"א "צוותא"; במוצ"ש, בקרית־מלאכי "מתנ"ס".

כולם היו בני הזין מנעמי – הערב וביום ג', בת"א "בית ליסין".

מוכרים בלבד – מאת: נאן הולץ והגית רכבי. ביים: רן צ'מלי וישראל גוריון. ביום א', במרום הגליל.

לילדים

ת' רות ובובותיה (ת' בובות) – בשבת (11.00) "בימה ארומה"; (12.10) "סלגיה"; (17.00) דיסקו לילדים והצגת "פינוקיו", ביפו העתיקה "הטויה הישראלית".

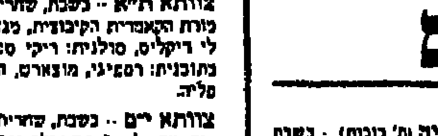
אנונימוס בלמי הגדול – סיפור של יוסי בנאי על מסך ענק. בשבת (10.00), 12.00, 15.00, 17.00), ביום א' (19.000), וביום כ' (11.00, 16.00), ב"לב יפו העתיקה".

דולפינריום – מופע דולפינים ואריות־ים. ביום ו' ב־12.00, 16.00; ובימים א', ב' וג' ב־16.00. המוזיאון הימי פתוח מדי יום מ־16.00 – 17.00. בתל־אביב "דולפינריום".

המלך הלך לישון – קומדיה מוסיקלית מאת: קוני ניב, ביים: ישראל גוריון. בשבת (11.10), בת"א "נוה־צדק".

אגדת נילס הולגרסון ואווזי הבר – עפ"י סדרת הטלוויזיה, משתתפים: יוסי גר־בר, עוזיאל אקרוב ועוד. בשבת, בכפר־ויתקין "בית העם"; ביום ג', בהרצליה "דור"; ביום ד', בנגרה "בית רחל".

שעת סיפור – עם שלמה אבס. ביום ג' (17.00), בת"א "בית אריאלה".



גדי יגיל – בתוכניתו החדשה "עוכר ושב", בליווי תזמורת ושתי רקדניות. הערב, בכר"ג "אורדע"; ביום ד', באילת.

זוגות זוגות – משחקים, ראיונות, תצוגת אופנה ועוד. עם איציק אבל. הערב, במלון "ארגון".

יואל שר – בתוכנית: קומדיה ומוסיקה נגמסר ששת, אבן אורח: איתמר כהן כשירי נוסטלגיה. ביפו העתיקה "עומר כיאם".

הלהקות החוזרות – מבחר להיטי הלהקות הצבאיות בכל הזמנים, ביים: דני ליטאי. הע־רב, בקרית־ביאליק "סביון"; במוצ"ש, בכפר־סבא "היכל התרבות"; ביום ד', בכפר־ביגחם "בית הבנים".

הגשש החיוור – בתוכנית "בעבור חופן דולרים". הערב, בכ"ג "אורדע"; במוצ"ש ביים "תיאטרון"; ביום א', בת"א "בית החייל".

אל תקרא לי מרכי – כתב וביים: מיקון ישראלי. עם אבנר רז ותזמורת. הערב, בקירי־את "התג"ס"; במוצ"ש וביום ה', בב"ש "ירדן"; ביום ג', בטבריה "אבינג".

צוותא ת"א – בשבת, שחרית (11:11), התז־מורת הקאמרית הקיבוצית, מנצח: שלום רונ־לי דיקלים, סולנית: ריקי ספרבר, פסנתר. בתוכנית: רספיגי, מוצארט, הילדהיים, דהי־פליה.

צוותא ים – בשבת, שחרית (11:11), "חבי־פים מוסיקליים". עם צילה גרוספאייר, סופר־אן; אבנר בירון, חליל; דוד דולן, פסנתר. בתוכנית: מוצארט, שופן, פירסוני ועוד.

מלון ימית – מוסיקה קאמרית בהרכב חליל וגיטרה קלאסית. בתוכנית: מוצארט, הנדל, באך, שטראוס ועוד. במוצ"ש וביום ה' (19.00), בת"א "מלון ימית".

מוטי שוורץ – ולהקתו, בקונצרט ג'אז, עם אבי אדריאן ואנדקלור גינס. בתוכנית: מנ'ארלי פארקר ועד היום. במוצ"ש, בת"א "מלון דן".

מוזיאון ת"א – רסיטל לפסנתר עם פנינה זלצמן. בתוכנית: פורה, צזאר פראנק, דביוסי, שופן. במוצ"ש, בת"א "מוזיאון".

קונצרט מקהלות – 15 מקהלות אורחות מארה"ב, בלגיה, צרפת, דנמרק ועוד. בתוכ־נית: יצירות קלאסיות, פולקלור, שירי נשמה ועוד. ביום ד', ביים "תיאטרון".

שתי גיטרות – קונצרט עם עירית אבני פוב ווורדה חון. בתוכנית: ראולנר, גינסון, פולי, סקרלטי, דה־סייה ועוד. ביום ג', ביים "צוותא".

מוצאי־שבת בבתי־הקולנוע

■ תל־אביב
7.15 — 9.30
אורלי: „הורה לעתיד"
אלנבי: „ארי והמשוטטים" 7.30, 9.10
אסתר: „שוטר עם כבוד"
בית לסין: „אפוקליפסה עכשיו" 11
בן־יהודה: „הבו ואיש השלג" 7 9.30
גורדון המחודש: „רומן הרמים" 7 9.30
גת: „אנם הברבורים" 7 9.30
דרייב אין: „בגידות בסריאסטה" 7.15 9.30 „רוצה גבר" 12
דקל: „מסרק אלמר"
הוד: „המטרה אמריקה"
הסינמטק הישראלי: „מקס הלוחם בדרכים" 7.30 „בלייד ראנר" 9.30
חן 1: „שנת הדרקון" 7 9.45
חן 2: „רומן על כמוה" 7.30 9.45
חן 3: „בית־ספר לאסירים מתחילים" 7.20 9.45
חן 4: „הנוסע" 7.20 9.40
חן 5: „הגונים" 7.10, „סאלי" 9.45
לב 1: „גחלי" 7.10 9.40
לב 2: „אמדאוס" 6.30 „גשר צר מאד" 9.30
לימור: „כבודו של פריצי" 7 9.10
מוגרבי: „מושלם"
מוזיאון ת"א: „לריקוד עם זרים"
מקסים: „הג'יגולו האמריקאי"
מרכז התרבות הישראלית: „התרבות הישראלית" (עברית) 6 8 9 (אנגלית) „הגריס" 11
נגה: „בקעת נגה" 7 9.10
סטודיו: „המרוץ לכל [illegible]"
סינמה 1: „הבובה הגדולה"
סינמה 2: „אני יודע שאת יודעת שאני יודע"
פאר: „רכבת תחתית"
פריז: „בירדי" 7.15 9.30 „שכנים" 11.45
צוותא: „נגוע כמו חלום" 8
צפון: „המפתח"
שחף: „שושנת קהיר הסגולה"
תל־אביב: „מכרות המלך שלמה"
תכלת: „קאמילה"
תמר: „ביראן כוכב עליון" 7.30 9.30

■ חיפה
7 — 9.45
אורה: „הכבוד של פריצי" 6.45 9.15
אמפי: „הג'יגולו האמריקאי" 6.45 9.15
אורלי: „מועדון הכותנה"
ארמון: „תלמידה ומחשמלת"
בית אבא חושי (סינמה 1): „שליחות קטלנית" 5 9.15 „יום ראשון בכפר" 7.15
חן: „קוד השתיקה"
מוריה: „עירית אירית" 7.15 „רציחות משחמט" 9.15
עמכי: „העד" 7 9
עצמון: „מכרות המלך שלמה" 6.45 9.15
סינמטק: „בשרי הכרך" 7 „המלכה" 9.30
סאפי: „המושלם"
קרן אור: „רכבת תחתית" 7.15 9.15 „ריון בחללי" 11.30
רון: „המטרה אמריקה"
רמת גת 1: „שנת הדרקון" 6.30 9.15
רמת גת 2: „בירדי" 6.45 9.15
שביט: „שושנת קהיר הסגולה" 7 9

■ ירושלים
7 - 9
אדיסון: „מכרות המלך שלמה"
אוריון: „בית ספר לאסירים"
אורגיל: „אהבתו של סוחר"
בנייני האומה: „ראסטי" (האולם הקטן) „ג'ימס" 7.15 9.15
הבירה: „המטרה אמריקה" 7 9
כפיר: „הכבוד של פריצי" 6.45 9.15
מיטשל: „שושנת קהיר הסגולה" 7.15 9.15
סינמטק: „דול וג'יס" 7.30 „סון, סוף" 9.30
סמדר: „הבו ואיש השלג" 7 9.15
עדן: „מושלם"
רון: „שנים בעורף"
בית אגרון: מונטי פייטון — „חונים בהוליווד" 5.15 „תיעוד" 7 „הטנגו האחרון בפריז" 9.15 „גורקי פארק" 12

■ ר"ג גבעתיים
9.30—7.15
אראזים: „שנת הדרקון" 6.30, 9.30
אורדע: „מכרות המלך שלמה" 7.15, 9.30
ארמון: „מושלם" 7.15, 9.40
הדר: „הבובה הגדולה"
לילי: „כבודו של פריצי" 7 9.30
כפר המכביה: „להתאהב" 6.30
בן 1: „שוטר עם כבוד" 7.25, 7.25
בן 2: „בירדי" 7.10, 9.50
בן 3: „יער האיזמרגד" 7.20, 9.40
בן 4: „רומן על בשוח" 7.25, 9.45
רינה: „רמבו"
שביט: „שקוף"

■ אשדוד
9.30—7.15
אסתר: „הג'יגולו האמריקאי"
אשדוד: „מושלם"

■ אשקלון
9.30—7.30
אסתר: „קוד השתיקה"
סמדר: „בעל אשר יודע מרי"
רחל: „בית ספר לעבירות תנועה"

■ בת־ים
9.30—7.15
אורנים: „הבובה הגדולה"
בת־ים: „עונה בוערת"
עצמאות: „מכרות המלך שלמה"
חן: „המטרה אמריקה"

■ בית שמש
תרבות: „7 שנים בכלא" 7.30, 9.30

■ גדרה
בית רחל: „מסיבת רווקים" 7 „מסיבה" 9
בית העם: „מרדף מתוכנת" 7, 9

■ הרצליה
9.30—7.15
דוד: „נשים בעורף"
היכל: „מכרות המלך שלמה"
מלון דניאל: „גנבים מחוף לחוף"
תפארת: „העוקץ"

■ חדרה
חדרה: „המטרה אמריקה" 7, 9.15
רון: „יער האיזמרגד" 7, 9.15

■ חולון
מגדל: „שוטר עם כבוד"
מתנ"ס (קריית...): „גנרי" 6—9
סביון: „מכרות המלך שלמה"
רינה: „רומן שהוא במלחמה" 7.15, 9.30

■ טבריה
אביב: „העד" 7, 9.15
גיל: „הנוקם" 7.30, 9.30
חן: „מקס הלוחם וכיפת הרעם" 7—9

■ כפר ורבורג
בית ספסן: „עירית אירית" 6, 8

■ כפר סבא
„רזמן בהמשיכים" 7 9.15
עמל: „המעבר להודו" 6.30, 9.30

■ לוד
„המאפיה בסיציליה" 7.15 9.15
נצרת
מתנ"ס: „המטרה אמריקה" 8.30

■ נס ציונה
כוכבת: „רצח בעיניים" 6.30 9.15

■ נתניה
7 9.15
אסתר: „הג'יגולו האמריקאי"
סטודיו: „אלינורשה"
שרון: „קוד השתיקה"

■ נתיבות
שביט: „דמעות של שתיקה" 7.45, 9.45

■ עכו
אודיטוריום: „חוף מבטחים"

■ פתח־תקוה
שלום: „מקס הלוחם וכיפת הרעם" 7 9.30

■ ק. אונו
המרכז הקהילתי: „מבצע יהלומי הכתר" 11

■ ק. ביאליק
סביון: „שוטר עם כבוד" 7 9
מסילי: „אמדאוס" 6.30 9.15

■ ק. חיים
7, 9.15
בית העם: „הג'יגולו האמריקאי"
הזבול: „חוף מבטחים"

■ ק. ים
ניתן הצגה באידיש 7
ק. מוצקין
אורות: „תרגיל למרגל מתחיל" 7, 9.15

■ ק. מלאכי
צמרת: „7 שנים בכלא" 7.15, 9.15

■ ק. שמונה
שניר: „בית ספר לעבירות תנועה" 7—9

■ ראשל"צ
7, 9.15
נעמן: „יער האיזמרגד"
ראשון: „הג'יגולו האמריקאי"
הדר (רמת־אליהו): „פלאש דאנס" 5.15 „השוטר מבברלי הילס" 7.15, 9.30

■ רמלה
אורן: „המטרה אמריקה" 5, 7.30, 9.30

■ רחובות
7.15, 9.15
חורב: „הורה לעתיד"
חן: „המטרה אמריקה"
בית העם: „הבובה הגדולה" 8

■ רעננה
אורות: „בית ספר לעבירות תנועה" 7, 9.15

■ רמת השרון
כוכב: „סון סוף" 7, „להתאהב" 9.30

■ שדרות
חן: „הנוסע" 7.15, 9.30

התיאטרון הלאומי הבימה	התיאטרון הקאמרי	התיאטרון העירוני חיפה
נמר תברבורות בוצ"ש 21.12 • בוצ"ש 24.12 סיפור נמוך מוצ"ש 21.12 : 19.00 ו-21.00 תמליך מתיא הראשון יום א' 22.12 : 16.00, 18.15 אנשים קטנים יום א' 22.12 ב-21.00 ערב, יום ב' 24.12 ב-18.30	קסטנר מוצ"ש 21.12 : 6.00, 9.00 קידוש — בצוותא מוצ"ש 21.12 • יום ג' 31.12 טריכטלרור 1985 — בצוותא היום 20.12 : 3.00, 9.00 יום א' 22.12 • יום ב' 23.12 פלשתינאית (תיאטרון חיפה) יום א' 22.12 • יום ב' 23.12	שש דמויות מחפשות מחבר בתיאטרון חיפה מחר מוצ"ש לסדרה ש' אוסטרליה הדרומית — מוצ"ש 21.12 סדרה 04 יום א' 22.12 סדרה 14 פלשתינאית — בת"א הקאמרי: 22.12

פרסום בלקין

★ ערב שכולו בידור ★

סילבסטר 31.12.85 ב-9.30

בתל-אביב „היכל-התרבות"

מוטי גלעדי ולהקתו

צוות המופע „כמו צוענ"י

יגאל בשן ★ עוזי חיטמן ★ יונתן מילר

כרטיסי „לאן" 247373, „הדרך", „קסטל", „רוקוקו" ובמשרדים.

פרסום בלקין

סילבסטר 1986

מלון פאלאס, תל-אביב

חן הירקון 277, אולם העצמאות, בשעה 21:00

ירדנה ארזי

יוסי בנאי

עמי דיין

הבדרן יוסי ברק

זמרת השנה

מופע מדהים של קריאת מחשבות וכפוף מתכות

ארוחת ערב חגיגית

תצוגת-אפנה מפוארת, תצוגה מיוחדת של לבני-נשים נועזים

ריקודים לתוך השנה החדשה

פרסים והגרלות

משקה בתוך הבא

שמפניה בחצות

טל' להזמנות 734921 734658

ביום המופע גם במלון: פאלאס 445111

תיאטרון סולן - מיקי פלד:

הלהקות חוזרות

מצה"ל באהבה — הלהיטים והמרכונים שאהבנו



הצגות אחרונות

קרית-ביאליק „סביון" הערב 20.12 ב-10
טלפון הקופה 711880
כפר-סבא „היכל התרבות" מחר מוצ"ש 21.12 ב-9.30
טלפון הקופה 052-28617
כפר-שמריהו „בית-העם" יום ד' 25.12 ב-9.00
כרמיאל „היכל התרבות" יום ו' 27.12 ב-10.00

חגיגת סילבסטר
יום ג' 31.12
בגבעתיים „שביט"
2 הצגות פרידה חגיגיות ב-9.00 וב-11.45
יין חופשי!
כרטיסי „קסטל" 444733 קרן, הכרטיס הנמכרים

לחיילים הנחות בקופות בערבי ההצגות

להזמנות הצגות סולן ת"א, טל. 247257/8 ישראכרט אלא מה.

"התיאטרון" יוסי פלג • אפי אהרון • מציגים:

חול לבן בצבעים

רביו בידור אקטואלי

במאי: צדי צרפתי • כתב: דן אלמגור • מוסיקה: אלדד שרים

• תפאורה ותלבושות: יוסי בן ארי • מעבדים: מאיר סוויסה

בהשתתפות: ששי קשת, משה בקר, מיקי קם, מאיר סוויסה, חני נחמיאס, דינה גולן, אסנת וישינסקי

תל-אביב	קרית-חיים „בית-העם"	אשקלון „בחל"
להצגות בחודש דצמבר כל הכרטיסים נמכרו הצגות נוספות בת"א: „בית-החייל" 1.1.86 ב-9 ★ 11.1.86 ב-9.30 כרטיסי „הדרך" 248787 ובמשרדים	הערב יום ו' 20.12 ב-10.00 כרטיסי „מופע הקריות" ובקופת חיפה טל. הקופה 721507 תיאטרון ירושלים יום ב' 23.12 ב-8.30 כרטיסי בתיאטרון 02-667167 ובמשרדים	25.12 ב-9 איילת-השחר „יד-לבנים" יום ו' 27.12 ב-10.00 באר-שבע „קרן" יום ו' 3.1 ב-10.00

ההפקה מתאפשרת תודות לארגון עובדי בנק דיסקונט – ועד מחוז ת"א

"התיאטרון" - בן יהודה 37 תל-אביב טל. 03-663393-2

תודתנו למלון דיפלומט ת"א

דני פלץ מציג:

המופע שמסעיר ומשגע את המדינה !! מגיע לחולון!

זוגות זוגות – למבוגרים בלבד !

משחקים ☆ אופנה ☆ בידור ☆ בינגו ☆ פרסים ☆ ראיונות ☆ סרט ☆ והכל בכרטיס אחד !!

חולון „קולנוע ארמון" הערב יום ו' 20.12 ב-10.15

★ שעשועי לילה לזוגות עם איציק אבל
פרסים לנועזים !!!

★ תצוגת אופנה – דוגמניות צמרת

★ משחקי בינגו פרסים.
מחיר הכרטיס כולל השתתפות במשחק.

★ „סטפני" – במופע ארוטי נועז !!!

★ תצוגת לבני נשים סקסיים עם אניטה פללי

מיוחד!
ראיון חושפני עם זלמן שושי

מיוחד!
★ איך לשפר את חיי המין שלכם – עצות שימושיות ע"י סקסולוג

סרט סקסי "יחסים אסורים"

★ הגרלות פרסים: פרס ראשון–טיסה לאירופה. בין הפרסים: סוף שבוע זוגי במלון "אסטוריה" ת"א ועוד–
כרטיסים „בידוראן", „תיום" „לאן", „הדרך", „קסטל", „רוקוקו", ובערב בקופה 842431

לחיילים 60% הנחה בקופה

מועדון נוסטלגיה

ביאליק 127 רמת-גן (ליד גשר התלכה) להזמנות: 7512381

לזוגות שעדיין זוכרים

★ הערב מ-22.00 שירי א"י ונוסטלגית וריקודים לתוך הלילה
★ מחר מוצ"ש – ערב רוק ובלוז עם להקת „המשפחה"
★ ביום ה' החל מ-21.30 – ערבי ריקודים עם הטוב שבטובים
מייק סקובי – דובי תיוושלמי.

לאסיבות ואירועים: תוכניות אטרקציות, מבחר מלטות וסלטים, משקאות קלים, משקה חריף ראשון, שתיה חמה ● 9,800 ש' לאיש ● הזמנות בטל. 7512381

מור הפקות בשיתוף עם ליליאן שוץ מציגים:

ענק הרוק — סולן „הקצפת"

ג'ק ברוס וחברים Jack Bruce & friends

ג'ק ברוס — שירה, בס ● רוני ליתי — קלידים ● קלם קלמסון — גיטרה חשמלית ● מארק נוסיף — תופים

שתי הופעות בלבד!

תל-אביב „מועדון ליקוויד" (קולנוע אופיר לשעבר) יום ב' 13.1.86 ב-9.30

ירושלים „בנייני האומה" מוצ"ש 18.1.86 ב-9.00

יואב קוטנר „ידיעות אחרונות" 24.1.83 „וירטואוז מרתיע... זמר נפלא... חוויה מהממת... ממוסיקאי הרוק הגדולים בעולם... אלך לראות הופעה זאת שוב".
מיכאל דורבנר „העיר" ינואר 83: „הקהל יצא מכליו... האווירה הכללית היתה של מיצוי אמיתי"

המשרד: מור הפקות, טלפון: 456394, 03-454003

פרסום בלקין

ממפים סלים

שגריר הג'אז והבלוז מארה"ב

במסעדת „אמרלד"

בית החווה הישראלית

החל מיום ב' 23.12.85 ערב ערב (פרט לימי שישי)
(ממפיס סלים וארוחת ערב) DINNER SHOW
המופע יחל בשעה 10.00 בערב. פרטים והזמנות בטל. 03-839595
„אמרלד", מרכז החווה הישראלית, מקטור 4 יפו העתיקה 836506, 03-836106

היכונו לנשף סילבסטר

האמנים טסים „אל-על" ומתארחים במלון אסטוריה ת"א.

לונה פארק

עיר השעשועים

גני התערוכה תל-אביב

חדש! לראשונה בארץ!
★ ספינת פיראטים ענקית
★ קרוסלה הוליבוד

חדש! חדש! חדש!
אקסקלוסיבי
מועדון השילון
מלון אויה

לתשומת לבך!!
למלון רון בטבריה
מספר טלפון חדש 067-90100 067-90289

מופעי תיאטרון ★ בידור ★ מוסיקה

אגוד האמרגנים והמפיקים בישראל

צוותא
אבן גבירול 30 ת"א, טל: 250156

טרומפלדור 1985
שישי 20.12 ב-15.00 ו-21.00
א' 22.12, ב' 23.12 ב-20.30

סילבסטר
31.12 ב-9.30
היכל התרבות תל-אביב

לסוף השנה האזרחית ערב שכולו בידור, עם
מוטי גלעדי ולהקתו
צוות המופע „כמו צוענ"י
★ יגאל בשן
★ עוזי חיטמן
★ יונתן מילר
כרטיסי „לאן" 247373, הדרך, קסטל, רוקוקו ובמשרדים.

נשף סילבסטר
מלון מרינה
בת-ים

זוגות זוגות
מופע בידור
למבוגרים בלבד!

האודיטוריום

יהודה פוליקר

בית ציוני אמריקה

רבקה מיכאלי / חני פאר

יהודה ברקן בוטן על בטן

המרתף הקטן

יוסי בנאי

לאורה ריבלין / עמי ויינברג
בארץ לאזוכרת

מועדון קורא ידיעות אחרונות

הגשש החיוור

גדי יגיל

יגאל בשן / עוזי חיטמן / יונתן מילר

יהורם גאון

בצחוק ודמע

חנן יובל

מני פאר / טוביה צפיר
שעשועי רוטציה

הסליק

החמאם

rapsodia romana

MIREL REZNIC

ממפים סלים

אהוד בנאי

א.א. הפקות בע"מ מציגים:

אבנר דן
אל תקרא לי פרסי

הצגת הבידור המצליחה של השנה

כתב ובים: שמעון ישראלי ★ מנהל מוסיקלי: רוני וייס
תפאורה: חיים במות ★ הנהלה: באלאנס
המשרד: 294280, 283492-03

ב-3 חודשים תלמד: חצוצרה, סקסופון, גיטרה, אורגן, אקורדיון, בוזוקי, תופים, פיתוח קול

בידור לעם מציג:

דודו פישר

מלון פאלאס

סילבסטר בכלוב

7 לילות

ידיעות אחרונות

מס. 394 • ט"ו בטבת תשמ"ו • 27.12.85


חנן יובל, „דור"


„ערב חד פעמי משותף", במעם ת"א 85


איטר קמינס, צ'טבלו, „ליטוויסקת גג"




יגאל רון, דיאן זמיר, חגה דרורי ונועם פלג, „חיילי בדיל על חומות ירושלים", תיאטרון הקיבוץ


„מיימל קומפקט", תקליט, ביקור מולדת קצר, שתי הופעות ב„לוקוסיד" תל־אביב

שישי

27.12.1985

08.15 קשת וענן: תן לי את יבנה.
08.40 מסך לספרות (יסודי): גשם יהי.
09.00 מוסיקה (ד'-ד'): מי בחלילית 6 – שפת המקצב.
09.20 לשון ותקשורת (ג'-ה'): נקודות ראות 2.
10.10 חשבון ד': בין המספרים הרציונליים.
10.30 בבית של פיסטוק שמרקי.
11.00 מדעי הטבע (יסודי): התנהגות בעלי חיים.
11.15 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – גלילה רון-פדר.
11.45 אורחות (חט"ב): כה ואת אומרת – יום שחור בשדה אברהם.
12.15 חברה ותרבות (על-יסודי): על ה' ברולים – את ואני.
12.45 מוסיקה (על-יסודי): מסע אל המוסיקה העממית של רוסיה.
13.30 זהו זה (שידור חוזר).
14.30 האוניברסיטה הפתוחה.
15.00 משולשים מוסיקליים: בריטן והקול. הסרט מוקדש למלחין הבריטי בנג'מין בריטן. הזמר פיטר פירס מספר על בריטן ועל היצירות שחיבר לקול. פירס שר אחדים משיריו של בריטן כגון: „פולי אוליבר המתוקה" ו„אל תתגאה, המוות".
15.30 בין שתי ערים (פרק ה'). לוסי וצ'רלס דרני ניסאים ויוצאים לירחדבש...




דני ליטני
„זימרת הארץ" (21.00)

16.00 ערב חדש – מגזין לשבת. מנחה: דן כרגלית.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 מעה רבנו. פרק שלישי: פרעה הקשיח לבו וסירב להתיר לבני-ישראל לצאת ממצרים...

שבת

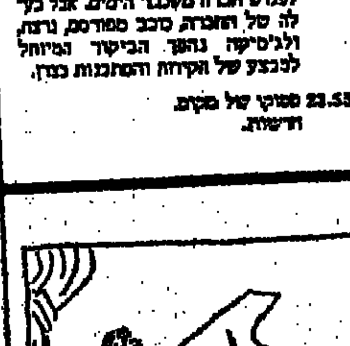
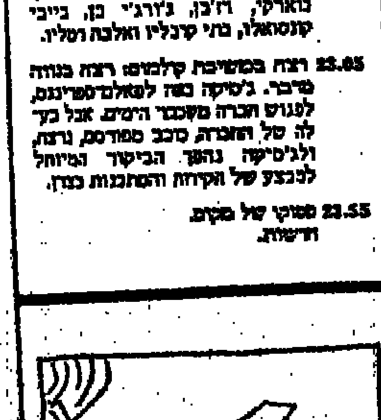
28.12.85

16.00 גבורתי השופטת: הדלקה. אש עזה פורצת ביער הסמוך לחוותו של פול, וברור שמדובר בהצתה. פול – מסיבות מסתוריות – מסרב להגיש תביעה ואליזבת (השופטת), ידידתו, מתמנה...




ג'ורג' בן
„הקול של ברזיל" (22.15)

22.15 הקול של ברזיל. התוכנית השנייה בסדרה המביאה ממיטב המוסיקה העממית של ברזיל. הפעם בתוכנית הזמרים האלה: מילטון נסימנטו, סיקו בוארקי, ז'ורג' בן, בייבי קונסואלו, בתי קרנליו ואלבה רמליו.






ראשון

29.12.85

08.15 תלמוד: שניים אוחזין – היכי דמי 2.
08.40 מסך לספרות (יסודי): גשם יהי.
09.00 אנגלית ד'.
09.20 השעה שלנו: משירי ע. הלל.
10.10 אנגלית ז'.





טלית שפירא
„יש לי סיפור" (18.20)

קיצור החדשות (ערבית).
18.32 ניבור מעלם אחר: עיר הברק של הענקים (תרגום ערבי-עברי).
19.00 יומן השבוע (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.07 להיט בראש. מצעד להיטים עבריים על-פי המצעדים של רשת גימל וגלי צה"ל...

שני

30.12.85

08.15 אורחות (חט"ב): מה זאת אומרת – יום שחור בשדה אברהם.
08.40 בלי מרדות: שווא 1.
09.00 אנגלית ח'.



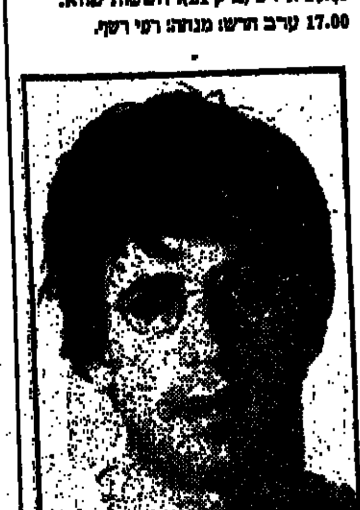

מרדוק, קיין וסמתהרסט
„הילרי" (21.30)

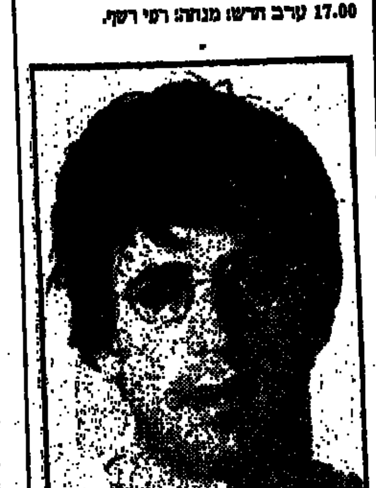
17.30 שישאר בינינו.
18.00 תקוות גדולות. פרק אחד-עשר: המשטרה תופסת את מאגוויץ'.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 סקירת תוכניות (ערבית).
18.35 ספורט (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).

שלישי

31.12.85

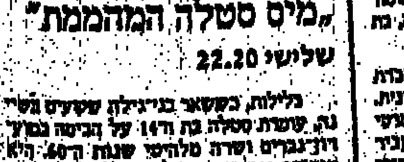
08.15 חשבון משוט ד': חזקות.
08.40 בלי מרדות (מ-ט).
09.00 אנגלית ח'.
09.20 מדעי הטבע (ח-ו): שימור מזון.





רפי רשף
„ערב חדש" (17.00)

17.30 חבורה מאוה. הגמלים מפשפשות את טומי, שברווה מהקן, ומאיה מנסה להחזירה הביתה. אבל הגמלה מעדיפה להשתעשע, במקום לעבור קשה.
18.00 באותו עניין. מנחה: יעקב גאור.
18.30 יומן השנה. תוכנית מיוחדת לסיום השנה העברית (ערבית).



רביעי

1.1.86

08.15 ארץ מולדת: אל מחוץ לגדר.
08.40 אנגלית ו'.
09.00 מדעי הטבע (יסודי): החיים בעבי החורש.
09.20 אנגלית ז'.
10.10 מדעי הטבע (ה-ו): שימור כוון.

יול ברינר
„עולם המערב" (22.05)

(תרגום ערבי-עברי).
19.00 בין ואורה לרשות (ערבית).
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.03 סיפורי ברים. יונה אליאן סוקרת את הסרטים החדשים בישראל ומארחת...

סרט קולנוע:
„עולם המערב"
רביעי 22.05

חמישי

2.1.86

08.15 מושגים ביהדות: וזאת התורה.
08.40 בלי מרדות: שווא 2.
09.00 ארץ מולדת: אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה.
09.20 מדעי-הטבע (חט"ב): התאמת הרג...



קיפי
„רחוב סומסום" (10.30)

17.00 ערב חדש. מנחה: גרשון רייכר.
17.30 סיפורים בראש. הפעם הספרים הבאים: „סיטי מחפשת בית", מאת קמי גרליק; „רויקרט", מאת רוד גרוסמן; „אני מגדל חיות", מאת ר"ר יקותיאל שרעבי; „אמיליה ויסריד", מאת ...

שישי

3.1.86

08.15 קשת וענן: אור החיים.
08.40 מסך לספרות (יסודי): גשם יהי.
09.00 מוסיקה (ד'-ד'): מי בחלילית 6 – שפת המקצב.
09.20 לשון ותקשורת א (ג'-ה'): נקודות...



סימון סיניורה
„ספירה לאחור" (22.00)

15.55 אבנוסקה: שחקן הקאובוי היה. הגורם עוסק בניאטרון הקאבוקי מכוך לעניו של אבנוסקה היה שהיה כדול שחקני הקאבוקי ביפן. מטרתו להציג את תיאטרון הקאבוקי מקצועו, והוא עושה זאת ע"י הכנסת חידושים, אך...

הירדנית

כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית (רק בערוץ 3)

שישי 27.12

13.35 כדורגל בינלאומי וספורט כללי (רק בערוץ 3).

המזה"ת

שישי, 27.12

13.00 ארחון הזראים.
13.10 חיים אחרים.
14.00 בועדון 700.
14.10 התעמלות.
15.00 סרט: קני סוגי חיים.
16.30 איש העכביש.



שישי
27.12.85

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. מישל קורט: סונטות מס' 1, 3, 5, לבסון וקנטינואו כונרי / ון דר מיר / קוסטן.

07.30 שחרית מוסיקלית. הנדל: קונצ'רטו מס' 3, לאבוב, מיתרים וקונטינואו (הולינר / בליווי התז' הקמ' האנגלית / לפרדג מרסינו: הציפרים והפרפרים של גן־העדן לפסנתר; 3 ריקודים (קרסני); א' ארגוב א' סן: וידוי (גלרון); נ' שמר: בכל שנה בסתיו גירא (נתן); א' ארגוב וא' מאנגער: מחסיך לו ערב קיץ (ויטנר) נ' שמר וס' שדה: כפות רגליך (נתן; ש' גרוניך: קוינטה (גרוניך; י' רכטר וס' שדה: עטור מצחך (איינשטיין; ד' והבי ול' גולדברג: התליל (רגן; מוצרט: חמישית הקלרנית בלה מג'ור (רה סייר / רביעיית אמדאוס; דבוז'ק: סרנדה במי מג'ור למיתרים, אופ' 22 (סיינט מרטין / מרינר).

09.30 קונצרט בוקר. שופן סונטה אופ' 65, לצ'לו ופסנתר (רה סרה / כרנטים; שוברט: המוות והעלמה: רביעיה לכלי־קשת מס' 14, (רביעיית אמדאוס; הינדמית: סונטה לבסון ופסנתר (אייפרט / גרדא בריה; שירי עם נרבריאן / אנסמבל ג'וליארד; ס' בן חיים: שלושה ילדים ללא מילים (רוזכמן / ברינינה סיבליוס: הברבור מטואונלה סואמה סמפונית, אופ' 22, מס' 3 (הפיל' של ג'יר־יורק / ברנסטיין...

נדב לויתן: „השירים האהובים", יום ו', גלי צה"ל, 18.05

מאת ראיה בלטמן; לקראת שבת: אגדות ומדרשים: שלכם בברכה: שירים וברכות.
15.00 קבלת שבת. פרשת ויחי.
16.05 עם אנשים. ד"ר יעקב גולדשטיין.
17.10 שיר לילישבת. שירים עבריים.
18.04 מוסף רדיו לספרות.

רשת ב'

רשת ג'

גלי צה"ל

רשת א'

11.30 השכלה ודעת לכל. „ברוהבא".
12.05 ליבי במזרח. שירים וניגונים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. נוה יעקב.

שבת
28.12.85

קול המוסיקה

בוים / הקמ' האנגלית: רודריגו: פנטסיה לבן אצולה (רומרו / הסימפ' של לונדון / פרבין; באך: קונצ'רטו להליל, אבוב, כנור וכלייקשת, (סולני באך הגרמנים / וינשרמן; בטהובן: סונטה מס' 4, לצ'לו ופסנתר (הארל / לויין; ויואלדי: קונצ'רטו כרו מג'ור לבסון ותז' (קגאווה / להקת טוקיו) (ברליוז 3 קטעים מתוך קללת פאוסט (תז' פילדלפיה / מינש).

09.00 בין חברים. מתולות לכיים מאת יאנאצ'ק, היצירה לא שלו; מוסיקה למותו של היידן בניצוחו; היידן: סלווה רג'ינה.

10.00 קונצרט חשבת. מנצח: דור שלון / מנינה ולצמן, פסנתר. מוצרט: הפתיחה חליל הקסם; מוצרט: קונצ'רטו בסי במול מג'ור לפסנתר ותז'; רחמנינוב...

רשת ב'

רשת ג'

גלי צה"ל

רשת א'

ראשון
29.12.85

קול המוסיקה

מלוס־אנג'לס / מרינר.

07.30 שחרית מוסיקלית. פרוקופייב: סימפוניה מס. 1, הקלאסית (התז. הסימפ. משיקאגו / ג'וליני); מוצרט: סונטה בלה מג'ור (ארונסקי; רגר: ואריאציות ופוגה על נושא של מוצרט, אופ. 132 (התז. הסימפ. מכמברג / קיילברת; צ'ייקובסקי: סוויטה תזמורתית מס. 4, אופ. 61, מוצרטיאנה (תז. פילהרמוניה / טילסון־תומס; בריטן: מבוא לתז. לבני הנעורים (התז. הפיל. המלכותית מליברפול / גרובס).

09.30 קונצרט בוקר. באך: סוויטה תזמורתית מס. 4, ברה מג'ור (תזמורתו הקמ. של פאייאר; שנברג: פיירו לונר (עציון / קבוצת נגנים רוני ליידריקליט; ברהמס: קונצ'רטו מס. 1, אופ. 15, לפסנתר ותז. ...

בועז שרעבי: „הכל והב", שבת, רשת ב', 11.05

15.05 דרכי אדם. אני כולי בכוכבים, הסופרת תירזה אור.
16.05 אין מקום אחר. מוחמד ע'נאים.
17.10 בימות ובדים. בעריכת יובל מסקין.
18.00 רדיודרמה. פיתויו של פילוקטט, מאת מאיר ויזלטיר. משתתפים: מיכי...

רשת ב'

רשת ג'

גלי צה"ל

רשת א'

12.05 שיר ומזמן, מבחר שירים מזרחיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין. שירים הם חברים של ספורים: נומות חתן של זוהר, מאת מאיר שליו מחליקים של כסף, מאת מרי מייספרודג'ג לקראת עידוד.

שני
30.12.85

קול המוסיקה

באך הגרמנים / וינשרמן.

07.30 שחרית מוסיקלית. ק'פ'ע' באך: סינפוניה מס' 4, בלה מג'ור (הקונצרט האנגלי / פינוק; קאלקברנר: חמישיה גדולה לפסנתר, קלרנית, קרן, צ'לו ובס, אופ' 81 (כהם / בלום / הווארד / סרי / לויין; דבוז'ק: קונצ'רטו לפסנתר ותז', אופ' 33 (פירקושני / התז' הסימפ' של סנט־לואיס / זיסקינד; גרינג: סמפוניה בדו מינור (התז' הסמפ' של ברגן / אנדרסן).

09.30 קונצרט בוקר. לואיג'י ג'אנלה: קונצ'רטו לחליל ותז' (רמפל / הסוליסטים מונטנו / סימונה; קסטלנואובו־טדסקו חמישיית קלרנית, אופ' 143 (ברנר / + רביעיית זגרב; סיבליוס: קונצ'רטו לכנור ותז', אופ' 47 (ליקין / תז' פילהרמוניה / אשכנזי; ברהמס: ...

מנשה לבין: „תזמורות כלי־נשיפה", יום א', רשת ב', 22.05

14.45 לילדים הגדולים. חתול בשק, ילקוט כליבו.
15.30 עולם המדע. בעריכת יוסף כרגין.
15.55 ספר חדש. סקירה.
16.05 השבוע שלי. עם יוסף לפיד.
17.20 האוניברסיטה הפתוחה. מעולם ה' כימית.

גבריאל כמוות: „מאולמי הקונצרטים", יום ב', קול המוסיקה, 18.30

רג': ספור השבוע: כינה ביזורה, מאת רות ירדניצ'ק.
15.00 לילדים הגדולים. חי, צומח, דומם.
15.25 הבוור עגל. ספורט לנוער.
15.55 מאוצר הספרים. סקירה.
16.03 רדיודרמה...

רשת ב'

רשת ג'

גלי צה"ל

רשת א'

12.05 עמי המזרח. מבער מוטבים מזרחיים.
14.06 לבת ולבן ולכל המתעניין...
21.30 אוניברסיטה משודרת. סיחות על המוסיקה של המאה ה־20.
22.05 על הרבש ועל הכיסאר.
23.05 שעת ערבית. עם ערבים בישראל.
00.05 ציפורי לילה נודדות.

שלישי
31.12.85

קול המוסיקה

מתוך הכפר הראשון של הפנטזי הבוכווה (הורוביץ).

07.30 שחרית מוסיקלית. היידן: קונצ'רטו מס' 4, לקרן ובלייקשת (קלבגנד / התז' הקמ' ע"ש פרנץ ליסט / רולה; באך: קנטטה מס' 134 וכולנים / מקהלת הנערים מהנובר / קולגיום וקאלה / קונסורט לאונהרט / לאונהרט; מוצרט: קונצ'רטו מס' 8, בדו מג'ור, לפסנתר ותז', (סרקין / הסימפ' כלונדון / אבארו; שוברט: סימפוניה מס' 7, בדו מג'ור (הסימפ' בברלין / ...).

09.30 קונצרט בוקר. הנדל: קונצ'רטו בלה מג'ור, לאורגן ותז' (פרסטון / הקונצרט האנגלי / פינוק; ...

דבורה עומר: „לבת ולבן", יום ג', רשת א', 14.06

15.23 השכלה ודעת לכל. ברוכבא.
15.55 ספר חדש. סקירה.
16.05 בשידור תעודה. קוכונה בעיר.
17.20 האוניברסיטה הפתוחה. גנלות לקוסמיות.

רשת ב'

רשת ג'

גלי צה"ל

רשת א'

21.50 אוניברסיטה משודרת...
23.05 על הרבש ועל הכיסאר.
00.05 ציפורי לילה...



הערב בטלוויזיה

„סוונגאלי": המורה כמהפנט

מאת נחמן אינגבר

חסי מורה ותלמיד, יחסים בין אמן שבעיניסיון ואנזיניתיהיל, יחסים של פיתוי, התלכנות, מיש־חקי־כוח־ואהבה. יחסים של חדירת נפש אחת, בטווח בעצמה וכדרכה, אל נפש אחרת, חששנית, הססנית, בלתי־מנוסה. יחסים שאפלטון כבר הגדיר כיחסים אירוטיים ביותר.

אחד הביטויים המפורסמים ביותר לנושא זה בספרות העולמית הוא הרו־מן „טרילבי", שכתב הסופר והצייר האנגלי ממוצא צרפתי, ג'ורג' דה־מו־ריה (והידוע גם בזכות של סופרת פופו־לארית בימינו - דפנה דה מוריה שכתבה, בין היתר את „רבקה" ואת „פונדק ג'מאיקה"). דה־מוריה קרא לספרו, שיש בו ודאי יסודות אוטו־ביוגראפיים מובהקים, „טרילבי", על שם הגיבורה הצעירה והיפה. אולם, מה שהצליח הספר לעשות הוא דווקא להחדיר את המינוח „סוונגאלי", שמו של המורה המהפנט, כמונח נפוץ בש־פות רבות. הכוונה במונח זה לאי־שיות־יוצרת מהפנטת, מאיימת מעט, היודעת לגלות את ניצוץ היצירתיות בתלמידיה, אך החודרת בכוח עוצמתה העל־טבעית לתוך נבכי הנפש של התלמידים. כך, לדוגמה, כשאנו נתק־לים במערכות־יחסים נוזדות, לא טב־עיות בין מורה לתלמידה, בין אמן וקן ומכוער לכוכבת צעירה ויפה, אפשר להשתמש במונח זה. בקולנוע השתמ־שו במונח „סוונגאלי" כדי לתאר, לדוגמה, את טיב היחסים שבין הבי־מאי בוריס סטילר לתגליתו גרטה



אן יוזל, משחק תיאטרלי מרגש

גרבו, או בין הבימאי יוזף פון שטר־נברג לתגליתו מרלן דיטריך.

לסרט גירסה קולנועית־טלוויזיו־נית לספר של דה־מוריה, שהיא מן ראוי אחד העיבודים הגרועים ביותר לספר זה. [illegible]

עמי ברקמן:
האיש [illegible]

בפסטיבל עכו 81' הוא עשה את ה„קוקונר", מיבוק מלוויין־תיקשורת אחר. בעכו 82' – את „צלם צל". בתליחי 83' – את „קוביה וגליל" ובסוכות אותה שנה הקים את „הכתם השחור" בלב־דיזנגוף. עמי ברקמן, צייר ואיש־תיאטרון ומי שניסה – והצליח – לגשר בין האמנות הפלאסטית לבין הבימה, יוצר בעל ידי־זהב, עם מזוודה מלאה תוכניות, הלך החודש לעולמו והוא בן 36

מאת עמנואל בר קדמא

צנת ה„קוקונר" נחתה כאפתעה על באי הפסטיבל־לתיאטרון־אחר בעכו. השנה היא 1981, ועכו עוסקת במיתוסים. תיאטרון שמחפש את הטקס, את הפולחן. פסטיבל של בין הרימרומים. ב־1982 יתרחשו אירועים, שיכתיבו את התפנית הפוליטית של התיאטרון הזה, כמו של התיאטרון האחר. פסטיבל 82' יתרחש בעיצומה של מלחמת־לבנון, בתום הקיץ של ההפצצות המאסיביות על ביירות. שבועיים אחרי סברה ושתילה. פינוי והריסת פיתחת־רפיח, אפריל 82', עדיין טראומה. אבל, אנחנו עדיין ב־1981. הכל עוד לפנינו.

חגיגות־אירדוד בעיצומן. התיאטרון, כאמור, מחפש את עצמו. הולך לאט, תר אחרי מקורותיו. מיסטיקה יהודית, חוזה אל הרחם, פאטאליזם, פמיניזם. הכל כתיאטראליות אקספרסיבית, עמוסה והדמי־טית. תיאטרון־נטו. ולתוך זה – ה„קוקונר". מיבוק מלוויין־תקשורת אחר. מה זה „קוקונר"?

מין תוויין, שמרחף באוויר ומתווה קווי־רישום דימיוניים. הוא פועל בתוך חללים מסומנים, לפע־מים על־ידי אנשים ולפעמים על־ידי חומרים. רכים וקשים. אנשים מטביעים בחומר את טביעת־ידם, את טביעת־גופם.

אני חושב, שזהו, כללית, ניסוח של עמי ברקמן. אמרתי, מיבוק מלוויין־תקשורת אחר. האמנויות הפלאסטיות היו, ב־1981, הרחק מעכו. האמנויות הפלאסטיות חיפשו את התיאטרון. הלכו וגיששו אותו בגוף, בידיים. מיצג ואמנות־גוף הם מושגים שיושבים על גבול התיאטרון. עדיין בתוך המוזיאון והגלריה, אבל ככר עם רגל אחת על בימת־התיאט־רון. עמי ברקמן עשה את הקפיצה הזאת.

ברקמן וקבוצתו הביאו לעכו 81' תיאטרון של צורות פלאסטיות. האלמנטים: גוף־האדם, בדים, מיסגרות־עץ, תנועה, מוסיקה. לשון פיסולית, המצטרפת למסר תיאטראלי. מי שהלך לשם בין „חופה שחורה" לבין „מדיאה היהודיה", תפס פאזה מעולם אחר.

כדבר אחד לא היה ספק: ברקמן הוא יוצר רציני ביותר, שרק התחיל לדבר. אחר־כך היו עוד יצי־רות. „צלם צל", בעכו 82', הביא העמקה של „קו־קונר". שנה לאחר־כך, המיפגש הבינלאומי בתליחי. הקבוצה מעלה את „קוביה וגליל". ברקמן שומר על מעגן־אם באמנות הפלאסטית. ועבודה אחרונה: בסוכות 1983 הוא מעלה את „הכתם השחור", מיפ־רש־בד שחור, ענק־מידות, בחלל הפנימי של לב־דיזנגוף.

עמי עדיין לא הספיק ללכת הנתוק בשביל שהת־חיל לסלול לעצמו, וניגמר. עמי ברקמן, 36, הלך החודש לעולמו. בימים אלה – השלושים.

אני מוצא את עצמי על דירת־גג בלב תל־אביב. ביתה של רחל, אחותו. הם עבודו יחד. אני מדפדף בקלאסרים. קלאסרים עבים, מסודרים להפליא. גיליונות עטופים במעטפות־פלאסטיק. כתב־יד קטן, מסודר, ולמרות ניקיונו – קשה לפיענח. כסי־ביר, משלים ופותר ציורים, רישומים, שירטוטים, דיאגראמות, איורים. היצירות שהיו, היצירות שת־בואנה. לברקמן היה הכל ברור. כשתבוא השעה, הוא רק יפתח את הספר וזה יהיה מוכן. האיש הזה ידע לחבר יחד השקפת־עולם אמנותית עם דימיון חזותי. אחר־כך, תאמר רחל: אין לך מושג איזה כמה דומה היה הדימוי על הנייר למראה במציאות.

רחל באה מתיאטרון־הבובות. עמי, האח הגדול, התבקש, יום אחד, לסייע לה לעצב פנטאזיה רהפ־נית ליצירה עוברת. „או.קיי.", אמר, „נפתור את הבעייה". משם המריא ונחת במקומות אחרים לגמ־רי. כך נולד ה„קוקונר".

„זו היתה גדולתו של עמי", אומרת רחל, „ידע לתת פתרונות טכניים לכל פנטאזיה. החלום הדי־מיוני הפך אצלו לתוכנית־פעילה. בעצם, בעודו עובד על עבודה אחת, כבר חשב על מה שיביא אחר־כך. הוא היה מודע לרצף. ידע שכל עבודה היא תלויה בתוך שרשרת, וביקש שליטה־מראש על כל התוליות".

עמי גדל בבאר־שבע. הורים גרושים. עמי ושתי אחיותיו גדלים אצל האם. היום אומרים: הוא גדל בשדה, במידבר. לא בתי־הספר – המתהלפים תדיר – עיצבו את אישיותו. אם כבר מדברים על ביו־גראפיה, עמי לא אהב לדבר עליה. אדם סגור היה, גם בנושא הזה. כדי להתחמק, היה ממציא לעצמו מדי־פעם ביוגראפיות חדשות, מקוריות. „החיים הם סקיצה בלתי־מחייבת", היה אומר בחיוך. הוא נדד־רים, שנה בנאות־זוכר, שנה בקיבוץ. תמיד היו לו שתי ידיים ימניות. התשיב את איכות־הביצוע. פרפקציוניסט. ירש את זה מסבא, איש עם ידי־זהב. תקופה מסויימת הועסק באופה. היה אופה חמש חלות – ומעצב צב. עוד חמש חלות – מעצב ארנ־בת. בסוף פוטר, המעסיק רצה למכור חלות, לא ארנבות.

דימויי־החיות לא היו מיקריים. אהב חיות והיה קשור אליהן. כשהיה קטן רצה להיות וטרינר של ג'וקים. פעם חבש ג'וק שנשברה לו רגל.

רק אחר־כך הפך לצייר. למד שנה – אולי פחות – כלבר – בבצלאל. „היה", אומרת ידידתו, טובה סראל, „אוטודידאקט. למד ישירות מרמבראנדט, גדול הציירים בעיניו. שלט היטב בכל הטכניקות: דפס־בהסד, דידשואו לא היתחייך לאף קליקה מקו־מית. לא ישב בבתי־הקפה הנכונים. לא הלך לפתי־חות הנכונות. אסכולה של איש אחד. מאור נאמן לדרכו האישית. זאב בודר". בכליואת, יש לו סארינבר אמנותי: מיטי מזרחי. גם היא אמן, יצור עד אייבם כדרך בין האמנות הפלאסטית לבין התיאטרון, אתגול בתליחי ומהר, אם יימצא המי־מון, בפסטיבל הישראלי לתיאטרון.

כצייר, היה אקספרסיוניסט. ביתפרץ. שירום רקו בצבע. עבודות בעוצמת תנועה. „ההפיצציות על הבר", הנדרתה של טובה סראל. כתב רפי לביא על ציור של עמי: „הציור מעיד על שליטה בטכני־קה ובחומר, שלא רואים דוגמתה רבות כיום". יופי.

באיש־תיאטרון, היה מתיישב מאוד. דצירות – פרוייקטית, גיאומטרית, פונקציונאליות. נקודות, קווים, עיגולים, ריבועים, קיביות. צורות ונפחים – והיחסים ביניהם. הכל תחת שליטה קפדנית. „אני הנגר", אמר על עצמו בהקשר זה, „אולי מהנדס. לוקח שני ברגים ומסביר ומתבר. לוקח שני לוחות ובונה מין קופסה". לדברי מכריו, זה הלך הרבה יותר טוב עם האיקיות בקרינת־הפלוות – „שלווה של פלאחים", לפי אחת ההגדרות – של האמן. לפי הגדרה אחרת – „מים שקטים".

למקושקשים יש מיפרעה. הם עוקים, כראש, רושם יותר אינטליגנטי. עמי ידע, כבעד לווגיות ה„תכבות", להקרין הבוקים נמוריים. מעילדות, ילקוטיגב. משהו אנטי־בורגני. לא התשיב את הזיקניות החומרית והתגודר בצניעות, אפילו לא היה נזיר. היה איש־חבורה משעשע. מספר־סיפורים. היו לו תמיד משלים ומעשיות. את השקפת־עולמו היה מעביר באמצעות דימויים, אגדות, מיכתבים. לאחרונה, דיבר על קיבוצי־בספר של כל הסיפורים הללו. עמי היה יוצר בעל ראייה פילוסופית מקיפה. היתה לו השקפת־עולם מגובשת ותיאוריות מקי־ריות. למרות היצירה של כל השכלה־גבוהה כמו סית – והוא גם לא אהב במיוחד לקרוא – היה בעל כושר־הבינה מקורי ומדהים.

עמי ברקמן הציג כעט מאוד כצייר. לא הכירו אותו. לא היו לו כמעט סוף מצובים. עם ה„קוקונר" כבר היה יותר קל, אפילו עדיין יגע לגמרי. נשלב במריע, נעזר על־ידי מוזיאון־ישראל. אבל, מיזמה של תוכנית אחת עדיין לא הבטיחה את זו שאחריה. והצלחות הגדולות ביותר לא כיסו את עצמן. אמנות כזאת היתה זקוקה לעריקת־זיים מתמידות. אני יודע, שהוא חופש את כל הדרכים האפשריות להעלות את יצירותיו. אולפנות קטנים, בימות ועיזיות, גלריות פרטיות והכל. גם קבוצות־תאנשים שעברו עימו לא היו יציבות. „הוא לא מצא את הקבוצה האידיאלית", אומרת רחל.

לפני שנתיים נתגלה גידול־סרטני במוחו. עד אז, איש בריא. קסית. כי היה לו „אולקס שניתן להבנים ודכו את הראש ולהגיע התאבה", גם דגל סגולה פוותר המילחמה. למרות זאת, גורלים קיץ וחורף, ארבעת ניתוחים, ובינינתם פעילות. לאחר־כת, כאילו פרץ איזה מחוסם. הציג עוד במוזיאון תל־אביב. אחר־כך, הוזמן להשתתף בפסטיבל הבי־נלאומי לתיאטרון־בובות בשארלוויל, צרפת. תגלות לאחרונה, כמו איכבתים ושרים, שנתנו לו סיפוק־ושלווה בעיקבות המחלה הדרמית – גם־ מר.

בתקופה האחרונה, שעברה לו כמותו הקשה את עצמו לעשות סדר בניירותיו. כאילו ראה צו־רך לסגור מאה אמנותית. „סידרתי את האוהל, קיפלתי את יתדות־היד, נרחתי את כלי־הנשק", אמר. „עשיתי מה שכל אינדיאני עושה לפני מותו. לשרותתי המגורים".

הצגת ה„קוקונר" בפסטיבל עכו 81'. אנשים מטביעים בחומר את טביעת־ידם וגופם

פאריז פלוס
חוה קארין, פאריז

הסודות של הוסטר

השחקן והצייר (36) והמקסים פראנסיס הוסטר אינו יורד מכותרות העיתונים וממסכי־הטלוויזיה. מאז נתגלה על־ידי הכימאית נינת קומפאנז, שהיה גם ידידתו הקרובה, הוא הלך מהצלחה להצלחה. מאז שהתקבל לתיאטרון הלאומי, ה„קומדי פראנסז", שיחק בתפקידים ראשיים בלבד. כשעזב, אחרי 10 שנים, נחטף לקולנוע ולטלוויזיה ושיחק בעשרות סרטים, בין השאר „נישאתי לצל", „ראש משפחה" ו„שומת הלם". אך, הוא עדיין משוגע לתיאטרון. זה שנים הוא חולם על להקה ומקום משלו. אלא, שלשם כך נחוץ כסף רב. לאחרונה העבירו לרשותו השחקן־הפנטומימאי דאן־לואי באר ורעייתו השחקנית מדלן רובינזון את תיאטרונם, „הרונד־פואן". הוסטר ולהקתו מעלים בו את „צייר" של קורטי. הוסטר ביים ובשחק בתפקיד הראשי, רודריגו, הביקורות מעורבות, אך הקהל נוהר בהמוניו.

בראיון ל„פראנס סואר" הסגיר הוסטר אחדים מסודותיו הכמוסים, האישיים. כך סיפר, כי כיוון שאין לו ריהוט משלו, הוא מתגורר בחדר־השחקנים בתיאטרון. גם אמר, שכיוון שאין לו איפה להחליף בגדים, הוא נוהג ללבוש את בגדיו על הפיג'אמה... „סוד" נוסף: למרות שהוא מפוזר, מעולם לא שבר ולא איבד את מישקפיו, אותן הוא חובש זה 25 שנה. הוא אלרגי לחבל ולניתוחיים ולכן מחלק את הורים הרבים המשוגרים אליו אחרי ההצגות בין חבריו, הוא מאמין באסטרולוגיה [illegible]




הוסטר. [illegible]

עירום־אם – [illegible]

[illegible]



רביעי
1.1.86

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. באך: פנטסיה ופוגה בלה מינור (גרינפלד); שומאן: הפתיחה בנפרד (התז' הסימפ' משיקאגו / ברנבוים).

07.30 שחרית מוסיקלית. באך: קונצ'רטו ברנדנבורגי מס' 5 (קינקייר / ברוסי־לוב / זלנטי / תז' פילדלפיה / סטו־קובסקי); שומאן: קונצ'רטו לצ'לו, אופ' 129 (רוסטרופוביץ' / התז' הפיל' מלנינגרד / רוז'דסטבנסקי); בטהובן: סימפוניה מס' 4, אופ' 60 (התז' הסימפ' משיקאגו / שולטי); צ'ייקובסקי: סרנדה לכלי־קשת, אופ' 48 (התז' הסימפ' הלונדונית / סטו־קובסקי).

09.30 קונצרט בוקר. מוצרט: דיברטימנטו במי במול מג'ור (שטרן / צוקרמן / רוז); שומאן: אהבת המשורר, מחזור שירים (פישר־דיסקאו / הורוביץ); גריג: קונצ'רטו לפסנתר ותז', אופ' 16 (וולצמן / תז' סימפ' ים רשה"ש / דחליך); ברהמס: סימפוניה מס' 3, אופ' 90 (תז' פילהרמוניה / ג'וליני); באך: סוגה בלה מינור (סאנכוס).

12.05 אמנים באולפן. גלילה ריבנר, פסנ־תר. סקרלטי: 3 סונטות; ת. הולד־היים: 12 ווסות לפסנתר; באך: סוויטה אנגלית, מס' 6, ברה מינור.

13.00 קונצרט צהריים. ק. פ. ע. באך: סימפו־ניה מס' 4, בלה מג'ור (הקונצרט האנגלי / פינוק); קאלקברנר: הומ־סיה גדולה כלה מינור, לפסנתר, קלרנית, קרן, צ'לו ובס, אופ' 81 (כהם / בלום / הווארד / שרי / לויין); דבוז'ק: קונצ'רטו בסול מינור, לפסנ־תר ותז', אופ' 33 (פירקוסני / התז' הסימפ' של סנט־לואיס / זוסקינד); גריג: סימפוניה ברו מינור (התז' הסימפ' של ברגן / אנדרסן).

[illegible]

אהרון חרליך: „ליטורגיקה 85", יום ד', קול המוסיקה, 20.30

רשת א'

11.30 השכלות [illegible] שונות.

12.03 מזרוי [illegible]

14.06 לבת [illegible]

15.00 התלוסף [illegible]

15.55 מסצר [illegible]

16.05 מעריב [illegible]

17.20 האוניבר[illegible]

18.06 מנחת [illegible]

18.47 פרקי [illegible]

22.05 חבר מא[illegible]

רשת ב'

[illegible]

רשת ג'

[illegible]

גל"י צה"ל

[illegible]

חמישי
2.1.86

קול המוסיקה

07.07 בוקר טוב. ביזה: הנערה מארל, סווי־טה מס' 1 (תז' פאריס / ברנבוים).

07.30 שחרית מוסיקלית. כרבר: פתיחה בי"ס לשערוריות (תז' פיל' של ניו־יורק / שיפרס); קסטלנואובו־טדסקו: קונצ'רטינו לגבל ותז' אופ' 93 (מישל / תז' בית אופרה של מונטה קארלו / רה אלמירדה); שטולץ: 2 שירים (באו־ברא); טיפט: סונטה ל־4 קרנות (רבי־עיית בארי טקול); ליסט: הולות אה־כה (ברנבוים); דליב: 2 שירים (היל ג'ונסון); אברהמסן: ליל חורף וכינפר־ניטה של לונדון / קוסון; רוסי: מתר־לות (ומרי קמראן / איתן); דב כרמל: אוסטינאטי (תז' סימפ' ירושלים רשה"ש / דיסר); רביסי: אביב ותז' הרדיו השוודי / ברתיני).

09.30 קונצרט בוקר. פוצ'יני: קפריצ'ו סימ־פוני (תז' רדיו ברלין / שאי); מיקלוש רוזה: קונצ' לצ'לו ותז', אופ' 32 (שטרק / תז' פיל' של מינכן / עצ־מון); סמטנה: בלאניה; ברוקנר: הל־גולנר ומקה' גברים משיקאגו / תז' שיקאגו / ברנבוים); ווהן וויליאמס: קונצ' לשני פסנתרים (ורונסקי וכבין / תז' פיל' של לונדון / בולט); גולד־מרק: סימפונית החתונה הכפרית (תז' [illegible]

[illegible]




דן שילון: „...בכון לעכשיו", יום ה', גלי צה"ל, 09.05

14.06 לבת [illegible] תוכן [illegible] עומר.

14.45 לילדים [illegible] חתול [illegible]

15.25 עזריה [illegible]

15.30 קתדרא [illegible] לי, אר[illegible] בניה ב[illegible]

15.53 ספר ו[illegible]

16.05 צומת [illegible]

17.20 האוני[illegible] למתחיי[illegible]

רשת ב'

[illegible]

רשת ג'

[illegible]

גל"י צה"ל

[illegible]




גדולה מן החיים

"שפע", מחזהו של דוד הייר (שהוצג בתיאטרון באר־שבע) — בגירסה קולנועית. במרכז הסרט "הרבה ולא כלום", בכיכובה של מריל סטריפ, אשה בלתי־שיגרתית, תאבת־חיים ובועטת במוסכמות, שאחרי שורה בלתי־פוסקת של ניסיונות להגשים את עצמה ולחיות על־פי רוחה וערכיה, מובסת על־ידי המציאות. הסרט, הבנוי מרצף של אפיזודות, מבליט את הבעייתיות שבין התיאטרון והקולנוע יותר מאשר פותר אותה

הרבה ולא כלום הוא השם העברי, המוזר וסר־הטעם, שניתן לסרט האמריקני־בריטי־אוסטרלי, שנעשה על־פי מחזהו המעניין והיפה של דוד הייר – שכבר הוצג אצלנו פעם בתיאטרון באר־שבע – "שפע". אילו הייתי רוצה להיות מרושע הייתי אומר, שהסרט נאמן מאוד לשמו העברי: הרבה – אך לא כלום. אך, מכיוון שאיני אמור לכתוב ביקורת, אציין לגנאי רק מינהג בלתי־מוכן ובלתי־מוצדק זה – להחליף ולסרס שמות. מזלנו הפעם היה, שלא קראו לסרט "איזה מין משוגעת" או "תרגיל לפסיכית מתחילה".

הסרט אפיזודי במיבנהו, ממש כמו המחזה שעליו הוא מבוסס. סוזן טרהרן (מריל סטריפ) היא אנגליה צעירה ותאבת־חיים, בשירות המחתרת הצרפתית במילחמה־העולמית־השניה. חוץ מתחושת הסכנה והשותפות בהיסטוריה ובעשיה שהיא מרגישה, היא גם מכלה ליל־אהבה שלא יישכח עם סוכן בריטי בשם לזר (סם ניל), הבא ונעלם כלעומת שבא. ליל־אהבה זה יאיר את שעותיה הקשות בעתיד. דבר לא ישווה לו עוד מבחינת ההתעלות, הנעורים, התיקוות, המשמעות.



מריל סטריפ וסם ניל ב"הרבה ולא כלום". ליל־האהבה החוזר הוליד את האכזבה הסופית

אליזבת השניה עולה לשילטון. סוזן מחליטה שהיא רוצה בילד ובוחרת לעצמה מכר בן מעמד־הפועלים, מיק (סטינג מלהקת "פוליס"), שיעשה את העבודה. כשהיוזמה נמשכים הניסיונות והיא אינה מתעברת. היא רבה עם מיק ונלהט ההאשמות ההדדיות יורה צרור כדורי־אקדח בתיקרה. היא מובהלת לבית־חולים לחולי־נפש. ברוק בא לבקרה.

סוזן וברוק, דיפלומט עולה בשירות־החוץ הבריטי, נישאים. הימים ימי מיבצע־סואץ הכורים לשמצה. סוזן נגד. בהתפרצויותיה נגד המילחמה היא מעמידה בסכנה את הקאריירה של בעלה. ברוק נשלח הרחק מן הבית, לשגרירות בירדן. סוזן נרגעת שם מעט, בעיקר בגלל החיים המשעממים וגלולות־ההרגעה שהיא נוטלת בסיטונות.

היא חוזרת לאנגליה. נישואיה הכושלים לברוק באים לידי סיום דרמאטי. שוב היא מאושפזת. היא מנסה לשחזר את עברה ונעוריה באמצעות בילוי לילה־חוזר עם לזר, ששב ומופיע בחייה. הניסיון אינו עולה יפה: שניהם עייפים, מאוכזבים, מנוצחים ע"י החיים. סוזן נשארת לבדה במלון עלוב על חוף־הים, מסוממת, מיואשת, אבודה.

דוד הייר כתב מחזה מבריק על נעורים, על חוסר יכולת להתבגר, על ההתנגשות הבלתי נמנעת בין רצון והתלהבות לבין המציאות והכבליה. הוא צייר פורטרט מרתק של אשה בעלת יכולת, שאינה מצליחה לממש את כוחה. הוא כואב את כוח התברה, המסוגלת לנצן את כל החלומות והאידיאלים. במחזהו האירוני הוא סוקר את שנות הצנע והשפע של אנגליה לאחר־המילחמה ואת השפע

נער פוגש נערה

"נער ונערה". סרטו הראשון של בימאי צרפתי צעיר — האם המלך הוא עירום או שזו באמת פנינה?

ש סיכוי מסויים, ש"נערה ונער" יהיה הסרט המדובר ביותר בעיר בימים – או שמא בלילות – הקרובים. השאלה היא, אם יהיה זה בהקשר לאמנות ולקולנוע, או בהקשר־צמוד לאמו של הבימאי או לזו של המבקר שימליץ על הסרט.

זהו סרט ראשון של בימאי צרפתי צעיר, לאוס קאראקס (23), שהוקרן לראשונה בשבוע־הביקורת בפסטיבל קאן 84' וזכה לביקורות טובות, אם־כי לא מחייבות, בלתי מוגדרות, מופשטות, כמעט כמו הסרט עצמו. לדוגמה: "יצירה מסוגננת מאוד... שימוש נהדר במצלמה... פסקול מושלם... מטאפורות חזותיות מדהימות... חותם אישי של בימאי רגיש, מקורי, מוכשר, מעורר, יסודי, מעמיק... פנינה". אם תורשה לי הערה היסטורית, ביקורות אלה דומות מאוד להערותיו של הקהל שחזה לראשונה בבגדי המלך החדשים. כדאי לזכור, איפוא, שהילד הקטן שצעק "המלך עירום" הוא זה שצדק.

ליה הוא נוהג לרשום את החוויות הראשונות בחייו: "ניסיון ראשון לרצח". במסיבה משעשעת ודקאדנטית־מדורה פוגש אלכס את מיריי. היא רוצה להתאבד. הוא, לעומת זאת, מתאהב בה ונכנס לפרטים גינקולוגיים מעניינים. מאוחר יותר, כלילה הפאריזאי המתמשך, הוא מטלפן אליה. היא אינה עונה. הוא רץ לביתה. כשהיא רואה אותו, היא מחביאה בחיקה זוג מספריים, שבאמצעותם תיכננה להתאבד בפרק־דם. הוא מחבק אותה חזק־חזק ומחדיר עמוק־עמוק את המספריים. סוף. נסכים כולנו, איפוא, שהעלילה באמת לא חשובה.

הסרט צולם כולו בלילה. הוא מואר בקפדנות, בצורה מסוגננת ומתוכננת, והקומפוזיציות מאורגנות היטב.



באריזה ב"נערה ונער". מסע בשחור־לבן.

ברודוויי פלוס
יהודה סתיו, ניו־יורק

תחיית מועדון־הכותנה

תיאטרון "לה מאמא" אינו חדל להפתיע. מה שנחשב תמיד למרכז התיאטרון הניסויי והאוונגארדי עשה השבוע כביכול צעד מרחים לאחור. על־פי מיטב המסורת של המיוזיקלס הגדולים של ברודוויי, מעלה התיאטרון עכשיו רביו עשיר ומסוגנן, המצדיע למועדוני־הג'אז של הארלם בשנות העשרים.

התפאורה, הכוללת את הבימה ואת האולם באותו, היא שיחזור של ה"קוטון קלאב" (מועדון הכותנה), מועדון־הג'אז בהארלם, ששימש מקום־מיפגש לעלית־הממון, לגאנגסטרים, לסנובה האינטלקטואלית ולכוכבי הבידור של אמריקה. המושבים נעקרו ובמקומם הוצבו שולחנות וכיסאות. מן התיקרה משתלשל ברור־מראות ענק, המפיץ זוהר מרצד על הקירות. על הבימה מפנות נערות בחישוקי טפט, ואמנים – כולם כושים – מופיעים בדמותם של ענקי־הג'אז דיוק אלינגטון, לנה הורן, בוב קאלאוויי ואחרים. בין קטע לקטע מוזמנים הצופים לצאת במחול על רחבת־הריקודים.

יחד עם זאת, אין זה עוד מופע נוסטאלגי. לא כ"לה מאמא", המופע, הנקרא "קוטון קלאב גאלה", נושא את החותמה הייחודי, הבלתי ניתן להגדרה, של הלן סטיוארט, הכוהנת הגדולה של התיאטרון המודרני בניו־יורק. סטיוארט כבר העלתה מיוזיקל זה לפני 11 שנים, עם רמזים וסמלים ברוח שנות השבעים. ההפקה הנוכחית עשירה יותר, מלוטשת יותר, עם שינויים וחיצים אקטואליים המכוונים לחברה הניו־יורקית של שנות השמונים. אחד האורחים הבולטים בערב הפתיחה היה הבימאי פרנסיס פורד קופולה, שהחיה את המועדון המפורסם בסרטו האחרון "מועדון הכותנה".

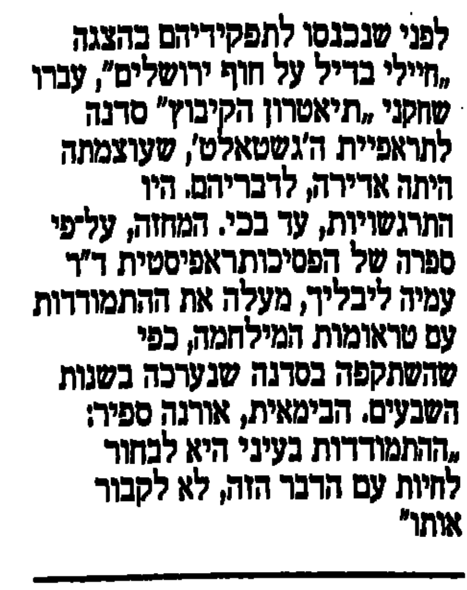
גיבור ווטרגייט חוזר

גורדון לידי מתגעגע לזרקורים. הוא התפרסם, לפני כתריסר שנים, כפורץ שניסה לגנוב סרטי־הקלטת עבור צוותו של הנשיא ניכסון, נתפס על חם ומעצרו גרר בעיקבותיו את שערוריית ווטרגייט. הוא היה, בשעתו, הפורץ המצולם ביותר

גורדון לידי. הסכנה מיקצועית

בשלוויזיה ותמונתו התנוססה חודשים רבים בכל מהדורות החדשות. עכשיו חוזר לידי אל המצלמות, לאחר שעשה הסבה מיקצועית לשחקן. הוא משתתף בסידרת־הפעולה הטלוויזיונית הפופולארית

מי נתן את ההוראה



לפני שנכנסו לתפקידיהם בהצגה "חיילי בדיל על חוף ירושלים", עברו שחקני "תיאטרון הקיבוץ" סדנה לתראפיית הג'שטאלט, שעוצמתה היתה אדירה, לדבריהם. היו התרגשויות, עד בכי. המחזה, על־פי ספרה של הפסיכותראפיסטית ד"ר עמיה ליבליך, מעלה את ההתמודדות עם טראומות המילחמה, כפי שהשתקפה בסדנה שנערכה בשנות השבעים. הבימאית, אורנה ספיר: "ההתמודדות בעיני היא לבחור לחיות עם הדבר הזה, לא לקבור אותו"

מאת אביבה שאבי

נועם פלג, עופרה רם ויגאל רון ב"חיילי בדיל על חוף ירושלים"
"במפורש לא רציתי לנגוע במוות. העניין הוא לחיות עם הדברים"

חיים על קו הקץ

על הבימה החשופה יושב מורי, איש צעיר, מתולתל־שיער. "אמא", הוא פונה אל כיסא־העץ הריק שלידו, "את לא נותנת לי לבכות. את עומדת באמצע. את מפריעה לי". מורי הוא סטודנט, המשתתף בסדנה טיפולית בשיטת ה"גשטאלט" (תראפיית ה"תבנית"). אתמול נודע לו שמפקדו בצבא עלה על מוקש ונהרג. אמו ניצולת־שואה, שאינה מסוגלת להביע רגשות. מורי פוחד להרגיש, מפני שאז ייאלץ להתמודד עם הכאב, שלו ושל הוריו. הוא אינו יודע לבכות.

מורי הוא אחד מגיבוריו של מחזה חדש, "חיילי בדיל על חוף ירושלים", שמעלה "תיאטרון הקיבוץ" החל מהשבוע ב"צוותא". המחזה מבוסס על ספר בשם זה, פרי־עטה של הפסיכותראפיסטית ד"ר עמיה ליבליך, שעורר בשעתו התעניינות, תורגם לאנגלית והיה לרב־מכר בארה"ב. אורנה

כדי להחיות מה שמכונה "עניינים בלתי גמורים" מן העבר, צריכים שלא כאן על סיפוקם, המפריעים לתיפקוד היומיומי בהווה. השיטה יעילה בטיפול במצבים פוסט־טראומאטיים, שלאחר זעזוע, כולל מילחמה. הצד הדרמאטי שלה מאפשר את ההסבה לתיאטרון.

אורנה ספיר, ממישמר־העמק, 17 שנה שחקנית ב"תיאטרון הקיבוץ", עושה כאן בפעם הראשונה

ני היא לבחור לחיות בתוך הדבר הזה, ולא לקבור אותו". היא הוסיפה למחזה גם אלמנטים תיאטראליים, שלא היו קיימים בספר: המינקה באוניברסיטה, שנכנסת מדי פעם לחדר ומתערבת בעבודת הקבוצה, דמות פשוטה ויומיומית, המוסיפה נופך וצבעוניות למחזה ונותנת לעתים תשובות לשאלות כואבות. תוספת אחרת: המעורבות האישית של המטפלת, עליה, בעבודת הסדנה, שבסיאה

טית ואסכולת הגשטאלט הגרמנית, לפיה השלם שונה מסכום חלקיו. הטיפול בשיטה זו בא לפתח "מרכז" לאישיות, תוך כדי עבודה על קטבים מנוגדים, כגון ה"אני" החזק והחלש, המבוגר והילד. הטיפול נעשה לרוב בקבוצות של מטפל־משתתפים, בהן נעשה שימוש בשיטת הדיאלוג, מישחק תפקידים, ניתוח תורות ריגשיות, חלומות והזיות,

ישנו גם הסיפור של זאב, שנכנס להלם־קרב במילחמה, ושל מירי, שהתנרשה בעקבות המילחמה, ושל עמית שבאה לכאן מארה"ב ומתמודדת עם בעיית השייכות. ספיר התעלמה במתכוון מן הסיפורים הנוגעים באלמנות ובשכול. "במפורש לא רציתי לגעת במוות", היא אומרת, "מקום שהעניין הוא לחיות עם הדברים, התמודדות בעי־

יגאל רון ומוריק "אנחנו ממשיכים כל הזמן לגלוח דברים ורשים. כל יום, כל שעה. ההתלבטות היא עצומה. האם הצעקה היא נכונה? האם הטקט נכון? האם הבכי נכון? איך החברה מקבלת גבר בוכה?". התלבטויות אלה מהולות בהתרגשות כמוה אחה לראשונה והן מופיעים בקביעות על בימת "צוותא". אחרי שנים של נדודים, "תיאטרון הקיבוץ" מצא לו בית.

ג'ק ברוס, תזכורת

מאת יואב קוטנר

מנהרוק ג'ק ברוס, מגדולי המוסיקאים בעולם בתחום זה, מגיע בקרוב להופעות בישראל. הדרך המקובלת להציג אמנים שמגיעים אלינו היא לספר על הוכם האמנותית. כמו, לדוגמה, בתקציר סיפורו של ג'ק ברוס: נולד כג'ון סיימון אשר ברוס, בסקוטלנד, מאי 1943. ניגן מגיל צעיר מוסיקה קלאסית ועממית, בטרם הצטרף ללהקת הריתם־אנד־בלוז של אלקסיס קורנר. היה באחרות מהלהקות שיצרו את מהפיכת הריתם־אנד־בלוז בבריטניה בשנות השישים: "הארגון של גראהם בונד"

כאילו, לכיתה. אחרי ראיון קצרצר שאלתי איתו אם מתחשק לו לנגן בשירותי. להפתעתי, הסכים מייד, שלף מכיסו מפוחית־פה קטנה ואילתר עליה המקט שני קטעי בלוז נהדרים. אתם מבינים והרבה אנשים בסולידר כזה שדיו מתנהגים כך?

זה משהו שמלמד על הגבאים. והנה משהו על המוסיקאי. כך כתבו על ההופעה ההיא: "ההופעה היתה חוויה מדהימה לכל המשתתפים. כשהוא מלווה בשלושה נגנים מצויינים, הוכיח ברוס שהוא עדיין מהמוסיקאי־רוק הגדולים ביותר בעולם. הוא

אשף הצ'מבלו

מאת ארי פרנקל

איגור קיפניס ידוע כאחד מנגני הצ'מבלו הטובים ביותר בימינו, אולי הטוב שבהם. הצ'מבלו הוא אותו כלי־מקלדת שקדם לפסנתר ולפורטה־פיאנו וסוג מוקדם יותר של הכלי־מקלדת בת־ימינו. אין זה ביקורו הראשון בארץ. הפעם הוא מגיע עם נגנית־צ'מבלו נוספת, לורי וולפיש, לשבוע "ליטורגיקה 85" בירושלים. ערב יום שני ימצא אותם בתיאטרון־ירושלים, עם באך, קראבס וויוואלדי. ביום חמישי אחר־הצהריים יהיו בכנסיית דורמיציון, עם סקארלאטי, קופראן, באך והנדל.

הוא נולד ב־27 בספטמבר 1930, בברלין. אביו, אלכסנדר, היה זמר־באס אוקראיני, שהערפתו את ואגנר על־פני מוסיקה רוסית הביאה אותו ללימודים בברלין. איגור נסע עם הוריו ברחבי אירופה. אביו כבר היה אז אורח אמריקני. בין סיבובי ההופעות מצא הילד זמן ללמוד מוסיקה עם סבו, המלחין והמורה הידוע בשיקאגו הניו לוי. בתיכון נשאר נאמן לפסנתר. באוניברסיטת הרווארד התאהב במוסיקת־הבארוק ובכלי־הנגינה העיקרי

קיפניס. מוסיקה לא מכופתרת

שלה, הצ'מבלו. עם סיום לימודיו, ב־1952, הקדיש עצמו לצ'מבלו, כשהוא לומד אצל טובי המבצעים. ב־1959 היה מוכן להופעת־הבכורה שלו, ומאז יצאו לו מוניטין בכל רחבי העולם.

אי־אפשר למנות את מיספר הקונצרטים בהם השתתף. הוא הקליט יותר מ־60 תקליטים, הינתה סדרת־רדיו מצויינת על הבארוק, ערך אוסף מוסיקאלי עבור בית־ההוצאה של אוניברסיטת אוכספורד בשם "ספר הצ'מבלו הראשון" וכן כמה מהדורות של מוסיקה לצ'מבלו, וכתב מאמרים


ווייל. יש רק מוסיקה טובה ומוסיקה רעה

16 קטעים של קורט וייל, בביצוע כוכבי־פופ נודעים, ב„אבור בין כוכבים", אלבום־הצדעה ל„מוצארט של ברודוויי", היוצא בהדפסה ישראלית

מאת עמוס אורן

הרמנות לתהות על קנקנו המוסיקאלי של קורט וייל, שלמרות מוצאו הגרמני נחשב לאחד המצליחים והמשפיעים שבין המלחינים האמריקניים, תינתן לנו השבוע, עם צאתו לאור, בהדפסה ישראלית, של „אבור בין כוכבים". אלבום הצדעה לגאוניותו של „מוצארט של ברודוויי", שחצתה גבולות מוסיקאליים ושברה מחיצות סיגנוניות.

„מעולם לא הייתי מורע להבדיל בין מוסיקת 'רצינית' למוסיקה 'קלה'", אמר וייל לאחד ממראייניו. „יש רק מוסיקה טובה ומוסיקה רעה". ואכן, המוסיקה שלו היתה חצופה, מרדנית, דיסונאנטית־לעתים. אך, היו בה פיתוי, קסם ומשיכה, שיצרו את היופי ואת העוצמה שלה.

קשה היה להגדיר את יצירתו. היו בה מוטיבים סימפוניים, אופראיים, ג'אזיים, קבארטיים, פולקלוריים, וגם מיסתריים־לעילא. האופרה „עלייתה ונפילתה של העיר מהגוני", שכתב עם ברטולט ברכט ב־1929, מצאה דרכה אל הרפרטואר של ה„מטרופוליטן" בניו־יורק ושל בתי־אופרה אחרים. כה־בשעה פילם „ירח אלאבאמה" את דרכו מן האופרה אל הקלאסיקה של הרוקנ'רול, בעזרתה הארוכה של להקת „הדלתות". „מקי סכינאי" היה להיט־ענק כפי לואי ארמסטרונג וכובי דארין, אם להזכיר את הבולטים כמבצעיו. „השיר של ספטמבר" הוקלט אינספור פעמים, מבינג קרוסבי ועד ווילי נלסון.

קורט וייל נולד בעיר דסאו שבגרמניה ב־1900, שנתיים אחרי הולדת ברכט. בן 21 עבר לברלין ללמוד אצל הפסנתרן פרוצ'ו בוזוני, אז האוריסיזהתרמים של המוסיקה באירופה. עם מות מורו, ב־24', נטש את המוסיקה ה'טהורה' לטובת מוסיקה־לתיאטרון. „אני רוצה לנצל את הכישרון שלי למטרות מעשיות, לא לבזבז אותו על דברים חסרי־חיים, או דברים המרוחקים בחיים באמצעים מלאכותיים", אמר מאוחר יותר. „זאת הסיבה שאני בתיאטרון, בתיאטרון המיסחרי".

ב־27' הצטלבו דרכיהם של וייל וברכט. שיתוף הפעולה ביניהם נמשך 6 שנים. תחילה „מחזור השירים מהגוני", שכבר בו הופיעה הזמרת לוטה לניה, לימים רעייתו של וייל; אחר „אופרה בגרוש" ו„הפי אנד". ב־30' מונעים הנאצים העלאת „עלייתה ונפילתה של העיר מהגוני" בלייפציג, ושלוש שנים מאוחר יותר עוזבים השניים את מולדתם, לא לפני שהם משלימים את „שבעת החטאים של הזעיר־בורגני".

עוד לפני בריחתם הלכה ודעכה השותפות ביניהם, כשל חילוקי־דיעות אמנותיים. המוסיקה של וייל הפכה קלילה יותר־ויותר, ואילו ברכט הקפיד יותר־ויותר על מסר פוליטי. ברכט התפנה עתה לכתוב את מחזותיו הגדולים (אמא קוראז', מעגל הגיר הקווקאזי, גליליאו, הנפש הטובה מסצ'ואן) ושב אחרי המלחמה (ואחרי שנחלץ מן המקארתיזם האמריקני) למיזרח־ברלין, שם הקים את „הברלינר־תיאטר" ושם מת ב־1956.

וייל, בדרכו לארה"ב, עשה הפסק לשנת תקופה קצרה בפאריז, שם חזר אל המוסיקה הטהורה וכתב את הסימפוניה השניה שלו. ב־35' התקבל בכבוד גדול בניו־יורק, וב־15 השנים האחרונות לחייו הלחין עשרה מחזות (ביניהם „הדרך הנצחית", „גברת באפילה", „מגע של ונוס", „סצינת רחוב", „חיי אחד זעיר"). הוא זכה גם כממון רב. יצירותיו האמריקניות חסרו, לדעת המבקרים, את הברק ואת האותנטיות של יצירותיו המוקדמות, מתקופת עבודתו בברלין.

וייל, בנו של חזן יהודי, נפטר מהתקף־לב ב־1950, תוך כדי הלחנת המחזמר „הקלברי פין".

„אבור בין כוכבים", שיר הנושא מן הטראגדיה המוסיקאלית שהלחין וייל ב־1949 לטקסט של מאקסוול אנדרסון, על־פי המחזה ששימש בסיס לדראמה „זעקי ארץ אהובה", העניק את שמו לאר־סף החדש.

מעבר להיותו תקליט חשוב לאנשי תיאטרון, „אבור בין כוכבים" הוא ניסיון אמיץ לקרב את וייל לחובבי הרוקנ'רול. בביצוע 16 הקטעים שבו – המקושרים ביניהם כמעברים בלתי־מורגשים־כמעט, כאילו היו אופרה שלא נכתבה מעולם – משתתפים כוכבי רוק ידועים בני־זמננו.

סטינג, סולן להקת „פוליס", שר את „מקי סכינאי"; טום ווייטס, בעל קול החצץ הנגרס, את „מה מחזיק את האנושות בחיים?"; סטאנארד רידג'וויי, סולן להקת „קיר של וודו", את „שיר התותח", ואילו טוד ראנדגרן מבצע את „קריאה מן הקבר / בלאדה בה מקהית' מתחנן למחילה". ארבעה אלה לקוחים מ„אופרה בגרוש", המחזמר הראשון – והמצליח בכולם – שכתבו וייל וברכט (1928).

שם מוכר נוסף מזירת הרוק: מריאן פיית'פול, המבצעת את „בלאדה של אשת החייל". זמרת נוספת, דאגמאר קראוס, ילידת גרמניה, שרה את „סוראבאיה ג'וני", אחד הלהיטים הגדולים מ„הפי אנד", סאטירה פוליטית נוקבת, שהציגו וייל וברכט ב־1929, שעוררה את זעם המיפלגה הנאצית. שיר אחר ממחזה זה הוא „הלויטננט הקטן של האל האהוב", בפי הזמר היפאני לולי שיאוי.

שיר זה, בעיבוד הסקסופוניסט ג'ון זורן, מעביר אותנו אל הקבוצה הג'אזית בתקליט: „אבור בין כוכבים", בעיבוד קארלה בליי, עם הסקסופון של פיל וודס, ו„דבר נמוך", בעיבוד־ביצוע של שרון פרימן וצ'ארלי הארן. ל„ג'וני ג'ונסון", המחזמר הראשון שכתב וייל בארה"ב, ייצוג כפול בעיבודיו של ואן דייק פארקס, מוסיקאי מלוס־אנג'לס, המוכר מעבודותיו עם „נערי החוף": „מחרוזת ג'וני ג'ונסון" ו„בארץ שום־אדם" . „טאנגו יוקאלי", שכתב בפאריז בראשית שנות ה־30, בדרכו מגרמניה לאמריקה, מבוצע על־ידי רביעיית המיתרים „ארמאדילו". סטיב וייסברג עיבד את הפתיחה של „מחזור השירים מהגוני", עבודתם המשותפת הראשונה של וייל וברכט (1927), ששלוש שנים מאוחר יותר הפכה לאופרה הנורעת על עיר־הפשע הדימיונית באמריקה. מן האופרה עצמה מובא „שיר אלאבאמה", הפעם בביצוע זמר־רוק נוסף – ריצ'ארד באטלר, מלהקת הגל־החדש הבריטית „הפרוות הפסיכאדליות". מ„עלייתה ונפילתה של מהגוני" לקוח גם „הו, ישועה שמיימית", בביצוע זמרי הרית'ם־אנד־בלוז אהרון נוויל וג'וני אדאמס.

הצימוק שבתקליט: „שיר ספטמבר", מ„ניקרבוקר הולידיי" (1938), הפותח את צדו השני של האלבום. הוא זוכה כאן לביצוע פאנקי־משהו, בפי לו ריד, ממבשרי הפאנק והגל החדש. גירסה מפתיעה זו מרגימה היטב את הגמישות המוסיקאלית של אפשרויות־הביצוע לקורט וייל. אומר המפיק הל וילנר, שיזם את הפרויקט: „אני רוצה להיות קורט וייל של הרוקנ'רול. מנחה אותי רעיון פשוט אחר: לקחת רוקנ'רול, בפורמאט של פופ, ולעצב אותו למבוגרים, עם נושא שיעניין מבוגרים, כך שגם מבוגרים, כמוני, יוכלו להקשיב לו".

הוליבוד פלוס

רמי דרומי, לוס־אנג'לס

שפילברג מתבגר?

סיכוייו של סטיבן שפילברג לזכות סוף־סוף באוסקר גדלו השבוע. נשמע מוזר, אך יוצרם של „מיפגשים מהסוג השלישי", „מלתעות", „שודדי התיבה", „אי.טי." ו„הגרמלינים" ושאר גוזמי־המיליונים לא זכה עד כה להכרת האקדמיה – ושפילברג אינו מוכן להשלים עם מצב זה לאורך זמן. כחודש לאחר ש„שרלוק הולמס הצעיר" החל לדרוך על האקרנים, יצא שפילברג עם „הצבע הוא סגול", סרטו החדש והאמביציוזי ביותר, בו הוא מנסה להציג סימני בגרות. אין זה עוד סרט הרפתקאות, גם אינו עוסק בילד לבן ובודד, בן למשפחה מהמעמד הבינוני, המתגורר בפרבר. במעט כל הדמויות המופיעות בסרט הן שחורים, עניים ומרודים. מסורתם העמוק. הסרט מבוסס על ספרה של אליס ווקר, המתאר 40 שנה בחיים של אשה כושית – מאז ילדותה, כשסבלה מאכזריות אביה החורג, שהוליד לה ילדים, דרך חייה עם בעלה לו נישאה בגיל 14, ועד להתגבשותה כאשה המכירה בערך עצמה. למרות הצבעים הכהים, הסרט הוא המנון לאהבה – שיר־הלל אופטימי, ומשמע, לטוב שבכל אדם. בהוליבוד מעריכים, שהסרט יהיה מועמד ל־8 אוסקרים לפחות.

קסמי חובשת השחורה

משפצים את הג'וחים

אדם בן 18

מאת טל ניצן

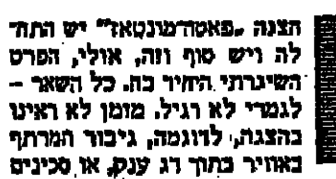
פנטאסיה בימתית, המבוססת על הזיות והתחבטויות־נפש של תלמיד תיכון, מועלית בערב חד־פעמי

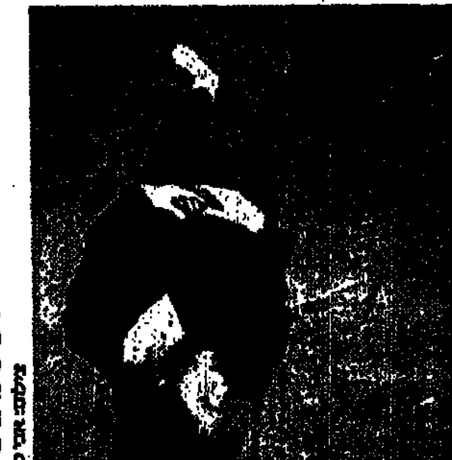
להצגה „פאטה־מורגאנה" יש התחלה ויש סוף וזה, אולי, הפרט השיגרתי היחיד בה. כל השאר – לגמרי לא רגיל. מזמן לא ראינו בהצגה, לדוגמה, גיבור המרחף באוויר בתוך דג ענק, או סכינים ומזלגות בריקוד־התגוששות עם עמוד־חלית, או שלושה פראים חצי־עירומים אוכלים מפרי עץ־הדעת, 'מתבוססים' וזועקים: „ציצי"! גם תוחלת־החיים של ההצגה אינה שיגרתית. היא קצרה אפילו מזו של אותו חרק הנקרא בריומן, שמשך חייו יום אחד בלבד: הבכורה תהיה בחאן הירושלמי ביום א' הקרוב בשמונה בערב, וההצגה האחרונה תתחיל בעשר בלילה, אותו יום.

מוזרויות אלה קשורות בגילם של יוצרי ההצגה: מחזאי ובימאי, חמישה שחקנים ושחקנית, מלחין וכוריאוגראפית – כולם בני 17 – 18. שליעיסטים, שמיניסטים, זאר־שרשו טירונים.

אדם יכין, ירושלמי בן 18, כתב וביים, עיצב תפאורה ותאורה ומשחק בתפקיד הראשי. הוא מתולתל, מזוקן, בעל מבט כחול ותם ולא מבין מה העניין כאן: „לעשות הצגה בגיל כזה? לא משהו מיוחד; כל אחד יכול". אולי. אך, רקע כמו שהיה לאדם עשוי לעזור: אבא צייר, אמא מציירת וכותבת סיפורים, שבעת אחים יצירתיים. את דרישת הבר־מיצווה, לדוגמה, כל אחד מהם הציג בסרט, כי שילב גם אנימציה. אדם התוודע לתיאטרון בשיעורין של אליעזר מרכוס בתיכון־הניסויי בו למד והספיק להעלות בחאן, אשתקד, את הצגה „קברים, קברים" בסינגון רומה, שחקנים בגיל עשרה והופעה אחת בלבד.

באויינים אלה מנסים להשוות את „פאטה־מורגאנה" לתצגת סוף־שנה בתיכון, אך לא יהיה צדק בהשוואה כזו. שום הצגת סוף־שנה לא נכתבה באופן כה סוריאליסטי, קרוב כל־כך לתת־מודע. „ההצגה נולדה מחלומות ומהזיות שלי בלילות, במיטה. לפעמים הייתי צריך לקפוץ ולכתוב, שלא יברח, ולפעמים זה היה מספיק חזק כדי להישאר".




יכין ב„פאטה־מורגאנה". אמרתי, תעשו ככה

את הנושא הוא מגדיר כהתמודדות של איש צעיר עם הדימוי־העצמי שלו ועם העולם. אם לשפוט על־פי תוכן ההצגה, הנוער של היום מתמודד עם בדידות, עם חינוך כוזב, עם מעמד חברתי, עם משיכה־פחד מ/אל אלימות, עם רעב־דתיעה מ/ל אהבה, עם הרבה מין. ההצגה נפתחת בנערה בשמלה שחורה, המקלקלת את סיפור הפיתוי בגן־עדן והתחלה מבוססת על ספר בראשית. אך ההמשך הרבה פחות תנ"כי: „ילפף הנחש את גוף האשה וננעץ הנחש באשה ומרצו מתוכה לחבות־אש", בסצינת אחרת אומרת נערה מתפתלת לגיבור: „אני הנשר, עלה עלי – – עכשיו תישאר איתי, אבל ובשבילי". לקראת סוף ההצגה היא אומרת: „זה לא חטא. השתמש במפתח שאלוהים נתן לך, להיכנס ולצאת". היא רוקדת עם הגיבור ריקוד טאנגו, שבמהלכו היא אונסת אותו – והוא נמלט.

אדם יכין לא יסביר את פשר הסמלים בהצגה. הוא יאמר, שככה זה פשוט יצא: „הסמלים האלה לא נוצרו באופן שכלתני, אבל הצופה ייאלץ להשתמש בהרבה שכל כדי לפענח אותם". הוא השתמש, בתום לב, בכמה סמלים מסורתיים. „יש כמה סצינות, שמשתתפים בהן דגים. לא ידעתי שדגים מסמלים את פריון הגבר, עד שחבר סיפר לי". גיבור ההצגה נולד מתוך הים. כשאני מספרת לו שעור מישהי מפורסמת נולדה כך, הוא מופתע.

ברומה לגיבור המחזה שלו, גם אדם נאלץ להתמודד עם המעבר המתסכל מדימיון עשיר למציאות מוגבלת: „אצלי בדימיון לא היו שום גבולות. תיכננתי תפאורה כמו מיליונר. ניסינו להתקרב ככל האפשר לדימיון הזה, באמצעים המצומצמים שלנו. תוך כדי החזרות, יחד עם השחקנים, השתמשנו בהרבה כושר־המצאה כדי להתגבר על המיגבלות. כך, לדוגמה, הרבה מהתפאורה ומהאפקטים נעשה בצלליות: ים, יער, דמויות. אילו היינו יותר עשירים, אולי לא היינו מגיעים לזה".

עשירים הם לא, בכך אין ספק. המימון בא מכיסו של אדם, עם מעט עזרה מאבא. כל השחקנים – מיכל מילס, יובל שפמן, יובל אבני, יוני רום, אורי פריזר וירון ברוכין – עובדים בהתנדבות. החזרות שלהם הן שמחת־עניים אמיתית, שמחת־זוכבים: במרכז העיר, באולם שהוענק לרשותם על־ידי מרכז נורית קציר, הם משחקים כבובר־ראש, בכישרון לא מבוטל ובהתחתונים רוס וזמן – בלילה ירושלמי מקפיא. בעיצומה של סצינת־האונס אדם מרים את ראשו ונותן הוראות ליועץ גבו – שהלחין והקליט את המוזיקה להצגה – היושב ליד הטייפ. הטקסט המצומצם של ההצגה לא כתוב בשום מקום, גם לא הוראות הבימוי. „פשוט, אמרתי להם תעשו ככה, תעשו ככה". אגב, מה פירוש „פאטה־מורגאנה"?

אדם: „חשבתי על מיליון שמות, עד שהשם הזה איכשהו הגיע אלי. הוא משאיר את פירוש ההצגה פתוח. המשמעות המילולית היא 'גורל מורכב'. זה קשור גם לפאטה־מורגאנה – קיים ולא קיים. אבל, אם תשאלי אותי מה הפירוש בדיוק – אני בעצמי לא יודע".

במקום מהפכות, חדירה לעומק

באך והנדל „רזים", בלי רומאנטיקה, בלי מייק־אפ; הליגה האנגלית פורצת קדימה; מות האוונגארד וה„מולטימדיה", דעיכת המינימאליזם; הפריצה של פנדרצקי, ליגטי וארבו פרט; המראתה של ג'סי נורמן; הכינורות והצ'לים נסוגים מפני הזמרות הגדולות; סינופולי מצטרף אל „עשרת המופלאים"; קלייבר כמנצח־השנה; הורוביץ חוזר

ה כל זורם: אמר החכם היווני, ואכן 1985 היתה שנה של זרימה בעו־לם־המוסיקה. לא מהפכות, לא שינויים רדיקאליים, לא בתחום היצירה ולא בתחום הביצוע. הכל היה צפוי מראש. ובכל־זאת, היי־תה התרגשות גדולה — ודווקא בשדה־הביצוע: העו־לם חגג את יום־הולדתם ה־300 של באך ושל הנ־דל.

המעניין בהתרחשות מרתקת זו: לא מלחינים צעי־רים פתחו במיתקפה. האות ניתן דווקא על־ידי פנדרצקי בן השישים וליגטי בן השבעים.

פריצת־דרך בנושא זה, מכיוון בלתי־צפוי, היתה הופעתו על הבימה של המלחין ארבו פרט. מוצאו מאסטוניה, בריה"מ, ממנה הצליח לעבור למערב, לברלין. פרט מהווה את החוליה־המקשרת בין שקי־עת המינימאליזם לבין זריחת הניאו־רומאנטיקה.



יוהאן סבסטיאן באך ופרידריך הנדל. רעננות והארה אותנטית

השנה האחרונה רק הצליחה להדר את הפוקוס על המדינות, שהפכו מרכז למגמה החדשה. שווייץ הוציאה את מישל קורבוז. אוסטריה — את ניקול־אוס הארנונקור. ואלה היו כבר הגיבורים הוותיקים. אלא, שהשנה הם היו שוב הכוכבים המבוקשים. הגרמנים הבילו עם חברי ה„קולגיום אוראום" ועם חברי ה„מוסיקה אנטיקווה מקלן". הנציג הבי־כיר של האמריקנים היה ג'השוע ריפקין, ההולנדים היו גאים בגוסטב לאונהארדט, בפרנץ בריכן ובאנשי ה„פטיט באנד". אולם, הליגה האנגלית היא שפר־צה השנה קדימה: כריסטופר הוגווד, ג'ון אליוט גארדינר, אנדרו פארוט וטרבור פינוק — אלה עשו את הכותרות.

בתחום הנגינה בכינור שררה השנה שממה מו־חלטת. לא קם כוח צעיר ורענן, שינסה לערער את ההגמוניה של פרלמן את צוקרמן ושות'. כך גם בשדה הצ'לו.

אפילו בפסנתר — שם צפוי תמיד מזג־אוויר גבה־גלי — קפאו המים על מקומם. הסנסאציה היחידה היתה שובו, בפעם השלישית, של הורוביץ לאולם־הקונצרטים. חובבי־המוסיקה הניו־יורקים שוב בילו את כל הלילה בתור ליד הקופה. והורו־ביץ, כדרכו, עשה זאת. „כפסנתרן בן 84 הוא ניגן לא רע", אמרה רעייתו של הורוביץ, שהיא גם בתו של טוסקניני...





ג'סי נורמן, „קול אדיר, אך מסוגנן"



קארלוס קלייבר. משכנע ומעולה

קונצרט „עזרה חיה" בפילאדלפיה. מופע־הרוק הגדול ביותר בכל הזמנים

לעזאזל האמנות, בואו נרקוד!

1985 תיזכר במוסיקה הקלה כשנה בה התגייסו האמנים וגוייסה האמנות למען מטרות הומאניות ופוליטיות. איש־השנה הוא, ללא ספק, בוב גלדוף, הרוח־החיה מאחורי „עזרה חיה"; בתחום היצירה והביצוע לא היו חידושים מפליגים, מלבד ניצול טוב יותר של התיחכום הטכני; ה„עשירים" קבעו את הטון, הווידאו שלט; הדברים החשובים באמת נעשו בשוליים; כל העולם צליל אחד; כל העולם דיסקוטק

א נחנו לא העולם. המאורע הבי־עיר והחשוב ביותר השנה בעו־לם־המוסיקה דילג מעל הקהל הישראלי כמעט ללא תגובה...

חוץ מזה, העסקים כרגיל. מי שקבע את הכיוון והטון בעולם הפופ היו „העשירים": חברות־הענק, בעלות אפשרויות־ההפקה הבלתי־מוגבלות: הקל־טות מושלמות מבחינה טכנית, נגנים מצויינים או...

מישעולים חבוטים, נוסחאות מקובלות

ה„שפילברגיזם", ה„וידאו־קליפיזם", ה„מדע־בידיוניזם", ה„ראמבואיזם", ה„נעוריזם" וה„תרגיליזם" כחוסם־עורקים, המותיר את הקולנוע כמוצר־צריכה לאינפאנטילים; גברים במלכודת ההישרדות ונשים במלכודת הביולוגיה; שקיעת תעשיות־הקולנוע הקלאסיות של מערב־אירופה והיעלמות זו של מיזרחה; העתיד שייך לקולנוע הלאטיני, אולי גם למיזרח־תיכוני; הסרט הטוב ביותר של השנה יהיה הסרט של השנה הבאה

ק שה להניח, ש־1985 תשאיר חו־תם של ממש על תולדות הקול־נוע. הייתה זו שנה שיגרתית, עלובה, רדודה בהשגיה. אם להתבונן בסרטים שנוצרו השנה ובמגמות שהם מסמנים, יש מקום לפסימיות רבה. דריכה במקום, דשדוש באזורים מוכרים...

פעם מתעוררים לחיים. כזה הוא, לדוגמה, ג'והן יוסטון הוותיק, שחזר אלינו עם „הכבוד של פריצי" הנהדר שלו...

■ „נעוריזם" — סרטים על גיל ההתבגרות, לפי־ניו ואחריו, בעיקר לפניו (על־פי סרטים אלה נדמה לצופה, שההתבגרות באה על האמריקנים בגיל 70), סרטים שבהם בא לך לעשות כותץ לכל הגיבו־רים, ושיעזבו אותך לנפשך.

■ ואחרון אחרון — „תרגיליזם" — אותם סרטים המתורגמים לעברית בשפות רבי־השראה כגון: „תרגיל לשוטרים מתחילים" או „בית־ספר לשוט־רים מתחילים" ושאר פניני־לשון נרבה זו. אלה קומדיות־מגרפה גסות, המתאימות אולי לצופי־קולנוע שאיבדו כל רגישות כתוצאה מצפיה בכל סוגי הקולנוע הקודמים.

„שושנת קהיר הסגולה"

הקולנוע האמריקני שעד...

„הכבוד של פריצי"

בימאים גדולים מתעוררים לחיים

סרטים

(★★★★★) "שושנת קהיר הסגולה". סרטו הגאוני של וודי אלן. בשנים האחרונות מאז "זליג" ו"ברודווי דני רוז", כובש הבימאי היהודי הנוירוטי את מקומו הבלעדי בסרט האמריקאי האיכותי. הסרט אינטלקטואלי וחכם מאד, ועוסק ביחסים שבין הפיקשן והמציאות, הקולנוע והחיים. קולנוע נטול רגשות. ב"שחף" תל־אביב, ב"סביס" חיפה וב"מיטשל" ירושלים.

(★★★★) "בחזרה לעתיד". סרט מלבב שנכתב ובוים ע"י רוברט זמקיס, בהשראתו של סטיבן שפילברג. לכאורה, זהו סיפור מדע־בדיוני, אבל למעשה הסרט מעמת את שנות ה־50 עם שנות ה־80 בארה"ב ומעלה גם הירהורים כמו־פילוסופיים על הגורל ועל המיקריות שבחיינו. "אורלי" תל־אביב.

(★★★★★) "אמדאוס". קנאתו של המלחין סאליירי במוצרט הגאון. צילום, עריכה ופסקול מצטרפים להרמוניה קולנועית מענגת. סרט מרהיב של מילוש פורמן. "לב" תל־אביב.

(★★★★) "לרקוד עם זר". אהבה בלתי אפשרית בין מארחת במועדוני לילה לנער־שעשועים מן המעמד הגבוה. סרט מלודרמטי בנושאו אך מאופק בסגנונו. מבוסס על מקרה שנערך בבריטניה בשנות ה־50. במוזיאון תל־אביב, תל־אביב.

(★★★★★) "אפוקליפסה עכשיו". הקרנה חוזרת לסרט הענקים של פרנסיס פורד קופולה, בכיכובם של מארלון בראנדו ומארטין שין. בבית־ליסין, תל־אביב.

(★★★½) "הבז ואיש השלג". סרטו של ג'ון שלזינגר ("קאובוי של חצות") מבוסס על פרשיית־ביון שאירעה בארה"ב באמצע שנות ה־70. שני צעירים מקליפורניה הסגירו סודות לשגרירות הרוסית במכסיקו, האחד – מטעמים אידיאולוגיים והשני – מתוך רדיפת בצע. מישחק מעולה של שון פן. בקולנוע "בן־יהודה", תל־אביב.

(★★★½) "הכבוד של פריצי". הבימאי הקשיש ג'ון יוסטון ביים קאריקטורה אופראית על סרטי הגנגסטרים הנודעים ועל הקודקס המוסרי של המאפיה. ג'ק ניקולסון, בכר ומטורלל, מחקה את ויטו המאפיונר של מארלון בראנדו, ושתי הנשים בחייו, קאתלין טרנר התושנית ("בחום הגוף") ואנג'ליקה יוסטון ובתו של הבימאי, מתחרות על ליבו ועל לב הצופים. הסרט רצוף בדיחות וקריצות־עין אבל סובל מאיכויות מותרות. "ליכוד" תל־אביב.

(★★★★) "שנת הדרקון". סרט בעל עוצמה מחשמלת, העוסק במאפיה הסינית בניו־יורק. לא אפלא אם הבימאי, מייקל צ'ימינו, יואשם בגזענות: גם בסרטו הקודם, "צייד הצבאים", ניכרה אצלו איבה כלפי העולם־השלישי. מיקי רורקה, מ"ראסטי ג'יימס", בתפקיד איש־משטרה, מגיש ביצוע מקורי ביותר וצילומיו של אלכס תומסון מצויינים. "רנוקף" תל־אביב, "רבינת" חיפה, "אואזיס" רמת־גן ו"אורך" באר־שבע.

תיאטרון

עידו ועינם ת' האמן: עפ"י ש"י עגנון, ביים: יעקב רז, בימים ב' – ד', בתיאטרון ירושלים.

הכלה המתה ת' האמן: כתב וביים יוסי יזרעאלי. במוצ"ש, בתיאטרון ירושלים.

נמר הברבורות (הבימה): מאת יעקב שבתאי, ביים: חנן סניר. במוצ"ש ובימים א' – ה', בת"א.

אנשים קטנים (הבימה): מאת שלום עליכם, ביים שמואל בונים. במוצ"ש (19.00, 21.10) וביום א' (11.00, 20.10), בת"א.

פיודר ומני (הבימה): מאת הלל מיטלפונקט ובבימויו. בימים ב'-ג', בת"א.

וסורדס (הבימה): מאת יוסי בריינסק, ביים אהרון אלמוג. בימים ד' – ה', בת"א.

עוולה (הבימה): מאת ישראל המאירי, עפ"י י. ח. ברנר. ביים עמית גורי. בימים א' – ה', בהבימה ת"א.

רובינזון קרוזו (הבימה): מאת יוסי פולק וצבי פיבוק, בבימוים ובביצועם. במוצ"ש, בהבימה בת"א.

רבע סרא (הקאמרי): מאת אנטון צ'כוב, ביים אילן רונן. במוצ"ש וביום ה', בת"א.

בולם רוצים לחיות (הקאמרי): מאת חנוך לוין ובבימויו. במוצ"ש, בימים א' וב', בקאמרי בת"א.

קבבנר (הקאמרי): מאת מושי לרנר, ביים אילן רונן. ביום ג', בת"א.

הרוזן כזהבירך ת' חיפה: מאת ... זונדל, ביימה אירית פיטלסון. הערב, בבקעה, חיפה.

שש דמויות מחפשות מחבר ת' חיפה: מאת לואיג'י פירנדלו, ביימה דינה זוי־סלמי. במוצ"ש ובימים א' – ג', בתיאטרון חיפה.

יצרים קורצ'אק ת' חיפה: מאת אורי אור, ביימה נולה צ'לטון. במוצ"ש, בתיאטרון חיפה.

מוחלים לגבורי ת' חיפה: ביים אילן רונן. ביום ג', כלוב בכרמיה.

קידוש (הקאמרי): מאת שמואל הספרי ובבימויו. בימים ג' וד', בקאמרי ת"א.

שאלה של גיאוגרפיה ת' באר־שבע: מאת ג'ון ברגר ונלה ביילסקי, ביים יורם פאליק. בימים ג' וד', בתיאטרון ב"ש.

האם צריך פיאט בחיים? ת' באר־שבע: מאת דריו פו, ביים רוג'ר סמית. במוצ"ש, בתיאטרון ב"ש.

מרמות לרמות (בימת קדם): מעבד יצחק גורמזאנו, בביצוע שוקה נורן. ביום א', כוצ"ה, בת"א.

שותפים לדירה: כתב וביים שמואל אביר. במוצ"ש (21.30), בצוותא ראשל"צ: במוצ"ש (23.10), בסימטה, ביפו.

תעשה לי טובה ת' אלהבמה: מאת מרק קמלוטי, ביים: אריה כוכר. הערב, בבית־העם, קרית־חיים: במוצ"ש, בורר בכה, ים: ביום ג', ברקל, בת"א.

בצחוק ודמע יהודה נפלה, בצחוק ודמע יהודה תקום ת' יובל: מאת דוני ענבר ובבימויו, עפ"י מחזה של אברהם גולדפאדן "ימות המשיח". הערב, בבית־נגלר בקרית־חיים: במוצ"ש, בנוה־צדק בת"א.

פסודובלה: מאת יהושע סובול, ביים גדי רול. הערב וביום ה', בצוותא ת"א.

אינטימיות: מאת ז'אן פול סרטר, ביימה תמי לרדרה. הערב, בסימטה ביפו.

כמו בדור בראשית: מאת מרים קייני, ביים תום לוי. בימים א' וב', בקפה תיאטרון רוול בקאמרי, ת"א.

זמרת הרחובות: (נאסטן זינגעריין): מאת נתן הכס, בבימוי יונה רוזן. הערב, בהוד, נהריה: במוצ"ש, ביזריו, חיפה: ביום א', בבית־יוחנן, נתניה: ביום ב', בבית־ההסתדרות, חדרה: ביום ג', בבית ציוני־אמריקה, ת"א.

איך להיות אמא יהודיה בעשרה שיעורים?: מאת פאול פוקס, עפ"י דן גרינברג, ביים ישראל גוריון. הערב, בשביט, חיפה: במוצ"ש ובימים ב' וג', בנחמני, בת"א: ביום ד', בתיאטרון ים.

ליקוי מאורות (בית־צבי): מאת כריסטופר האמפטון, ביים גדי רול. במוצ"ש ובימים א' – ה', בבית־צבי ברמת־גן.

סטיליה, כריסטינה, קורנליה וכל השאר: (פסטיבל עכו) מאת דניאלה מיכאלי ובביצועה. במוצ"ש, במוזיאון חיפה: ביום ג', בבית־ליסין בת"א.

העתיד טמון בביצים: עפ"י יונסקו, ביימה עדנה שביט. היום (14.00) ובמוצ"ש, באוניברסיטת ת"א, בנין מכסיקו.

קולאז' (קבוצת התיאטרון): ממיטב המחזאות הישראלית, ביימה חוה אורטמן־אלקיים. הערב, בצוותא ב"ש.

נשים של ממש (בימת קדם): ביים רפי אהרון, בביצוע שוקה נורן. במוצ"ש, במתנ"ס גרים, ירושלים: ביום ב', בנופת, בנצרת עילית.

אותות ומופתים: מאת עודד תאומי ובבימויו, ביים יעקב רז. במוצ"ש, בתיאטרון ים.

וידוי: מאת דוסטויבסקי, בביצוע משה קליף. במוצ"ש, בקפה תיאטרון רוול בקאמרי, ת"א.

הכל תלוי בתליין: מאת ישראל אמיר ובבימויו. הערב (21.30), בסימטה ביפו.

בתוכו: הקיום הנשי דרך שירי משוררות, ביימה תמי לרדרה. במוצ"ש, בסימטה ביפו.

בולם היו בני ודין מנעמי: מאת דניאל לפין ויוני להב, ביים מיכאל גורביץ. הערב וביום ג', בבית־ליסין ת"א: במוצ"ש, בבית־הגדודים באביחיל.

פן: מאת עתי ציטרון, ביימה מיכל פורת. הערב, בנוספת עכו במוצ"ש וביום א', בבית־ליסין בת"א.

גבירתי המורינה: מאת יונתן מרור ויורם טוסק, ביים יורם טוסק. הערב, בכוסת חורה: במת"ס, כמורה והופות: ביום ג', בהיכל־התרבות בעפולה: ביום ד', בבית־ליסין בת"א.

שש שעה רקובה: מאת חנוך לוין, ביים אהרון אלמוג, בביצוע מרים גבריאלי. הערב, בבניר־איקן במוצ"ש, בבית ליסין ת"א.

שמור על החוטים שלך: (פסטיבל עכו) מאת משה שרות, ביים יוסף כרמון. הערב, בבית־ליסין בת"א.

לילדים

תי רות ובובותיה ת' בובות: בשבת (11.00) כיפה אדומה (13.30) שלגיה (17.00) דיסקו לילדים והצגת פינוקיו, בחווה הישראלית, ביפו העתיקה.

אנונימוס בלפי הגדול: יוסי בנאי על מסך ענק. בשבת (10.00, 12.00, 15.00, 17.00), ביום א' (19.00), וביום ב' (11.00, 16.00), בלב יפו העתיקה.

המלך הלך לישון (קבוצת התיאטרון): מאת שרבי ניב, ביים ישראל גוריון. בשבת (11.30), בנוה־צדק בת"א: בשבת (16.30) בנוטה ראשל"צ.

הצגורות הגדולה בין הארנבת לצב: ת' נמנת, ביום ב' (16.00), במוזיאון חיפה.

שעת סיפור עם שלמה אבס. ביום ג' (12.00), בבית־אריאלה, ת"א.

ילדי השמש: ביים ד"ר יעקב רז. ביום ב', במתנ"ס קרד.

מלאת גולדיבריג מארבעה: ביימה בלוזה פם. בשבת (17.00), בקונסרבטוריון ב"ש: ביום ה', במתנ"ס התרבות בלוד.

זאוטור ת' בובות: מאת הבראונים. ביום ד' (14.00), בבית־אריאלה, ת"א.

ערבים שלוביבה: להשונים, ליצנות, קלי יומטה ומוסיקה ועוד. בשבת (11.00), בבית־אריאלה, ת"א.

באריין לאזוכרת: עפ"י שירי מרים ילנה וולס, ביימה מרים יחיל. בשבת (11.00), בבית ליסין בת"א.

סרפר נחמד: כתבה, הלחינה ומגישה: רחיה נרדור. בשבת (11.00), בסימטה ביפו.

אגדות נילס הולגרסון ואווזי הבר: עפ"י סידרת הטלוויזיה, ביים ו'ק יעקב. בשבת (11.30), בשביט בגבעתיים: ביום א' (16.00), במתנ"ס קיראון: ביום ב', ברמת־יוסף, רמת־יוסף: ביום ג', בעמל בכפר־סבא: ביום ה', ברקל, בפרדס־חנה.

הרייג ורג הזהב: ביימה כלהה פס. ביום ה', במתנ"ס גילה בב"ש.

צוחק מי שצוחק: קרקסון, מופע להטוטנות. בשבת (12.30), בסימטה ביפו.

מוסיקה

התזמורת הסימפונית פתח־תקוה: מנצח עמוס מלר, סולנים: יוסי ארנהיים, חליל: ברט ברמן, פסנתר. בתוכנית: שוברט, מוצארט ובטהובן. במוצ"ש, באולם שרת בפ"ת.

מלון ימית: מוסיקה קאמרית בהרכב חליל וגיטרה קלאסית. בתוכנית: מוצארט, הנדל, באך, שטראוס ועוד. במוצ"ש וביום ה' (19.00), במלון ימית בת"א.

מוטי שוורץ ולהקתו: קונצרט ג'אז, עם ז'אן קלוד ג'ונס וריק בירמן. בתוכנית: מצ'ארלי פארקר ועד היום. במוצ"ש, במלון דן בת"א.

הסינפונייטה הישראלית באר־שבע: מנצח סידני הארת, עם יהודה חנני, צ'לו. בתוכניתו באך, היידן, בוקריני ופרוקופייב. ביום ה', בהיכל־התרבות בעפולה.

התזמורת הקאמרית הרצליה: מנצח סטיבן סלון, סולנית: מיכל שמיר, סופראן. בתוכנית: גרין, הנדל, פסן ומוצארט. במוצ"ש, במרכז הקהילתי בקרית־אונו.

קונסורט הבארוק: מרים מלצר, סופראן: מיכאל מלצר, חליל וחלילית: עידית שמר, חליל וחלילית: וולטר רייטר, כינור: יוסי כרעוסון, צ'לו: דוד שמר, צ'מבלו. קונצרט בארוק בכלים אוטנטיים, מיצירות באך, טלמן, לקלה, לויה, פרסל ועוד. ביום ד', באקדמיה למוסיקה ומחול ע"ש רובין בי־ם.

התזמורת הסימפונית חיפה: מנצח: בוריס ברוט, סולן: גרי קאר, קונטראבס. בתוכנית: דבוז'אק, בוטסיני, סגניני ואיבר. במוצ"ש, בבית־נגלר בקרית־חיים: ביום א', באודיטוריום חיפה: ביום ב', באולם יוסף בקיבוץ עברון.

"בצחוק ודמע יהודה נפלה, בצחוק ודמע יהודה תקום",
ענת טוטל, מיכאל כורש, רותי לנדאו (ת' יובל)

הסינפונייטה הישראלית באר־שבע: מנצח מנדי רודן, סולן: מנחם פרסלר, פסנתר. בתוכנית: מוצארט. במוצ"ש, בתיאטרון ירושלים: ביום א', בקונסבטוריון ב"ש: ביום ג', במוזיאון ת"א.

צוותא ים: בשבת, שחרית 11:11, רסיטל לחליל ופסנתר. סולניות: יערה דיין, חליל: נאוה גוית, פסנתר. בתוכנית: הנדל, סקרלטי, פורה, צור, פרנק.

מרכז באך: באך סלוס, עם וורה נשרי, אלי חפץ, מ. ויונברג. במוצ"ש, בבית יד־לבנים בת"א.

מרכז מארג: מרים פריד, כינור: פול בסטיונלה. בתוכנית: הנדל, ברטוק ועוד. ביום ב', במרכז למוסיקה ע"ש מארג, בי־ם.

השלישיה הישראלית: מנחם ברויאר, כינור: מרסל ברגמן, צ'לו: אלכסנדר וולקוב, פסנתר: עלי אבן, קלרניט. בתוכנית: מוצארט, סטרווינסקי ושומאן. במוצ"ש, במוזיאון ת"א.

כנסיית עמנואל: רסיטל לאורגן עם אליזבט רולוף. ביום ג', בכנסיית עמנואל ביפו.

ליטורגיקה 85

במוצ"ש, 28.12: מנצח גארי ברטיני, סולנים הלן דונאת, שרה ווקר, קית ניל גנקינס, פטר אומאנברוק, מקהלת הקולגיום סנט־קתרין וסנט־תומאס. בתוכנית: היידן ושוברט. בבנייני האומה בי־ם.

ביום א', 29.12: התזמורת הסימפונית ים, מנצח הנ הולטן, עם מקהלת ארס־נובה. בתוכנית: תומס טאליס, בו הולטן, מנולסון. בתיאטרון ים.

ביום ב', 30.12: איגור קיפניס ורידיו, עם לורי ואליסיס. בתוכנית: באך, ויואלדי, קרבס. בתיאטרון ים.

ביום ג', 31.12: מקהלת רינת, מנצח גיון אולדים, סולנים: רוכין ויוולי קפוסטו, מירה זכאי, שרה ווקר, קית לואיס, סורין סמיליאן, דייוד וילסון־ג'ונסטון. בתוכנית: הנדל "בלשאצר", בתיאטרון ים.

ביום ד', 1.1.86: מנצחים יוהאנס ראומה, דייוד רוברטסון, סטגלי סארבה. סולנים: מיכל שמיר, גילה יולו, מירה זכאי, ניל גנקינס, דייוד וילסון־ג'ונסטון. בתוכנית: באך, צבי אבני, בבנייני האומה בי־ם.

ביום ה', 2.1: אתנועתא עם איגור קיפנים ולורי ואליסיס. בתוכנית: הנדל, סקרלאטי, קונאו ובאך, בכנסיית הדורמיציון בי־ם.

אי־קפולוס מקהלת אוסאגרוס, מנצח יוהאנס ראומה. בתוכנית: דופאי, אורבכט, בירד, טאליס, פרסל, פלסטרינה, באך והנוקר. בכנסיית הדורמיציון בי־ם.

בית אלון: בשבת, שחרית 11:11. עורך ומנחה: עמוס מלר, סולנים: אירית ברקר, כינור: אורנה כלור, פסנתר. בתוכנית: באך, מוצארט, בטהובן ופרוקופייב.

צוותא ת"א: בשבת, שחרית 11:11. אריה ורדי מארח צעירים.

מחול

הבלט הישראלי: בתוכנית: אוכרה, קונצ'רטו בארוק, גרנד פה. ביום ה', בתיאטרון ים.

להקת בת־שבע: בתוכנית: קנון, משחקים טרויאניים, האדום. הערב, במתנ"ס מטולה.

בתוכניות: משחקים טרוינים, סוויט פלקט, דג־יבלב, ביום ב', בהיכל־התרבות בכרמיאל.

תנועות: אנסמבל לתנועה, עם עמוס חץ, עליית אתרוג ועוד. ביום א', במוזיאון ת"א.

נבואה מאלא – סגנונות קלאסיים בריקוד ההודי, עם רן שנער ושון הלל. ביום ד', בת"א "בית יד־לבנים".

בידור

התוויה הישראלית: מופע מולטימדיה במשך כל השבוע. בעברית: 10.00, 17.00, 22.00; באנגלית: 18.00, 20.00, 21.00; ברומנית: בימים א', ב', ד', ו' בשעה 19.00; בצרפתית: בימים ג', ה' ושבת, בשעה 19.00, בלב יפו העתיקה.

הישראלי נודד (המנדד יורדו) יוסי ברק בסאטירה פוליטית. הערב, במלון דיפלומט בת"א.

עמי דיין: במופע טלפתיה, קריאת מחשבות, כיפוף מתכות ועוד. הערב, במלון דיפלומט בת"א.

יואל שרה, שיחה ומוסיקה במספר שפות. אמן אורח רות ביקל וליאור ייני. בעשר בלילה, ביפו העתיקה.

מריתה ראשונה: ערב ערב, הזמרת כהן, במרתף ראשון בת"א.

אם, מוקר והעקרי: עם מאיר רמו, ג'ירון, משולש וצחוק. הערב, בכליף ביפו.

הגלריה הלבנה: ערב ג'אז עם עופר פורטוגלי ואלברט פיאמנטה. ביום ד', בגלריה הלבנה בת"א.

לה קרם אימרוזיק: ביום ג', ערב ג'אז עם יאיר שנק: ביום ה', ג'אז עם עופר ישראלי ואביב ליטון, לה קרם אימרוזיק, בת"א (דיזנגוף 223).

הגשש החיוור, בעבור חופן דולרים: הערב, ברינה, חולון: במוצ"ש, באודיטוריום חיפה: ביום ג', בבית־החייל ת"א: ביום ה', בשרון, נתניה.

יהודה ברקן, בטן על בטן: משחקים ושעשועים. הערב, ביד־לבנים, חולון: במוצ"ש, באודיטוריום עכו.

גדי יגיל, עובר ושב: הערב, כרוה, הרצליה: במוצ"ש, במתנ"ס גורית.

סרגורו: ביום ב', רוק־בלוז עם להקת 7–; ביום ד', ג'אז: ביום ה', ליאור ייני, בסרגורו ים.

ערב חוויםעמי משופין: עם גידי גוב, יוני רכטר, שלמה בר־אבא, שלמה יידוב ושני מושונוב. ביום ג', בקלנוע ת"א בת"א.

יוסי בנאי, אם נדע לאהוב: הערב, בנוה־צדק בת"א.

רביעיית באלדי אוליירו: מקצבים לטינו־אמריקאיים, ברזילאים, סלמנקו ועוד. הערב, בצוותא רעננה: ביום ג', בבית־ליסין בת"א.

שבלול: הערב, שלמה (ג'ינג'י) גולדברג: במוצ"ש, ג'אז עם ניסים ימיני ומשפחתו: ביום ב', ונפש ראקין, זמרת מרדוס־אמריקה: ביום ג', חגיגת סטנדאפ קומדי נוסח אמריקה: ביום ד', ונפש ראקין: ביום ה', סטנדאפ קומדי בת"א.

שורות ירוקים: דורית ראובני ולהקתה בשירי שנות השישים. הערב, בבית ציוני־אמריקה בת"א.

סנדרה ג'ונסון וליז מגנס: בשירי ג'ורג' גרשווין וקול פורטר. במוצ"ש, בבית הקונסרבטוריה הציונית בי־ם.

אל תקרא לי פרסי: כתב וביים שמעון ישראלי. עם אבנר דן ותזמורת. הערב, בחות חרוה: במוצ"ש, במרכז ברקוביץ, נצרת: ביום א', בבית־החייל בת"א: ביום ג', בשחף בת"א.

הלהקות הצבאיות: מבחר להיטי הלהקות הצבאיות בכל הזמנים. הערב, בהיכל־התרבות בכרמיאל: במוצ"ש, בהיכל־התרבות ברמלה: ביום ג', בשביט בגבעתיים.

חנן יובל, דורי: הערב, בנוספת בפ"ת: במוצ"ש, בצוותא ת"א.

כחול לבן בצבעים: רכיו בידור מוסיקלי עם ששי קשת, משה בקר, מיקי קם ועוד. הערב, ביד־לבנים, איילת־השחר: ביום ה', בבית־החייל בת"א.

במה צרעה: יגאל בשן, עוזי חיטמן ויונתן מילה. הערב, באורדע בר"ג.

יהודית רביץ, דרך חמש: הערב בחוצות, בצוותא ת"א.

בריות עולם: אחוד מנור ומתי כספי. במוצ"ש, בחמאם ביפו.

זוגות זוגות: משחקים, ראיונות, תצוגת אופנה ועוד. הערב, בהדר בגבעתיים: ביום ג', בקלנוע הוד בת"א.

איתן דנציג: ואורחיו. ביום ג', בבית־החייל בקרית־מלאכי.

יהודה פוליקר, עיניים שלי: הערב, בשביט בגבעתיים: במוצ"ש, בהיכל־התרבות בעפולה: ביום ב', באביב בטבריה: ביום ג', בגן אורנים בת"א: ביום ה', בנזר בכר בי־ם.

מיקי גבריאלוב: הערב, במתנ"ס אופקים.

מלון פאלאס: נשף סילבסטר עם ירדנה ארזי, יוסי כרק, עמי דיין ותצוגת אופנה. ביום ג', במלון פאלאס בת"א.

הקומה השלישית: נשף סילבסטר עם שלמה גולדברג (ג'ינג'י), עמי דיין ותצוגת אופנה. ביום ג', בקומה השלישית ביפו.

בודפשט רנדוו: שירים ובידור עם התיאטרון העליז מבודפשט. במוצ"ש, בחיפה: ביום א', בקיבוץ עברון: ביום ג', באודיטוריום חיפה: ביום ג', באוהל־שם בת"א: ביום ה', בתל־אור בי־ם.

הלילה הי־31: משחקים עם שולי, תצוגת אופנה וסרט. ביום ג', בקלנוע שביט בחיפה.

סילבסטר בהיכל־התרבות: מוטי גלעדי ולהקתו, כמו צועני (יגאל בשן, עוזי חיטמן ויונתן מילה), ביום ג', בהיכל־התרבות בת"א.

צוותא ת"א: במוצ"ש, חני ליבנת "חופ־רות" ביום ב', שתי וערבן ביום ה', ג'אז, בצוותא ת"א.

הסימטה: במוצ"ש וביום ב', מאיה ארגלושרי וג ושער הנופל. ביום ג', מרתון ג'אז עם עמיקם קימלמן ולהקתו, ועם לסטר מרד ואחרים, בסימטה ביפו.

בית ליסין: ביום א', ג'אז. "הכל אודות הבי־לוה" ביום ב', משה ארגוב ואורח. ביום ג', מסיבת סוף השנה עם באלדי אליירו והזמרים, בבית־ליסין ת"א.

אלף לילה ולילה







מוצאי־שבת בבתי־הקולנוע

[illegible]

מופעי תיאטרון ★ בידור ★ מוסיקה

אגוד האמרגנים והמפיקים בישראל

תיאטרון לילד
האולפנים המאוחדים
מצלמים את התוכנית
„עשינו עסק"
עם
דודו טופז
(שעשועון טלוויזיה חדש נושא פרסים).

יהודה פוליקר
עיניים שלי - בהופעה

בית ציוני אמריקה
דניאל פרישו ת"א
טל. 259341

חנן יובל

הגשש החיוור

ממפיס סלים
שגריר הג'אז והבלוז מארה"ב

החמאם
EL HAMAM
838627, 837000

יהודית רביץ
דרך המשי

מתי אהוד כספי מנור
ברית עולם

המוזיקה שלי

המרתף הקטן
829460

רבקה זוהר ★ מיכאל פאר

הסליק
מועדון תרבות

שלום רוקדת

בצחוק ודמע

סילבסטר
דניאל

יוסי בנאי
אסורים לאהוב

יהודה ברקן
בטן על בטן

סילבסטר 31.12 ב-9.30
היכל התרבות תל-אביב

גדי יגיל
בתכנית בידור חדשה

זוגות זוגות
מופע בידור למבוגרים בלבד!

נשף סילבסטר
מלון מרינה
בת-ים

בית ציוני אמריקה



האודיטוריום

לאורה ריבלין בארץ לאוזכרת

ממפיס סלים
שגריר הג'אז והבלוז מארה"ב
בליווי תזמורת „הטיילת" של ת"א
(17 נגנים) בניצוחו של דוד קריבושי

יפו „אודיטוריום המועצה הישראלית" — הערב יום ו' 27.12 ב-10.00, יום ו' 3.1 ב-10.00

ירושלים „בנייני האומה" — מוצ"ש 11.1 ב-8.30

חיפה „אודיטוריום" — יום ב' 14.1 ב-8.30

אילת „השחר" „די למגינים" — יום ו' 17.1 ב-9.30

ממפיס סלים

במסעדת „אמרלד"

תיאטרון סולן - מיקי פלד:

הלהקות חוזרות

מצה"ל באהבה הלהיטים והמערכונים שאהבנו

חצגות אחרונות

חגיגת סילבסטר 31.12
ב„שביט" בגבעתיים – הרמת כוס
יין „מונפורט" של חברת „שטוק"
2 הצגות פרידה חגיגיות בשעות: 9.00 ו־11.45
כרטיי „קסטל" 444725, קרן, הכרטיס ובמשרדים.
ובערב בקופה 314797

כרמיאל „היכל־התרבות"
הערב, יום ו' 27.12 ב־10.00
טלפון הקופה 987951
רמלה „היכל־התרבות"
מחר מוצאי־שבת 28.12 ב־8.30
כרטיי בקופה טלפון 232940

לחיילים הנחות בקופות בערבי ההצגות
להזמנות הצגות: „סולן" ת"א. טל. 247257/8 ישראכרט אלא מה.

עקב הביקוש הרב

מלון דיפלומט לילות 5 כוכבים
הערב בשעה 22.00
שלמה גולדברג – עמי דיין
(ג'ינג'י)
מוסיקה לריקודים ★ משקה ראשון ★ טל' להזמנות החל מהשעה 19.30, 294422

★ ערב שכולו בידור ★
סילבסטר 31.12.85 ב־9.30
בתל־אביב „היכל־התרבות"
מוטי גלעדי ולהקתו
צוות המופע „כמו צועני"
יגאל בשן ★ עוזי חיטמן ★ יונתן מילר
כרטי' „לאן" 247373, „הדרן", „קסטל", „רוקוקו" ובמשרדים.
פרסום בלקין

המרכז התיאטרוני
נוה צדק
בחסות בנק לאומי

שושבת רוקדים
קולוסאום

עם 3 משקאות חינם

בית ציוני אמריקה עיריית תל-אביב
עיתון חי
אנשים ואירועים החדשות

דות עוזיאל
פרפסיכולוגית

מועדון אורלוגין

דיסקו נוער

התיאטרון הקאמרי
התיאטרון הלאומי הבימה
התיאטרון העירוני חיפה
התיאטרון הקאמרי בת. אמנויות

לינדסי קמפ ולהקתו
„חלום ליל קיץ"
כרטיסים בקופת הקאמרי טל. 231115

שלוש קסים — ואדי סאליב
חלום ליל קיץ

פרסום בלקין

הקומה השלישית

נשף סילבסטר מפואר יום ג' 31.12.85 ב־22.00
עמי דיין — מופע מדהים!! קריאת מחשבות, כיפוף מתכות
הבדרן שלמה גולדברג (ג'ינג'י) בצרור בדיחות אקטואליות
תצוגת אופנה מפוארת — כותנות ובגדי לילה סקסיים
פרסים והגרלות יקרי ערך ★ משקה ראשון ★ ריקודים עמוק אל תוך הלילה
יפת 18 יפו טל. להזמנות 828712, 831154

דני פלץ מציג:
המופע שמסעיר ומשגע את המדינה !! מגיע לגבעתיים

זוגות זוגות — למבוגרים בלבד!

משחקים ☆ אופנה ☆ בידור ☆ בינגו ☆ פרסים ☆ ראיונות ☆ סרט ☆ והכל בכרטיס אחד !!!

גבעתיים „הדר" הערב יום ו' 27.12 ב־10.15

★ שעשועי לילה לזוגות עם איציק אבל
פרסים לנועזים !!!
★ תצוגת אופנה – דוגמניות צמרת
★ משחקי בינגו פרסים.
מחיר הכרטיס כולל השתתפות במשחק.
★ „סטפני" – במופע ארוטי נועז!!!

★ תצוגת לבני נשים סקסיים
עם אניטה פללי
מיוחד !
ראיון חושפני עם זלמן שושי
★ הוא והיא במופע ארוטי סקסי!
סרט סקסי „יחסים אסורים"

☆ הגרלת פרסים: פרס ראשון–טיסה לאירופה. ע"י „ארקיע". בין הפרסים: סוף שבוע זוגי במלון „אסטוריה" ת"א ועוד...
כרט': בגבעתיים „קרן", בר"ג: „הכרטיס" בת"א: „לאן", „הדרן", „קסטל", „רוקוקו", ובערב בקופה 719002

לחיילים 60% הנחה בקופה

צוות סינימה בים טל. 282060

יהודה ברקן

מגיש בידור 86
בטן על בטן
משחקים ושעשועונים נושאי פרסים מעל 500.000 שקל
תפאורה: „חייק במות" תפעול: „תל־אור"

★ 20 מופעים בלבד!
חולון „יד־לבנים" הערב 27.12 ב־10.30 בערב
טל. הקופה 881699
עכו „אודיטוריום" מוצ"ש 28.12 ב־9.30
טל. הקופה 914717
תל־אביב 30.12 –
כל הכרטיסים נמכרו.
חיפה „שביט" יום ו' 3.1 ב־10.30
חצור הגלילית „היכל־התרבות" מוצ"ש 4.1 ב־9.00
כרטיסים בכל המשרדים
לחזמנות בטלפון „טיקטרון" 7531666

ישראכרט אלא מה

סילבסטר 1986
מלון פאלאס, תל־אביב
רח הירקון 277, אולם העצמאות, בשעה 21:00
ירדנה ארדי
הבדרן יוסי ברק
עמי דיין מופע מדהים של קריאת מחשבות וכפוף מתכות
זמרת השנה
ארוחת ערב חגיגית
תצוגת אופנה מפוארת, תצוגה מיוחדת של לבני-נשים נועזים
פרסים והגרלות
ריקודים לתוך השנה החדשה
משקה בחצות
שמפניה בחצות
טל' להזמנות 734921, 734658
ביום המופע גם במלון: פאלאס 446111

„התיאטרון" יוסי פלג • אפי אהרון • מציגים:

חול לבן בצבעי

רביו בידור אקטואלי

צדי צרפתי • דן אלמגור • אלדד שרים
יוסי בן ארי • מאיר סוויסה
בהשתתפות: שוני קשת, משה בקר, מיקי קם, מאיר סוויסה, חני נחמיאס, דינה גולן, אסנת וישינסקי

הערב יום ו' 27.12 ב־10.00
תצגת בכורה חגיגית תל־אביב „בית־חולל" יום ד' 1.1.86 ב־9.00
קרית־חיים „בית־העם" 10.1 ב־10
חולון „רונה" 17.1 ב־10.00
באר־שבע „קרן" 3.1 ב־10.00

„התיאטרון" – בן יהודה 37 תל-אביב טל. 03-663193-2







הצגת הבידור המצחיקה של השנה





